

Bên Lòng Chúa

Nguyên tác: Coeur à Coeur avec Jésus
Tác giả: Lm. Gaston Courtois

Mục lục

Chương 1	4
I. Hãy Đến Với Thầy	4
II. Hãy Tìm Thầy	6
III. Thầy Đã Mang Lửa Đến	8
IV. Ta Khát !	10
V. Hãy Kết Hợp Với Thầy	13
VI. Hãy Cầu Nguyện Luôn	16
VII. Đây Là Mẹ con	18
VIII. Đây Là Giới Răn Của Thầy	20
IX. Niềm Vui Của Thầy Ở Trong Chúng con	22
Chương 2	25
I. Thầy Chờ Con	25
II. Hãy lưu lại trong tình yêu Thầy	28
III. Nếu con có đức tin	31
IV. Vương quốc Thầy ở trong tâm hồn	33
V. Trong nơi bí ẩn	36
VI. Điều Cha ưa thích	38
VII. Hãy đón nhận Thần Khí	41
VIII. Đây là Mình Thầy	44
IX. Xin cho chúng nên một	46
Chương 3	50
I. Phúc cho người hiền lành	50
II. Hãy tri ân	52
III. Hãy trung thành	55
IV. Để Thầy hướng dẫn con	58
V. Hãy có tâm hồn cầu nguyện	61
VI. Bao lâu con còn trên địa cầu	64
Chương 4	66

I. Chính Thầy ở trong con	66
II. Hãy hân hoan vì Thầy hiện diện.....	69
III. Hãy làm Thầy vui sướng hiện diện.....	72
IV. Hãy lưu lại trong Thầy	74
V. Ai muốn làm môn đệ Thầy.....	77
VI. Sứ giả Tin Mừng	79

Chương 1

I. Hãy Đến Với Thầy

Lời Chúa

"Thầy ở đằng kia và đang gọi em đó!" (Ga 11, 28).

"Hỡi những kẻ mỏi mệt và gánh nặng hãy đến cùng Ta, Ta sẽ đỡ đàn các ngươi" (Mt 11, 28).

"Nếu ai khát hãy đến cùng Ta mà uống" (Ga 7, 37b).

"Ai không qua Thầy chẳng đến cùng Cha được" (Ga 14, 6).

"Ai khát hãy đến. Ai muốn sẽ được nước trường sinh nhưng không" (Kh 22, 17).

"Đấng kêu gọi anh em là Đấng chính trực" (1 Thes 5, 24).

1. Con ơi ! Thầy ở đây, thật sống động trong Bánh Thánh này.

Thầy chính là Chủ và Thiên Chúa của con, là Thầy và Đấng Cứu chuộc con.

Thầy nghĩ đến con trong giờ Thầy hấp hối. Thầy đã đổ ra từng giọt máu vì con.

Thầy không ngừng nghĩ đến con, nhìn xem con, bao bọc con bằng tình thương êm ái của Thầy.

Phải, chính Thầy gọi tên con và đợi chờ con ở đây.

2. Con thế nào hãy đến với Thầy như vậy. Đúng, hãy đến với tất cả tội lỗi của con, với bao thiếu sót và thờ ơ của con.

Hãy khiêm tốn dâng lên Thầy tất cả để Thầy tha cho con.

Hãy tin rằng nếu con thành tâm sám hối, khiêm nhường xin Thầy tha thứ, quyết chí sửa mình, thì Thầy coi như chưa bao giờ con phạm các tội đó. Trái tim Thầy có khả năng tha thứ lớn hơn cả nhân loại có khả năng phạm tội. Nhưng nhất là con, con hãy tin rằng Thầy yêu con tha thiết hơn con đã yêu các tội lụy của con.

3. Đến với Thầy với tất cả sự lo lắng và nỗi khổ tâm của con.

Qua kinh nghiệm, Thầy hiểu thế nào là đau khổ. Hãy cho Thầy nỗi thống khổ của con. Hãy kết hợp nỗi đau của con với cuộc thương khó của Thầy, con sẽ thanh tẩy được linh hồn con; con cũng sẽ thấy nỗi khổ nhẹ bớt, và sẽ đơm bông kết trái khi Thầy đến chia sẻ với con.

Hãy dâng lên Thầy nỗi băn khoăn lo lắng của con. Phó thác cho Thầy không uổng công đâu. Hãy nói thật với Thầy những gì làm con bận tâm. Hãy dựa đầu vào Thầy thật lâu với hết tình con thảo, yêu thương nồng thắm... Và bây giờ đừng sợ chi nữa, chính Thầy sẽ đảm nhiệm công việc của con, hoặc sẽ soi sáng cho con thật đúng lúc, tất cả những gì con phải làm.

4. Hãy đến với Thầy mang theo mọi người thân yêu của con : những người trong huyết tộc và những người liên hệ với con. Con đừng ngại nói tên của họ cho Thầy nghe.

Thầy yêu thương họ vô cùng, con không thể hiểu yêu tới mức nào đâu. Hãy trình diện từng người với Thầy để Thầy chúc lành cho họ.

Hãy dâng họ cho tình yêu Thầy. Nhờ nghĩa cử cao đẹp của con, ngay bây giờ những tia sáng phát ra từ trái tim Thầy sẽ soi dẫn họ.

Nếu con hiểu được giá trị của con... Vậy hãy lợi dụng uy thế đó khi con đến với Thầy.

5. Hãy đến với Thầy, mang theo mọi mộng ước, dự phóng và sở thích của con. Không ai hơn Thầy có thể giúp con thanh luyện những liên hệ của con, hoặc hướng dẫn con tìm hiểu ý Cha.

Hãy trình bày với Thầy mọi nhu cầu của con. Đừng sợ làm như vậy là thiếu tế nhị.

Niềm vui của Thầy là cho đi, con càng xin, Thầy càng sung sướng, vì Thầy chỉ cho đi được, khi con khiêm tốn cầu xin.

Con hãy kể rõ, hãy nhắc lại nhiều lần, hãy khẩn khoản nài van...

Thầy ước ao cho đi hơn con muốn lãnh nhận.

Không có Thầy, con không thể đi xa hơn nữa. Với Thầy con có thể vượt thắng mọi trở ngại. Đó là dịp cho con chiến thắng.

Nếu thường xuyên con biết đến với Thầy kín mức nguồn hồng ân. Con có thể thực hiện được bao điều tốt đẹp.

6. Hãy đến với Thầy vì con cần có Thầy. Nhưng cũng hãy đến với Thầy vì Thầy muốn cần có con. Đúng thế, Thầy thật là Đấng Toàn năng. Theo lý, Thầy không cần ai, nhưng Thầy yêu con và chọn con cộng tác với Thầy.

Đó không phải là một trò đùa! Thầy chấp nhận sự cộng tác của con. Có những ơn người ta chỉ nhận được nhờ con. Việc lành con từ chối không làm thì không ai có thể làm thay, và cho đến đời đời việc đó vẫn chưa được thực hiện!

7. Con có muốn giúp Thầy làm cho thế giới này nên tốt hơn không ? Nhân loại đang buông mình sống như con vật. Con có muốn giúp Thầy đưa họ về cuộc sống theo lý trí không?

Con có muốn giúp Thầy mở rộng vương quốc công chính và tình thương không ? Con có chấp nhận làm nhân chứng cho Thầy không ?

Vậy hãy đến với Thầy với tất cả trí khôn con, để Thầy thông cho chính những tư tưởng của Thầy.

Hãy đến với cả trái tim con. Thầy sẽ làm cho nó cháy lên trong tình yêu.

Hãy đến với cả ý trí của con, Thầy sẽ cho nó dư đầy nghị lực linh thiêng. Hãy để Thầy tràn đầy trong con... Và mỗi lần có thể, con hãy trở lại đây để được tăng cường sức mạnh. Và bây giờ con hãy về bình an, Thầy ở trong con, Thầy ở với con...

Cầu Nguyện

"Lạy Chúa, được ở gần Chúa con sung sướng biết bao ! Linh hồn con mong mỗi được gặp Chúa, Thiên Chúa hằng sống. Nghĩ đến được gặp Chúa, cả tâm hồn và thân xác con hân hoan vui sướng. Như chim sẽ tìm được mái ấm, cánh nhạn kia cũng làm tổ nuôi con. Lạy Chúa, con ước ao được ở bên Chúa. Hạnh phúc thay ai sống trong nhà Chúa, họ sẽ không ngớt lời ca ngợi Chúa ! Hạnh phúc thay kẻ được Chúa thương giúp: cuộc đời họ là một sự thăng tiến không ngừng. Dưới sự che chở của Chúa, họ luôn tiến trên đường nhân đức. Lạy Chúa, xin nhận lời con khẩn nguyện. Xin cho con cảm nghiệm được sự hiện diện và ánh mắt dịu hiền của Chúa. Một ngày ở bên Chúa quý hơn cả ngàn ngày ở nơi đâu khác" (Tv 83).

II. Hãy Tìm Thầy

Lời Chúa

"Hãy tìm thì sẽ gặp" (Mt 7, 7b).

"Chúa tốt lành với ai tìm kiếm Người" (Ac 3, 25).

"Những kẻ tìm kiếm Người sẽ tràn ngập niềm vui" (Tv 39, 17).

"Những người tìm kiếm Thiên Chúa : chúc các người được sống" (Tv 68, 13).

"Các người tìm Ta, sẽ gặp, vì các người đã hết lòng tìm Ta" (Gr 29, 13).

1. Hãy tìm Thầy vì Thầy là tất cả cho con, Thầy là lẽ sống của con. Không có Thầy con không thể làm gì.

Trong Thầy chứa đựng kho khôn ngoan và hiểu biết.

Thầy là ánh sáng thế gian.

Sự thật, chính là Thầy. Và khi con ở trong Thầy, con sống trong sự thật.

Đường đi, chính là Thầy. Khi con ở trong Thầy, con đi theo chính lộ.

Sự sống chính là Thầy, và khi con ở trong Thầy, con có sự sống trong mình.

Thầy có những lời ban sự sống đời đời.

Con có thể dâng lên Cha lời ngợi khen sốt mến với lòng tôn vinh trân trọng.

2. Hãy tìm Thầy. Con sẽ nên giống Đấng con tìm kiếm. Nếu con không tìm Thầy mà lại tìm chính mình thì con chỉ thấy hư vô. Một ngày kia con sẽ thất vọng hoàn toàn vì chỉ thấy con mà không gặp Thầy. Con ôm một nắm tro tàn! "Hãy nhớ rằng con chỉ là cát bụi...".

"Thầy là Đấng Tự Hữu, con là hư vô". Chính lúc đi tìm Thầy con biến cuộc sống con thành cuộc sống duy nhất và có giá trị.

Hãy kết hiệp với Thầy, Thầy sẽ coi con là của riêng Thầy.

3. Hãy tìm Thầy vì chỉ lúc đó cuộc sống con mới có ích và trở nên phong phú.

Thầy không xét đoán như con người. Thầy không xét giá trị một người theo khả năng chuyên môn hay của cải họ có.

Thầy không kể sự thông minh của ai theo số bằng cấp cũng không tùy thuộc trí khôn minh mẫn của họ. Tất cả những cái ấy có ích gì nếu con người quên lãng sự cần thiết duy nhất ? Khi người ta khám phá ra một phần của chân lý, rồi không kể gì đến Thầy, không trung thành với luật yêu thương, thì sự hiểu biết ấy chỉ dẫn họ tới sự hủy diệt hoàn toàn.

4. Hãy tìm Thầy cách kiên trì, với một ý chí không thay đổi, với sự nhiệt tình không sai lệch.

Có nhiều người tưởng họ đi tìm Thầy nhưng thực sự họ đi tìm chính bản thân...

Hãy vì Thầy mà tìm Thầy, con sẽ thấy Thầy vì con.

Hãy tìm Thầy để kéo con lại với Thầy hơn là để kéo Thầy lại với con.

Hãy tìm lợi ích của Thầy, Thầy sẽ lo điều hữu ích cho con..

Hãy nghĩ đến Thầy nhiều hơn nữa. Thầy sẽ lưu tâm đến công việc của con. Hãy tìm kiếm Nước Trời, mọi sự khác sẽ ban cho con gấp bội.

5. Hãy kiên trì trong việc tìm kiếm Thầy, đừng nản chí, đừng ngạc nhiên nếu đôi khi con không gặp Thầy. Không phải lúc nào con cũng thấy Thầy ngay đâu; Thầy chẳng phải vị Thiên Chúa ẩn mình đó sao ?

Nếu vừa cố gắng con đã thấy Thầy thì còn đâu là công của kẻ tìm kiếm ?

Thầy chỉ tỏ mình ra cho kẻ nào thực sự muốn thấy Thầy với một ý chí hoàn toàn ngay thẳng và sẵn sàng hy sinh khi cần.

Con có vào số đó không ? Con còn nhớ câu chuyện người bán hết gia tài để mua thửa ruộng, trong đó viên ngọc quý được giấu kín không ?

6. Hãy tìm Thầy trong Bánh Thánh, nơi đây Thầy không ngừng tự hiến cho Đức Chúa Cha thay con.

Hãy tìm Thầy trong chính con. Thầy mong con nghĩ tới Thầy để Thầy có thể hành động qua con và trong con.

Hãy tìm Thầy trong mọi tạo vật, con sẽ thấy chúng là một bản ca chúc tụng. Nhất là hãy tìm hình ảnh Thầy nơi những người sống chung quanh con. Hãy nói với Thầy trong mỗi người, con sẽ khám phá ra một trong những điều huyền nhiệm nhất cả đức ái đích thực.

Hãy kiên trì trong việc khám phá Thầy ở trong người khác. Còn sự tìm kiếm nào hấp dẫn hơn tìm ra khuôn mặt của Thầy dưới những khuôn mặt dị dạng của tha nhân !

Hãy tìm, rồi con sẽ thấy Thầy, và trong mọi nơi con sẽ gặp được ánh mắt đầy yêu thương và nụ cười chan chứa tình bằng hữu của Thầy.

7. Hãy tìm Thầy qua mọi sự:

Trong kinh nguyện của con Thầy sẽ vui sướng tỏ mình ra cho con nếu con thực tâm tìm kiếm và tiếp nhận Thầy.

Trong công việc của con, Thầy sẽ cho con cộng tác vào chương trình sáng tạo và cứu độ của Thầy.

Trong sự nghỉ ngơi của con, Thầy sẽ sung sướng chia sẻ niềm vui với con và sẽ tăng sức cho con.

Trong việc thực hành đức ái huynh đệ của con, chính Thầy sẽ ban mình Thầy cho anh em con. Trong đau khổ. "Thầy hoàn tất nơi thân xác con những gì còn thiếu sót trong cuộc thương khó của Thầy cho Nhiệm Thể Thầy là Giáo Hội".

Trong lúc chiến đấu, Thầy tăng cường sức mạnh cho con, tùy mức độ con nương tựa vào Thầy.

Hãy tìm Thầy trong mọi sự rồi trong Thầy con sẽ thấy mọi sự.

Cầu Nguyện

Tưởng nhớ đến Giêsu êm dịu dường nào ! Làm cho tâm hồn tràn ngập niềm vui. Sự hiện diện của Chúa ngọt ngào hơn mật ong, hơn hết mọi sự; không khúc ca nào thú vị hơn; không gì êm ái hơn; không tưởng niệm nào ngọt ngào hơn tưởng nhớ đến Giêsu, Con Thiên Chúa. Chúa Giêsu là niềm hy vọng của tội nhân. Chúa dịu dàng với ai kêu cầu Chúa. Chúa hiện từ với những ai tìm kiếm Chúa. Lạy Chúa, thế Chúa là gì đối với những người đã gặp Chúa ? Không miệng lưỡi nào có thể kể hết, không ngòi bút nào có thể diễn tả nổi. Chỉ có người đã có kinh nghiệm mới hiểu được thế nào là yêu mến Giêsu! Lạy Chúa Giêsu, xin Ngài là niềm vui cho chúng con, là phần thưởng mai hậu của chúng con. Ước gì vinh dự của chúng con là được ở trong Chúa muôn đời. Amen.

III. Thầy Đã Mang Lửa Đến

Lời Chúa

- Thầy đến mang lửa xuống đất há chẳng muốn cho lửa ấy cháy lên sao ? (Lc 12, 49).
- Chúng ta đã nhận biết tình yêu của Thiên Chúa nơi chúng ta và đã tin vào tình yêu đó (1Ga 4, 16).
- Thiên Chúa chúng ta là ngọn lửa thiêu (Dt 12, 29).
- Cha Thầy yêu Thầy thế nào, Thầy cũng yêu các con như vậy (Ga 15, 9).

- Vì Thiên Chúa đã thương yêu chúng ta trước (1Ga 4, 19).

1. Vì Thầy là tình yêu nên đã tạo dựng chúng con để có thể ban chính mình Thầy cho chúng con.

Đúng thế, Thầy là ngọn lửa bùng cháy vì muốn thông ban chính mình; ngọn lửa không ngừng tỏa ra những lửa tình sinh động xuyên qua chúng con.

Con ơi, con muốn để Thầy thiêu hủy con đi không ? Đến lượt con, con có muốn trở thành người phóng tên lửa tình yêu không ?

Điều thứ nhất và tối quan trọng, là hãy tin Thầy là tình yêu. Điều thứ hai là con hãy cố võ niềm in ấy nơi những người xung quanh con bằng cách : chính con trở thành nhân chứng sống động của tình yêu Thầy.

2. Không gì được làm con hoài nghi tình yêu Thầy. Ngay cả khi Thầy ẩn mặt đi, chìm sâu trong bóng tối mịt mù, Thầy vẫn là lò lửa rực cháy và sinh động.

Thật là một bất hạnh lớn cho bao người vì họ không tin Thầy là tình yêu. Họ không tin Thầy là người duy nhất có thể thanh luyện, thánh hóa, làm cho nên cao trọng và tốt đẹp mọi thứ tình yêu nhân loại.

Thật là một trọng tội của con người : thay vì họ phải chạy đến cùng Thầy với cả niềm tin tưởng phó thác thì họ lại sợ Thầy.

Nếu mỗi Kitô hữu là tia lửa thì loài người sẽ biến đổi thật mau lẹ. Vì họ sẽ bị tình yêu Thầy lôi cuốn cách lạ lùng, và họ sẽ đến lao mình vào lòng Thầy. Đó chính là ơn cứu độ cho họ.

3. Những người không nóng không lạnh, Thầy sẽ mưa ra. Vì Thầy cần những linh hồn sốt mên như lửa.

Thầy ban phát tình yêu !

Điều Thầy ao ước là qua con, Thầy có thể dâng lên Cha mọi hành động, ý nghĩ, mọi tình cảm của cả nhân loại, se kết tất cả trong nhiệt tình của Thầy mà dâng lên Ngài, lôi kéo vào mối dây kăng khít giữa Thầy với Cha, và làm cho mọi người được thừa hưởng việc trao đổi kỳ diệu không ngừng tái diễn đó.

Nhu cầu của chúng con thật bao la, mà đức ái giữa chúng con lại quá yếu. Cần phải làm cho nó lớn mạnh và lan rộng bằng cách tẩy trừ mọi tìm kiếm thỏa mãn giác quan hoặc kiêu ngạo.

4. Mọi vấn đề liên quan đến cuộc sống của nhân loại, hòa bình thịnh vượng, sẽ được giải quyết dễ dàng, nếu có thêm tình yêu chân chính trên địa cầu.

Trước mặt Thầy, giá trị của con người, thước đo hiệu quả sâu xa của họ, chính là mức độ đức ái.

Cái đã tránh cho thế giới khỏi bị tiêu diệt hoàn toàn trong nước mắt và máu lửa, chính là trên mặt đất còn có đức ái chân thật, nhưng còn quá ít...

Điều phải rao giảng trước tiên, điều mà Linh Mục cũng như giáo hữu phải thi hành trước hết, chính là đức ái đích thực. Điều Thầy đã nhắc nhủ nhiều lần, đó chính là giới răn, là dấu chỉ CỦA THẦY.

Hãy xin Thầy ánh sáng để mọi con mắt được mở ra trước sự thật, mọi con tim rộng mở cho tình yêu.

5. Hãy dâng Thầy mọi trái tim trên trái đất : trái tim của trẻ thơ và của người già, trái tim của những người sống bậc hôn nhân và của người trinh nữ, trái tim của các Thánh và tội nhân.

Hãy ném tất cả vào trái tim Thầy, để ngọn lửa yêu thương thanh tẩy, thấm nhập và làm cho chúng bùng cháy.

Hãy dâng Thầy tất cả mọi tình yêu trên mặt đất, để Thầy kết hiệp trọn vẹn với tình yêu trên trời.

Một mâu nhiệm lớn đã diễn ra trong hiến lễ song phương giữa thế giới chiến đấu với thế giới khải hoàn ; bên này lôi kéo bên kia vào lửa nhiệt tình của mình, bên kia trao cho bên này giá trị tương xứng.

6. Những linh hồn tận hiến là tận hiến cho tình yêu. Họ chỉ phải lo một điều là, biến tất cả những gì trong đời sống của họ thành một thứ tình yêu tinh tuyền.

Thầy đã thánh hiến họ cho tình yêu để làm việc đó.

Tất cả mọi hoạt động bên ngoài của họ sẽ không là gì, nếu thay vì thấm nhuần tình yêu, chúng lại là hoa quả của ích kỷ, kiêu ngạo cá nhân hay tập thể.

Đó là lý do tại sao bao nhiêu công trình đã trở thành vô ích ! Bao nhiêu sự tận tâm có vẻ quảng đại, nhưng không hoàn toàn vị tha, chẳng mở rộng được vương quốc tình yêu của Thầy.

IV. Ta Khát !

Lời Chúa

- Ta khát (Ga 19, 28).

- Cho tôi uống với (Ga 4, 10).

- Ta tìm thấy vui thú nơi con cái loài người (Cn 8, 31).

- Nay Ta đứng bên cửa và Ta gõ ! Ai nghe tiếng Ta và mở cửa, thì Ta sẽ vào với nó, và Ta sẽ dùng bữa tối với nó và nó với Ta (Kh 3, 20).

1. Trong đời đã có lần nào con thực sự khát chưa ? Khát đến độ không còn chịu nổi, cổ họng khô như cháy và chân tay rời rã?

Như thế cũng chưa là gì so với cái khát của Thầy trên thánh giá, đó là hiệu quả của cơn sốt kinh khủng, sự khát khao các linh hồn đã dày vò Thầy !

Phải, Thầy khát tất cả mọi linh hồn, không trừ ai.

Chỉ vì các linh hồn mà Thầy đã đến trần gian và đã đổ hết máu ra vì họ.

2. Thầy khát những linh hồn yếu đuối nhất, nghèo hèn nhất, bị bỏ rơi, bị loại trừ nhất ! gặp thử thách và đau khổ nhất!

Thầy khao khát an ủi những người than khóc, nâng đỡ những kẻ chiến đấu, nâng dậy những ai gục ngã, giúp đỡ những người hấp hối.

Thầy khao khát chữa trị, soi sáng, thanh luyện, đốt lửa mến. Nhưng Thầy vô cùng tôn trọng sự tự do của con người. Chính tự do làm cho chúng con nên cao trọng và xứng đáng. Thầy chỉ có thể đến với con, khi con kêu cứu sự giúp đỡ của Thầy, khi con mời hoặc tỏ ý muốn tiếp đón Thầy.

Vì thế, Thầy khao khát sự con khát mong Thầy, con hãy ước ao thay những người không nhận biết Thầy, họ chẳng hiểu họ cần Thầy tới mức nào !

3. Thầy không nhìn xem hành động bên ngoài, nhưng nhìn tận đáy lòng mỗi người. Trong phút giây hiện tại. Chính từ bên trong, mà Thầy nhìn thế giới, từ bên trong, Nước Thầy mở rộng. "Nước Thiên Chúa ở trong chúng con" : Thầy cảm nghiệm nơi mình mọi trạng thái tâm hồn chúng con, và hưởng một niềm vui khôn tả, khi chúng con sống tình huynh đệ chân thành. Thầy sẽ thất vọng sâu xa khi chúng con tự bán mình trong ích kỷ.

Nếu con thấy được các linh hồn đáng thương chừng nào... thế giới là một bệnh viện rộng lớn đa số con người bị dày vò bởi những cơn sốt vàng, hoặc sốt nhục dục ; đáng lẽ phải là những cơn sốt tình thương.

Thầy thương đám dân này, Thầy khao khát mọi người trong đó. Thầy thêm khát tất cả những linh hồn ấy... nếu con thấy họ như Thầy thấy, thì con cũng khao khát cứu họ.

Những linh hồn ấy đẹp biết bao ! Trong họ có những khả năng lạ lùng ! Con sẽ không đang tâm để họ bị hư đi, họ tự tiêu diệt !...

4. Chỉ có chúng con, những con người sống trên trái đất mới có thể giúp Thầy cứu rỗi anh em con, cứu bằng cách làm có giá trị những công nghiệp của Thầy, của Mẹ Thầy và của các Thánh. Những kho tàng vô tận dưới nhiều hình thái ấy thuộc về chúng con để chúng con làm cho có giá trị.

Nhân loại đang đau bệnh, nhưng tình trạng của họ chưa đến nỗi tuyệt vọng, mọi sự sẽ ổn định nhanh chóng, nếu những người Thầy đã chọn cộng tác vào chương trình cứu độ, biết hoàn thành trách nhiệm mình tại nơi Thầy đã đặt họ.

Nhưng Thầy có thể chữa trị nhân loại nhờ sự kiên nhẫn của con hơn là vào những thắng lợi bên ngoài.

5. Chỉ có một điều CẦN, chính là Thầy, Thầy là sự thánh thiện, là sức mạnh quyền năng duy nhất. Ngoài ra tất cả chỉ là hư vô... Thế nhưng con người lại lãng quên Thầy !

Thầy rất mong trở thành hữu ích cho con. Không có Thầy, con sẽ trở về hư vô, sẽ lâm lạc trong những chuyện vô nghĩa, sẽ phí phạm hết những gì Thầy đã trao tặng cho con. Thật đáng tiếc !

Ngay cả những khám phá khoa học khả dĩ giúp con người chế ngự thiên nhiên và chuyên chăm vào việc làm phong phú đời sống tinh thần, cũng có nguy cơ biến con người thành nô lệ và đưa đến suy vong.

6. Con biết không, điều Thầy khao khát là có thể thâm nhập vào mọi người, vào tận tư tưởng, tình cảm và cử chỉ của họ, để mọi cái trong họ sẽ thành trong trắng, mỹ lệ và thiện hảo.

Điều Thầy khát là ban chính mình Thầy cho họ, để làm cho họ nên giàu có. Khi Thầy ở trong họ, họ sẽ có bình an, ánh sáng và niềm vui.

Chính vì yêu mà Thầy nói lên điều đó. Thật khổ tâm cho các con : đi tìm một giải đáp cho những khó khăn ở nơi không có ! Biết bao điều phức tạp sẽ thành đơn giản và dễ dàng, nếu người ta biết tìm đến cùng Thầy !

Đức công bằng và sự trung tín sẽ dễ dàng biết bao, chính Thầy là sự công bằng và tín trung của chúng con. Đức ái sẽ lớn mạnh trong chúng con, nếu chúng con để Thầy lôi kéo chúng con thay vì để mình bị thu hút bởi những cái tầm phào.

7. Đau khổ của Thầy không thể ban mình cho chúng con như lòng mong ước, và không thể chiếm hữu chúng con hoàn toàn. Bởi vì lời "xin vâng" của chúng con không trọn vẹn. Thầy đứng ngoài cửa và gõ. Biết bao cánh cửa im lìm khép kín cách lạnh lùng !

Vì thế, Thầy cần những linh hồn nhiệt thành và tinh thức đầy tràn Thần Khí Thầy, họ ra đi thúc bách các linh hồn khác mở lòng để Thầy vào với họ. Dần dần Thầy sẽ mang ánh sáng, sự sống và ơn cứu độ đến mọi người.

Con hãy dâng lên Cha tất cả những gì của Thầy trong mỗi người, và con sẽ giúp Thầy đi sâu hơn vào trong họ, để Thầy liên kết tất cả lại trong Thầy thành của lễ không ngừng dâng lên Cha.

Cầu Nguyện

*Như nai rừng mong mỗi tìm mạch nước
 Hồn con cũng trông mong tìm đến Ngài. Ôi lạy Chúa !
 Hồn con khao khát Chúa,
 Lạy Chúa là sức mạnh và là sự sống của con.
 Bao giờ con mới được tìm về ra mắt Chúa !
 Khi nào con mới được gặp lại Ngài, lạy Chúa !
 Ngày đêm con khóc than tìm Chúa !
 Con đặt hy vọng nơi một mình ngài.
 Lạy Chúa là Thiên Chúa của con,
 đã bao lần Chúa cứu con khỏi thù địch. (x.Tv 41).*

V. Hãy Kết Hợp Với Thầy**Lời Chúa**

- Ai không đi với Ta tức là chống lại Ta, và ai không cùng Ta thu góp tức là làm tan tác (Mt 12, 30).
- Cũng như nhánh nho không sinh quả tự mình, mà không lưu lại thân nho, thì các người cũng vậy nếu không lưu lại trong Ta (Ga 15 4b).
- Cây nho chính là Ta. Các người là nhánh. Ai lưu lại trong Ta và Ta trong kẻ ấy, thì nó sinh nhiều quả (Ga 15, 5).
- Nếu các người lưu lại trong Ta và lời Ta lưu lại trong các người, thì muốn gì các người hãy xin, và các người sẽ thấy thành sự (Ga 15, 7).

1. Hãy kết hợp với Thầy để làm việc con phải làm, con thấy mọi chuyện sẽ tốt đẹp hơn. Khi con kết hợp với Thầy, Thầy sẽ làm sinh hoa quả tốt đẹp mọi lời nói và việc làm của con, Thầy sẽ bù đắp những thiếu sót của con. Thầy hoàn tất điều con đã khởi xướng, sửa chữa những lầm lỗi của con, và ngăn cản những hậu quả xấu có thể xảy đến cho con. Khi con kết hợp với Thầy, Thầy sẽ biến mọi sự thành dễ dàng, nhất là cho những hành động và lời nói của con có hiệu lực trong chương trình cứu độ trần gian.

2. Thầy ở tận đáy lòng con, ở trong con cách huyền nhiệm, nhưng thực sự hiện diện nhiều ít tùy mức độ ân sủng con đón nhận.

Ở trong con, Thầy ao ước mãnh liệt được lớn lên và chiếm hữu con, đi sâu vào trong con, để con thấm nhuần dấu vết của Thầy trong sự sống của con, trong việc làm của con, trong tư hữu và trong đau khổ của con.

Ở trong con, Thầy không ngừng yêu thương con, cầu nguyện cho con, thánh hiến con. Thầy luôn luôn cảm nhiệm trong mình tất cả mọi trạng thái tâm hồn con.

Ở trong con, Thầy muốn thông cho con cách nhìn, cách đánh giá, cảm nghiệm của Thầy, cách Thầy hành động và yêu thương.

3. Sống trong con, Thầy muốn dùng con để kéo dài lời tôn vinh Cha, và thực hiện đức ái nơi mọi anh em Thầy.

Nhờ con, Thầy có thể chu toàn những công việc Thầy chưa thực hiện được trên trái đất này.

Qua con, Thầy cũng có thể dâng lên Cha những đau khổ mà Thầy chưa nếm chịu ở đời này, và vì lợi ích cho cả nhân loại, Thầy hoàn tất nơi thân xác con điều còn thiếu trong cuộc khổ nạn của Thầy.

Nhưng Thầy chỉ có thể tự do hành động trong con, khi con chấp nhận kết hợp với Thầy.

4. Trong cung lòng sâu thẳm của Thầy, có con ở đó ! Thật vậy, con là một cái gì thuộc về Thầy, một tế bào sống động trong Nhiệm Thể Thầy.

Không khi nào Thầy nói "Tôi" mà không hàm chứa con trong cái "Tôi" đó. Đúng thế, Thầy cho con vào đó và con trở thành một cái gì trong Thầy hơn điều con dám mơ ước : trở nên một với Thầy.

Phần con, con cũng phải sống sao để không bao giờ nói "tôi" mà lại không hàm chứa Thầy trong cái "tôi" đó. Cứ thử đi ! Con sẽ thấy dễ dàng hơn con tưởng ! Con sống nhưng không phải con sống, mà chính Thầy sống trong con. Con cầu nguyện nhưng không phải con cầu nguyện mà chính Thầy cầu nguyện trong con. Và cứ như thế, Thầy không trừ một trường hợp nào.

Nhưng, chớ gì trong con không có gì bất xứng với thầy !

5. Hãy kết hợp với Thầy trong khi Thầy hành động nơi con và trong thế giới. Điều quan trọng không hệ ở việc con làm mà là chính ở việc Thầy hoàn tất.

Thầy mong con cộng tác vào những hoạt động của Thầy. Công việc của con chỉ có giá trị khi nó hợp với sinh hoạt của Thầy.

Khi con ước ao cộng tác với Thầy thì mọi hoạt động của Thầy trong thế giới các linh hồn, con cũng làm với Thầy, mọi điều Thầy cầu xin con cũng cầu xin với Thầy, mọi cái Thầy ban phát con cũng ban phát với Thầy.

Như Cha và Thầy chỉ là một, với con cũng có thể trở nên một.

6. Chớ gì tư tưởng về sự hiện diện sống động của Thầy nơi con, tràn ngập cuộc sống con, làm cho nó thấm nhập tâm tình tôn thờ lòng tin tưởng và yêu mến.

Thầy không coi con như một hữu thể biệt lập. Vậy con hãy chu toàn mọi việc trong sự liên kết với Thầy, và lệ thuộc vào Thầy.

Con càng kết hợp với Thầy, Thầy càng kết hợp với con và chịu trách nhiệm về điều con xin hay việc con làm.

Sau đó con càng mở rộng chân trời suy tư của con : con sẽ nhìn xem bằng đôi mắt của Thầy, suy nghĩ với trí khôn Thầy, yêu thương bằng trái tim Thầy, cầu nguyện qua lời cầu của Thầy, hành động bởi quyền năng Thầy.

Và tất cả để phục vụ thân mình Thầy. Thầy muốn đưa chúng con vào đó để hưởng Niềm Vui vô tận của Thầy trong sự sống Thiên Chúa Ba Ngôi.

Cầu Nguyện

Lạy Ba Ngôi, con thờ lạy Chúa. Xin Chúa giúp con hoàn toàn quyên mình, để con chìm ngập trong Chúa, bất động và yên tĩnh như thể hồn con đã vào cõi đời đời. ước chi không gì quấy phá sự yên tĩnh này để làm con xa Chúa ! Ôi lạy Đấng bất biến ! Chớ gì mỗi phút giây qua đi con càng được chìm sâu trong Chúa !

Xin Chúa hãy trấn an hồn con, hãy biến nó thành thiên đàng của Chúa, thành nơi cư ngụ thân thương và nơi an nghỉ của Chúa ! Con mong ước không bao giờ bỏ Chúa một mình, ngược lại, con luôn luôn được sống với Chúa cách trọn vẹn, tỉnh thức với lòng tin yêu tha thiết, tôn thờ và phó thác hoàn toàn cho hoạt động sáng tạo của Chúa.

Ôi ! Lạy Đấng Cứu chuộc yêu mến, Đấng chịu đóng đinh vì yêu, con ước ao được làm bạn trăm năm của Chúa. Con khao khát tôn vinh Chúa. Con muốn chết vì yêu mến Chúa. Nhưng con thấy mình bất lực. Xin Chúa hãy bao chiếm con, hãy cho con hòa nhập vào tác động của Chúa. Xin Chúa hãy chiếm hữu con, hãy bao phủ con, hãy thay thế Chúa vào chính con để cuộc sống con chỉ còn là một tia sáng phản ánh sự sống của Chúa. Xin hãy đến trong con như một vị Thiên Chúa đáng tôn thờ, như Đấng sửa lại mọi sự và như vị Cứu tinh.

Ôi lạy Đấng Hằng Hữu, Ngôi Lời Thiên Chúa ! Con muốn nghe Chúa nói suốt đời con. Con muốn trở nên dễ dạy để con học hỏi tất cả nơi Chúa. Con muốn luôn ngắm nhìn Chúa, sống dưới ánh sáng của Chúa trong đêm tối, trong sự trống rỗng và bất lực của con. Ôi vì sao yêu quý ! Xin hãy thôi miên con, để không khi nào con ra khỏi tầm chiếu sáng của Chúa.

Ôi Ngọn Lửa hừng cháy sáng - Thần Tình yêu ! Xin hãy đến trên con và thâm nhập vào hồn con như sự Nhập Thể của Ngôi Lời. Ước gì con trở thành một nhân loại nữa để Ngài canh tân mọi sự !

Lậy Thiên Chúa Cha, xin hãy nhìn xem tạo vật bé nhỏ của Chúa. Xin hãy nhìn nơi nó Quý Tử máu ái của Chúa, Người con mà Chúa ưa thích hoàn toàn. Ôi lạy Ba Ngôi ! Chúa là tất cả của con, là hạnh phúc của con, là sự an dật vô tận, là biển bao la mà con đắm chìm trong đó. Con xin tận hiến cho Chúa như miếng mồi ngon. Xin Chúa bao chiếm lấy con để con được tâm liệt trong Chúa, chờ đợi ngày được chiêm ngắm sự cao cả vô tận của Chúa

(Soeur Elisabeth Chúa Ba Ngôi).

VI. Hãy Cầu Nguyện Luôn

Lời Chúa

- Thừa Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện (Lc 11, 1).
- Khi cầu nguyện chớ ham dài lời như người ngoại giáo vì họ tưởng : phải nói nhiều mới được việc. Đừng bắt chước họ ! (Mt 6, 7).
- Các con hãy cầu nguyện, kéo sa chước cám dỗ (Lc 22, 40).
- Ai trong các con có bạn hữu nửa đêm đến nhà mình nói : Bạn ơi ! xin cho tôi tạm ba chiếc bánh, vì bằng hữu mới ở xa tới mà tôi chẳng có gì cho họ ăn. Người kia ở trong trả lời : Đừng quấy người ta ; cửa đóng rồi, trẻ nhỏ đi ngủ hết, ai dậy mà lấy cho anh được ! Nhưng nếu họ cứ gõ hoài. Ta bảo thật, người ấy không dậy mà cho vì tình bè bạn, ít ra vì họ quấy rầy nên cũng rán dậy cho đồ họ cần dùng. Nên Ta bảo cho các người rõ : Hãy xin sẽ cho, hãy tìm sẽ gặp, hãy gõ cửa sẽ mở cho ! Vì hễ ai xin sẽ được ; ai tìm sẽ thấy ; ai gõ cửa sẽ mở cho (Lc 11, 5-10).
- Nào có ai trong các con xin cha cái bánh mà người cha lại cho hòn đá sao ? Hoặc xin cá mà cho con rắn ? Hay là xin trứng mà lại cho con bọ hung ? Đó các con vốn chẳng tốt gì còn biết cho con cái mình của lành ; có lý gì Cha các con trên trời lại chẳng ban cho những kẻ cầu xin Ngài sao ! (Lx 11, 11-13).
- Hễ các con nhân danh Thầy xin cùng Cha sự gì, Thầy sẽ ban cho như vậy, ngõ hầu Cha được vinh danh nơi con. Nếu các con nhân danh Thầy xin Thầy điều gì, Thầy sẽ cho điều ấy (Ga 14, 13-14).
- Mọi điều các con xin trong lúc cầu nguyện, cứ tin ắt sẽ được và sẽ ban cho các con (Mc 11, 24).

1. Khi cầu nguyện các con cùng làm với Thầy. Lời cầu xin của con chỉ có giá trị khi nó kết hợp với lời cầu của Thầy. Và cầu nguyện với Thầy thì quá dễ dàng vì Thầy không ngừng cầu nguyện...

Chỉ có một lời cầu đích thực, lời cầu có chất lượng, đó chính là Thầy. Chỉ có một tiếng kêu van trên mặt đất, đó là tiếng Thầy, trong đó quy tụ và kết hiệp mọi lời cầu.

Thầy cần lời cầu của con, vì lời cầu của Thầy, dù rất quyền năng, trong thực tế chỉ có hiệu quả tùy mức độ con kết hợp với lời cầu của Thầy. Vì con đang sống trong Giáo hội chiến đấu, là Giáo hội duy nhất có thể lập công.

Nếu con hiểu được Thầy đang ngong ngóng chờ lời cầu của con đến mức nào !

2. Lời cầu của con trước hết phải là một tiếng kêu phát xuất từ đáy lòng con và hiệp nhất với tiếng kêu của Thầy "từ vực sâu con khẩn cầu Chúa, Ôi lạy Chúa..."

Lời cầu của con quá nhút nhát, quá bất thường và hời hợt. Lời cầu của con chỉ có giá trị nếu nó diễn tả sự dấn thân trọn vẹn đời con.

Làm sao con muốn Thầy chấp nhận một lời cầu không đức tin, cũng chẳng sốt sắng ?

Làm sao Thầy có thể cho là quan trọng lời cầu mà chính con chỉ muốn có một nửa ?

3. Thầy sẽ ban cho con mọi ơn con xin khi xét đó là lợi ích lớn cho con và cho anh em con. Nhưng càng cầu xin thì con càng cho Thầy dịp để ban ơn.

Đừng sợ nài nỉ ; Thầy khác với nhiều người. Nhưng Thầy muốn người ta giúp Thầy một tay để Thầy có thể ban ơn. Con hãy nhớ lời thỉnh cầu của Mẹ Thầy tại Cana, nhớ sự kiên trì van xin của người đàn bà xứ Cannan và lòng tin của viên đội trưởng.

Phải, Thầy muốn họ giúp thầy một tay. Như thế Thầy cho phép con người được củng cố sự tự do của mình trong việc cộng tác vào tình yêu của Thầy một tình yêu chỉ xin được cho đi và tự hiến.

4. Con không thể hiểu Thầy muốn làm vui lòng những kẻ thi hành ý muốn của Thầy tới mức nào ! Thầy muốn cho đi hơn con có thể tin được.

Hãy xin Thầy tất cả những gì con thích, ngay cả lúc : vì lợi ích khác lớn hơn mà Thầy không nhận lời cầu của con, hãy tin rằng Thầy lưu tâm đến mọi lời con xin.

Mặc dầu con không có quyền gì nhưng Thầy cho con quyền trên Thầy, quyền đó cho phép con đòi hỏi một cái gì nơi Thầy. Đó là một thứ quyền mà bất cứ người khôn khổ nào cũng chiếm hữu được trên trái tim của Đấng là chính LÒNG NHÂN ÁI. Đó là một thứ quyền mà bất cứ ai tin tưởng cũng chiếm hữu được trên trái tim của Đấng QUYỀN NĂNG và NHÂN ÁI. Một thứ quyền mà ai được yêu cũng chiếm hữu trên trái tim người yêu : Con nhớ là Thầy yêu con vô cùng !

5. Chính Thầy ở trong con và cầu nguyện qua con để tùy mức độ con đón nhận sự hướng dẫn của Thần Linh. Thầy đặt con trong trạng thái cầu nguyện.

Kết hợp với Thầy và nhân danh mọi người trên trái đất, con hãy cầu nguyện không ngừng, lời cầu của con phải trải rộng không biên giới : con phải cầu nguyện cho như con đại diện cho cả nhân loại.

Hãy cầu nguyện cho những người không cầu nguyện. Nhiều người không biết hay không muốn ngược nhìn Thầy. Tâm hồn họ như ngọn đèn leo lét, rồi tắt ngúm vì thiếu bầu khí cầu nguyện. Trong mỗi liên hệ sâu xa đã liên kết con với họ, con có quyền và có thể hành động nhân danh họ qua cách hô hấp nhân tạo con chuyển cho họ chút khí siêu nhiên để nâng đỡ và làm họ hồi sinh.

6. Nhiều khi con cầu nguyện mà không có kết quả là tại con chưa nhìn lên Thầy. Hướng về Thầy, con dâng lên niềm tin, tâm tình phó thác tin yêu và ước nguyện của con. Đó là lời cầu đích thực.

Cầu nguyện hoàn hảo không phải tại nhiều lời mà là lòng ao ước mãnh liệt muốn kết hợp với Thầy.

Hãy hòa ý muốn của con trong ý của Thầy, lời cầu của con trong lời cầu của Thầy, Thầy sẽ đổ tràn sức mạnh của Thầy trên sự yếu đuối của con, quyền năng của Thầy trên tội nghiệp của con, ân sủng Thầy trên sinh hoạt của con.

VII. Đây Là Mẹ con

Lời Chúa

- Đây tôi là tôi tớ Chúa (Lc 1, 38).
- Những ai tìm Ta sẽ gặp Ta (Cn 8, 17b).
- Đây ai bé mọn hãy đến với Ta (Cn 9, 4).
- Hãy ăn bánh và uống rượu ta đã dọn sẵn cho các ngươi (Cn 9, 5).
- Còn mẹ Ngài thì giữ kỹ các điều ấy trong lòng (Lc 2, 51).
- Đức Giêsu thấy Mẹ Ngài và môn đệ Ngài yêu mến đứng bên cạnh, thì Ngài nói với mẹ : Hỡi bà này là con bà ! Đoạn Ngài nói với môn đệ : Đây là mẹ con ! và từ giờ đó, môn đệ đã lãnh lấy bà về nhà mình. (Ga 19, 16-27).

1. Qua Mẹ Maria Thầy đã đến trần gian, cũng luôn nhờ Mẹ và Thầy sinh ra và lớn lên trong các linh hồn.

Khi con sống hết tình con thảo với Mẹ, Mẹ càng có thể thi thố tình mẫu tử thiêng liêng với con.

Hãy yêu mến Mẹ Thầy với hết tình con thảo, vì Ngài còn là Mẹ con hơn cả mẹ ruột con nữa.

Như người mẹ chuẩn bị món ăn và tập cho con mình làm quen với của ăn thế nào, Mẹ Maria cũng chuẩn bị ơn Chúa cho con và dọn lòng con xứng đáng lãnh nhận ơn Chúa như vậy.

2. Mẹ Maria càng ở trong cuộc sống con bao nhiêu thì Thầy càng tác động trong con bấy nhiêu.

Hãy yêu Ngài với trái tim Thầy. Hãy yêu Thầy bằng con tim của Ngài.

Con hãy cầu khẩn Ngài thật nhiều : có những phép lạ Thầy chỉ thực hiện qua sự can thiệp của ngài.

Đến với Mẹ Thầy chính là đến với Thầy. Cầu xin Mẹ Thầy chính là cầu xin Thầy. Tôn kính Mẹ Thầy là tôn kính Thầy. Mẹ Thầy và Thầy chỉ là một.

3. Con hãy năng tưởng nhớ đến Ngài, Mẹ sẽ giúp con nhớ đến Thầy.

Hãy yêu Mẹ tha thiết hơn nữa, Ngài sẽ dạy con yêu Thầy hơn.

Hãy khẩn khoản cầu xin Mẹ, Mẹ sẽ làm cho con trở nên điều con mong ước.

Con không được nghi ngờ điều con đã dâng cho Mẹ. Con cũng không được nghi ngờ điều Mẹ đã ban cho con.

Chính tâm tình tha thiết trong lời cầu của con dâng lên Mẹ sẽ được dùng để đo lời chuyển cầu của Mẹ cho con.

Niềm tin tưởng con đặt nơi Mẹ sẽ là thước đo sự can thiệp của Ngài trong đời sống con.

4. Mẹ Thầy càng ở trong đời sống con. Thầy càng hoạt động trong con.

Thầy để Mẹ phục vụ con. Ngài chỉ xin một điều là được can thiệp cho nhân loại ; những lời cầu từ mặt đất bay lên còn quá yếu so với nhu cầu vô tận của con người.

Nếu nhân loại còn biết nhận ra sự khốn nạn của mình... nhưng con người, hoặc thuộc loại tự mãn, hoặc thuộc loại bất bình, không biết khẩn cầu lòng thương xót. Vì sự kiêu ngạo cản ngăn họ để họ tự thấy mình là đáng thương ! Và lòng thương xót của Thầy chỉ có thể thực hiện ở nơi những người nhận ra sự khốn nạn của mình và xin cứu giúp.

Nhưng nếu người ta cầu khẩn Mẹ Thầy hơn nữa - dưới tước hiệu Mẹ Nhân Ái – thì thế giới sẽ tự đặt mình vào trung tâm ân sủng.

5. Con hãy tha thiết cầu xin Mẹ Thầy nhân danh những người không cầu xin Ngài.

Con có muốn làm vui lòng Thầy không ? Con có muốn trở nên hữu ích cho nhân loại không ? Hãy luôn luôn dâng Mẹ Thầy cho Thầy : dâng những lời khẩn cầu của Mẹ lên Thầy, đó là tặng vật quý nhất đối với Thầy và cũng có ích nhất cho chúng con. Sự khao khát của Ngài thật bao la như nỗi đau khổ của nhân loại.

Mẹ và Thầy sung sướng biết bao khi thấy - nhờ của lễ của Giáo Hội chiến đấu - những kết quả do lời cầu của Mẹ, tình yêu của Mẹ mang giá trị cứu rỗi và sự hiến dâng của Mẹ mang nguồn ơn cho toàn thể nhân loại.

6. Hãy dâng lên Thầy chính Mẹ Thầy, Ngài là bông hoa tuyệt vời của nhân loại. Trong mọi loài thụ tạo, Mẹ đáng yêu nhất, đáng chiêm ngắm nhất vì Mẹ mỹ diệu và hoàn hảo nhất.

Hãy dâng Mẹ cho Thầy. Con có quyền đó vì Thầy cho con quyền đó và con là của Ngài. Mẹ là nguồn phong phú của con, là gia nghiệp, là kho báu, là Đấng bảo lãnh con.

Hãy dâng Mẹ cho Thầy. Ngài thích điều đó vô cùng nên Ngài mong mỗi được như vậy. A ! Nếu con hiểu được Mẹ yêu con chừng nào ! Mẹ chỉ muốn giúp đỡ, phục vụ, nuôi dưỡng, chăm sóc, chữa trị con, và ban chính Thầy cho con.

Khi dâng Mẹ như vậy, con giúp Mẹ tái hiện thực mọi giá trị của Mẹ và nhờ Ngài con sẽ làm vinh danh Cha cũng như mang lại an bình cho nhân loại.

VIII. Đây Là Giới Răn Của Thầy

Lời Chúa

- Đây là lệnh truyền của Ta : Các ngươi hãy yêu mến nhau như Ta đã yêu mến các ngươi (Ga 15, 12).

- Chính nơi điều này mà mọi người sẽ biết các ngươi là môn đệ Ta: Ấy là các ngươi có lòng yêu mến lẫn nhau (Ga 13:35).

- Trong tình huynh đệ hãy mến nhau tha thiết (Rm 12:10).

- Anh em đừng mắc nợ gì ai trừ phi là yêu mến nhau, vì kẻ yêu người tất đã làm trọn lề luật (Rm 13:8).

- Hãy vác gánh nặng của nhau, và như thế anh em giữ trọn luật Đức Kitô (Gl 6:2).

- Quả thật, Ta bảo các ngươi: những gì các ngươi đã làm cho một người trong các anh em hèn mọn nhất này của Ta, là các ngươi đã làm cho chính Ta (Mt 25:40).

- Hãy đồng tâm nhất trí với nhau, chia sẻ cùng một lòng mến, một tâm hồn và một ý chí (Phl 2:2).

- Hãy sống trong lòng mến, một thể như Đức Kitô đã yêu mến ta và đã phó nộp mình vì Ta, làm lễ vật hy sinh, bình hương dâng lên Thiên Chúa (Ep 5:2).

- Anh em thân mến, nếu Thiên Chúa đã yêu mến ta như thế, thì ta cũng phải yêu mến nhau (1 Ga 4:11).

1. Thầy là tình yêu, nghĩa là ơn ban trọn vẹn chính mình Thầy. Chớ gì loài người hiểu được Thầy muốn ban chính mình để trở thành niềm vui, sự bình an, ánh sáng và sức mạnh cho họ tới mức nào! Để thực hiện được ước nguyện đó, Thầy cần có những cộng tác viên khác, để nhờ họ Thầy tỏ mình ra cho thiên hạ biết ước ao và yêu mến Thầy.

Con, chính con hãy là tình yêu sống động mỗi ngày rõ nét hơn. Thầy muốn tình yêu lớn mạnh trong con và tất cả những gì nơi con đều mang một bầu khí yêu thương, để tình yêu Thầy có thể ngự trị trên địa cầu.

Vương quyền của Cha và của Thầy không gì ngoài tình yêu. Cha và Thầy chỉ là một trong tình yêu.

2. Để có bác ái đích thực, con phải khiêm tốn và vô vị lợi, phải từ bỏ chính mình hoàn toàn. Nhất là con phải thông hiệp với tình yêu bao la của trái tim Thầy dành cho anh em con.

Con hãy trung thành trong việc khám phá ra khuôn mặt Thầy nơi tha nhân. Thật thích thú biết bao trong việc tìm kiếm khuôn mặt của Thầy dưới những dị dạng của nhân loại! Hãy thử đi, con sẽ thấy Thầy và con sẽ gặp được trái tim Thầy, đôi khi là trái tim đau khổ, nhưng bao giờ cũng là trái tim đầy yêu thương.

Không một ai, dù sa ngã đến mức nào đi nữa mà Thầy lại không ở trong họ - bao lâu họ còn sống trên mặt đất - để chờ đợi, nhiều khi rất lâu, một ai đó đến nâng tảng đá lấp cửa mộ để Thầy có thể làm nó sống lại.

3. Con hãy tập thói quen biết nhạy cảm để thấy Thầy trong mọi người sống chung quanh con, chỉ một thời gian ngắn, con sẽ gặp Thầy nơi mọi người.

Chính đức ái của con sẽ làm cho con thấy Thầy trên khuôn mặt tha nhân, mọi người nhận ra Thầy trên khuôn mặt con: qua đức ái, ánh mắt, âm thanh giọng nói, qua những cử chỉ bộc phát của con... Con hãy giúp đỡ mọi người. Hãy sống tốt, thật tốt. Thầy sẽ không khiển trách con sống quá tốt đâu. Nhưng lòng tốt cũng không ngăn cản con có thái độ cương quyết nếu cần, khi con hành động như vậy chỉ vì yêu.

4. Hãy sống đại lượng và có lòng trắc ẩn, hãy có hảo ý cũng như lời nói tốt: Hãy tránh những chỉ trích vì nó phá hoại, những rĩ tai vì nó làm mất hết tin tưởng. Đừng ngạc nhiên khi thấy người khác không hoàn hảo, nhưng hãy khiêm tốn lấy cái xà ra khỏi mắt con trước khi tìm kiếm cái rác trong mắt anh em con. Về nếu một người trong anh em xúc phạm đến con, thì con hãy coi là hạnh phúc vì có dịp để tỏ lòng nhân ái như Thầy đã nhân ái với con.

Con phải coi chừng sự lạnh lùng đến cứng nhắc, tạt hay chế diễu gây tổn thương, sự dửng dưng đem lại buồn phiền. Chính tại vườn Giêtsimani, Thầy đã cần một chút nâng đỡ và cảm thông...

Hãy khuyến khích những người sống bên con và tất cả những ai cần đến con. Con hãy lưu tâm đến công việc của họ cách tế nhị. Hãy vui mừng vì thành công của họ, hãy chia sẻ nỗi đau của họ.

5. Con hãy luôn luôn dâng cho Thầy những hoạt động bác ái đang thực hiện trên thế giới, đôi khi người cho cũng không biết và người nhận cũng chẳng hay. Nhưng Thầy ẩn mặt trong mỗi người, chính Thầy là người cho và là người nhận.

Mỗi việc con làm cho mọi người anh em con, Thầy coi như làm cho chính Thầy. Mức độ ân huệ và làm lỗi con tha thứ cho anh em sẽ được áp dụng lại cho chính con, còn gấp trăm lần hơn nữa.

Con hãy luôn thông hiệp vào tình yêu của Thầy dành cho họ. Hãy yêu họ bằng chính tình yêu Thầy đã yêu thương con. Thầy đã yêu con đến chết!

6. Hãy mở thật rộng chân trời suy tư của con. Hãy thử nhìn xem thế giới với cái nhìn của Thầy. Hãy mang tâm hồn tất cả ưu tư của Thầy, và hãy mở rộng trái tim con như trái tim Thầy.

Đừng quên những người thân cận của con, nhưng cũng hãy nghĩ đến mọi người trên thế giới, không phân biệt màu da, tiếng nói: tất cả đều là anh em. Con hãy luôn luôn dâng họ cho Thầy để Thầy chúc lành họ. Con không được dửng dưng với bất cứ điều gì thuộc về con người. Con là công dân của vũ trụ. Kitô hữu không phải là người yêu Thầy đến quên cả thế giới, nhưng là người, vì yêu Thầy, cố gắng hết mình để phục vụ tha nhân.

Cầu Nguyện

Lạy Chúa, Chúa làm tất cả vì lợi ích cho những người yêu mến Chúa. Xin khắc ghi vào tâm hồn chúng con lửa yêu mến Chúa, để không một cám dỗ nào có thể lay chuyển được những ước muốn Chúa đã ban cho chúng con.

Lạy Chúa, Chúa đã thông ban chính mình Chúa cho chúng con qua các Bí Tích và Giáo Huấn của Chúa. Xin giúp chúng con trung thành với Chúa, để theo ý Chúa chúng con biết yêu nhau mỗi ngày một hơn.

Lạy Chúa, xin sai Thần Linh Chúa soi sáng và sưởi ấm chúng con, để qua ân sủng, Ngài đổ đầy tâm hồn chúng con một lòng mến nồng nàn. Chúng con cầu xin Chúa nhờ Đức Giêsu Kitô.

IX. Niềm Vui Của Thầy Ở Trong Chúng con

Lời Chúa

- Nay con đến cùng Cha, và con nói thế, lúc còn ở thế gian, ngõ hầu sự vui mừng của con được trọn vẹn nơi mình chúng (Ga 17:13).
- Các ngươi cũng vậy, bây giờ các ngươi phải ưu phiền nhưng ta sẽ gặp lại các ngươi, lòng các ngươi sẽ vui mừng và niềm vui của các ngươi không ai lấy mất được (Ga 16:22).
- Hãy vui mừng và hân hoan vì phần thưởng các ngươi thật lớn lao trên trời (Mt 5:12).
- Anh em hãy vui luôn trong Chúa! Tôi xin lập lại: Hãy vui luôn! (Pl 4:4).

- Hỡi anh em, hãy kể như niềm vui trọn hảo, khi anh em gặp trăm điều thử thách (Gc 1:2).
- Các điều ấy Ta đã nói với các ngươi rồi, ngõ hầu sự vui mừng của Ta có nơi các ngươi (Ga 15:11).
- Các điều này chúng tôi viết ra, ngõ hầu sự vui mừng của chúng tôi được nên trọn (1 Ga 1:4).
- Các môn đồ mừng rỡ vì được thấy Chúa (Ga 20:20b).
- Chúng tôi hằng vui sướng (2 Cor 6:10b).

1. Niềm vui đích thực chính là Thầy và Thầy không ước ao gì hơn là ban chính mình cho chúng con để chúng con được hạnh phúc.

Thầy đã nhập thể đem lại niềm vui cho con người. Lời loan báo cho các mục đồng ở Belem về sự giáng trần của Thầy là một niềm vui. Bài giảng đầu tiên của Thầy ở trên núi là lời loan báo mỗi phúc đích thực trong phòng tiệc ly, lời cuối cùng của Thầy là nói cho các môn đệ biết Thầy khao khát chia sẻ niềm vui của Thầy cho họ; đó chính là thành quả hy tế của Thầy. Sau Phục Sinh, các Tông Đồ là những sứ giả đi loan báo Tin Mừng và cho mình hạnh phúc vì được chịu đau khổ vì Tin Mừng.

Niềm vui là dấu chứng của những Kitô hữu tiên khởi; tông đồ Phaolô của Thầy cũng không ngớt nhắc nhở họ: “Anh em hãy vui luôn trong Chúa. Tôi xin nhắc lại rằng: Hãy vui luôn!”

2. Con đã được hoài thai và tạo dựng cho niềm vui. Từ đời đời con đã được đặt định để sống niềm vui. Con chỉ là con trong nghĩa trọn vẹn khi con ở trong niềm vui Thầy ban.

Thầy muốn con cho đi với niềm vui. Nếu con hiểu được: Thầy yêu mến biết bao những người cho đi với nụ cười trên môi!

Không ai phủ nhận cuộc sống đầy thử thách. Nhưng nếu giữa những khó khăn, khổ đau, con biết duy trì niềm vui trong tâm hồn, là con đặt nơi Thầy sự tín thác lớn lao nhất, vì qua thái độ đó, con xác quyết sự tín thác trọn vẹn của con vào tình yêu Thầy, Đáng biết rõ cái gì hợp cho con hơn. Và qua lời nói, con diễn tả tốt đẹp hơn sự tham gia sống động của con vào sự khôn ngoan và ý muốn của Thầy.

3. Thầy đã không muốn các phụ nữ khóc thương Thầy trên đường núi Sọ.

Nếu Thầy đã nức nở than khóc Giêrusalem bị tàn phá vì tội lỗi, thì Thầy lại vui mừng khi thấy tội nhân ăn năn trở lại.

Chính thập giá của Thầy là dấu chiến thắng vẻ vang. Chính lúc Thầy được cất lên khỏi đất là lúc Thầy lôi kéo mọi người đến cùng Thầy, để Thầy dâng tất cả lên Thiên Chúa Cha.

Đôi khi qua hy sinh mà niềm vui của Thầy lớn mạnh trong con, các thánh tông đồ và các thánh tử đạo đã hân hoan vui sướng thấy mình xứng đáng chịu đau khổ vì danh Thầy. Họ hiểu rằng khi thông phần vào cuộc khổ nạn của Thầy họ được sức mạnh thắng sự dữ, để cứu chữa hoặc gìn giữ con người khỏi vương tội ác.

4. Niềm vui không phải chỉ là một phần thưởng mà là một trách nhiệm. Các Kitô hữu phải sống sao, để có thể công bố trước mặt mọi người là họ chiếm hữu được bí quyết lớn lao của niềm vui.

Chỉ có một nguồn gốc đích thực của sự bất hạnh: đó là tội lỗi. Cũng chỉ có một nguồn đích thực của niềm vui: đó chính là tình yêu Thầy.

Thầy yêu những người biết nói cảm ơn.

Thầy yêu hơn nữa những tâm hồn có nụ cười làm Thầy thư giãn, kẻ ấy thu hút được Thầy.

5. Con hãy xin Thầy luôn ban cho con ơn vui vẻ, vì niềm vui không phải chuyện dễ, nó luôn bị giằng co, thế nên con cần sự giúp đỡ của Thầy để giữ mãi được niềm vui.

Con hãy thông hiệp vào niềm vui, chính là Thầy. Hãy nhớ Thầy chỉ xin một điều là trao ban niềm vui cho con.

Nhất là con hãy tìm cách xây dựng hạnh phúc nhiều hơn nữa cho những người sống chung quanh con. Con sẽ nhận ra rằng niềm vui là một trong những cái Thầy nhân lên khi người ta biết cố gắng chia sẻ nó cho nhau.

6. Người ta nói về các môn đệ Thầy: sau Phục sinh nguyên chuyện thấy Thầy đã làm cho họ tràn ngập niềm vui. Con hãy tập thấy Thầy qua mọi sự và trong mọi người. Con hãy biết rằng Thầy là hồng ân vĩnh cửu, lúc nào cũng chỉ muốn làm cho con thêm phong phú. Chính tạo vật không phải là cách diễn tả chi tiết những ân huệ và sự hoàn thiện của Thầy sao? Thay vì phàn nàn vì những thiếu thốn, con hãy vui mừng vì những cái có và về tất cả những gì Thầy cầu mong cho con nhiều hơn nữa...

Vậy con hãy đến kín múc nơi Thầy niềm vui mà tâm hồn con đang cần ,để từ nơi con, niềm vui đó được tràn đầy trên những người đến với con.

Con hãy đến ngắm nhìn nơi Thầy niềm vui chỉ biết làm thoả mãn và không bao giờ để ai thất vọng, niềm vui làm con người triển nở mà không bao giờ để lại sự hối tiếc, niềm vui không dập tắt ước muốn, mà làm cho nó được hiện thực, niềm vui luôn trẻ mãi không già.

7. Muôn đời Thầy vẫn là niềm vui của con, vậy con thử nghĩ xem niềm vui đó thế nào; ngay một ý tưởng về niềm vui đó con cũng không thể có!

Mắt nhân loại chưa hề thấy, tai chưa hề nghe, lòng trí chưa tưởng tượng được những gì Thầy dành sẵn cho những người Thầy chọn. Nhưng chính cho con mà Thầy đã sắp để con chiếm hữu niềm vui khôn tả đó.

Sự hưởng thụ thanh cao nhất, trong sạch nhất, nồng thắm nhất trên đời cũng chỉ là tro bụi so với niềm vui siêu việt mà Thầy chuẩn bị cho những tín hữu của Thầy.

Ngay từ đời này, Thầy đã cho đi hơn ai khác. Nhưng đó cũng chưa là gì so với lời mời của Thầy sau này: "Hỡi đây tớ tốt lành và trung tín, hãy vào hưởng niềm vui của chủ người" (Mt 25:40).

Chương 2

I. Thầy Chờ Con

Lời Chúa

- Ai khát, hãy đến! Ai muốn, hãy lãnh lấy nước ban sự sống nhưng không! (Kh 22:17b).

- Nay Ta đứng bên cửa và Ta gõ! Ai nghe tiếng Ta và mở cửa, thì Ta sẽ vào với nó, và Ta sẽ dùng bữa tối với nó và nó với Ta (Kh h:20).

- Giavê đợi để thi ân cho người, cho nên vì chạnh thương người, Người sẽ vươn lên, vì Giavê là Thiên Chúa mình chính, phúc cho những ai cậy trông nơi Người (Is 30:18).

- Và tôi bảo nàng: Mình sẽ ở vậy cho tôi, không được làm điếm, không được theo trai, và cả tôi nữa, tôi cũng tránh mình (Os 3:3).

- Chúa chúng ta nhẫn nại chờ đợi (2 Mac 6:14).

- Hãy lại gần Thiên Chúa và Người sẽ lại gần anh em (Gc 4:8).

- Chúa đã gần bên rồi (Pl 4:5).

1. Hãy lắng nghe điều Thầy muốn nói với con: con người thời nay rất ưa tiếng động, say mê tốc độ, phát sốt lên vì những đổi thay. Nào là các dịch vụ làm ăn, lợi nhuận... chúng như những bánh xe quay tít không ngừng làm cho họ không còn thời giờ suy nghĩ, không có thời gian để gặp lại chính bản thân mình!

Con người thời đại sống nông cạn bề ngoài, làm sao họ có thể gặp được Thầy? Đối với một số người, Thầy chỉ là một kẻ lạ mặt, xa xôi, vô dụng. Thầy tìm kiếm những người mà Thầy có thể là bạn hữu, gần gũi và hữu ích.

Con có muốn vào số những người Thầy kiếm tìm đó không? Thầy chờ con!

2. Thầy là sự hiện hữu cho con, không có Thầy, chẳng có gì hiện hữu, ít là không gì vững chắc, sâu xa và trường tồn.

Thầy là sự hiện hữu tuyệt đối và cũng là người bạn từ trời xuống để mưu ích cho chính con, theo kế hoạch yêu thương Cha đã dành cho nhân loại.

Con được gì khi quên Thầy và bỏ Thầy? Thầy có là cản trở lớn trong quyết định của con không? Con có mất giờ vô ích, khi đến xin Thầy giúp đỡ, hoặc xin ý kiến Thầy không?

3. Thầy đợi con suốt ngày. Con không cho là quan trọng những cuộc gặp gỡ của chúng ta sao?

Một lúc đối diện với Thầy, sẽ cho con nhiều ánh sáng và nghị lực. Đừng phí phạm thời giờ của con vào những câu chuyện vô bổ. Chỉ trong mấy phút, Thầy có thể ban cho con nhiều hơn là con tự dùng sức riêng của mình.

Thầy hành động qua con, nói bằng ngôn ngữ của con, như thế con sẽ trăm lần bớt mệt nhọc, mà vẫn thu được những thành quả tốt hơn tự con có thể đạt được!

4. Giá trị của con tùy thuộc vào điều con ước muốn. Con có muốn không? Và con muốn gì? Con hãy xét mình thành thực trong điểm này.

Nếu khát vọng của con không là Thầy, không là ý muốn và vương quốc của Chúa Cha, không là thế giới nhận biết Thầy, thì tất cả những cái con có, ích gì cho con?

Vậy khi nào con mới khao khát Thầy?

Chỉ lúc đó con mới vào trong vinh quang của Cha, ở trong kế hoạch của Ngài, con mới có sự sống đích thực và phong phú.

5. Biết bao lần con để Thầy phải chờ đợi! Thầy biết lắm chứ! Thật khó mà cắt đứt những sinh hoạt khẩn trương, nhịp sống dồn dập và những công việc đầy hứng khởi; thật khó khi phải bỏ dở một chương trình dự định, phải ngưng những cuộc hẹn hò để dành cho Thầy một phút đặc biệt.

Nhưng sự tự do của tâm hồn con có giá trị ở chỗ đó, và cả sự tự do hoạt động của Thầy nơi bản thân con cũng ở đó!

Thời gian có giá trị rất tương đối. Nói cách khác, vài phút dành cho Thầy đôi lúc sẽ cho con giá trị bằng nhiều giờ.

Chọn lựa là hy sinh sinh cái gì đó. Nhưng ở đây, hơn nữa, hy sinh phải trả giá cao.

6. Những phút ngắn ngủi dành cho Thầy cách vô vị lợi, sẽ giúp con duy trì và làm phong phú đời sống nội tâm trong suốt thời gian sinh hoạt, cũng như giúp con nhạy bén trước những dấu chỉ mà Thầy gửi cho con. Nó còn giúp con khám phá ra những sứ điệp mà bằng nhiều cách, Thầy gia tăng trên những bước đường con đi.

Nhất là nó sẽ đồng hoá con (ít nhiều tùy mức độ sẵn sàng của con) với những gì mà trái tim Thầy muốn dành cho những người đã được trao phó cho con: khi con nói với họ, là con chuyển đạt, cách vô thức, cho họ ý muốn của Thầy, bằng ngôn ngữ loài người.

7. Bây giờ con đã hiểu tại sao Thầy không biết mệt mỏi đợi con chưa? Nhưng con đừng để Thầy thất vọng!

Thầy chờ đợi để thanh tẩy con, để chữa trị con bằng cách thay vào con tất cả những gì là Thầy.

Hãy đến với Thầy như bệnh nhân đến với thầy thuốc, như tội nhân đến cùng Đấng Cứu Chuộc: đừng sợ mở cho Thầy xem những vết thương của con. "Chúa gài gủi những ai có tinh thần sám hối" (Tv 33:19).

8. Thầy chờ đợi để đổ tràn trên con:

Ánh sáng và sức mạnh,

Sự hiện diện và chính sự sống,

Sinh lực và ân sủng của Thầy.

Hãy để Thầy lớn lên trong con và để qua con, người ta nhận ra Thầy mỗi ngày một rõ nét hơn.

Nhưng hãy đến với Thầy như người nghèo đói thực sự, như kẻ túng thiếu cần trợ giúp.

Nếu con tự cho mình là đủ, là dư đầy chính bản thân con, thì làm sao Thầy thêm cho con được nữa? Lòng con đã quá bề bộn không còn chỗ để Thầy hiện diện trong trái tim con!

9. Thầy chờ đợi đặc biệt để ban mình cho con và như vậy cuộc sống con được trọn vẹn. Thầy làm cho mọi hoạt động của con có kết quả thật sự, kết quả mà chỉ một mình Cha nhìn thấy.

Từ sở hữu chung đó của chúng ta, sẽ phát sinh nguồn phong phú dồi dào.

Con hãy đến với Thầy như thửa đất khô đang mong nước.

Con hãy lưu tâm đến Thầy. Hãy ngắm nhìn mình trên cây thập giá, từ đỉnh đầu tới bàn chân, tất cả đều bê bết máu. Thầy không lên tiếng, chỉ tỏ ra những vết thương và chờ đợi...

Hãy ngắm nhìn Thầy trong Thánh Thể, thanh lặng và nhịn nhục, đó là vương quyền của Thầy: một sự kiên nhẫn không mệt mỏi. Đó là thiên tính của Thầy: một sự chờ đợi đầy tôn trọng tự do của con người.

Thầy chờ mong đã hai mươi thế kỷ... Thầy mong con từng ngày, từng giờ. Con đừng để Thầy mong đợi uổng công!

Cầu nguyện

Lạy Chúa, lạy Thiên Chúa của con, Niềm Hy Vọng độc nhất của con, xin nhận lời con kéo con mệt mỏi không muốn tìm kiếm Chúa nữa! Xin cho con khao khát tìm nhan thánh Chúa. Xin cho con sức mạnh để đi tìm Chúa, chính Chúa đã cho con thấy Chúa và cho con niềm hy vọng sẽ thấy Chúa mỗi ngày nhiều hơn.

Sức mạnh và sự yếu đuối của con ở trước nhan Chúa; xin giúp sức cho con và chữa lành sự yếu hèn của con. Trước nhan Chúa có sự hiểu biết và sự ngu muội của con. Xin đón nhận con, khi con vào cửa Chúa đã mở. Và khi con đến gõ cửa Chúa còn đóng, xin mở cho con. Con ước ao nhớ lời Chúa, hiểu biết và yêu mến Chúa...

Khi đã đến được với Chúa thì mọi lời nói của chúng con sẽ trở nên thừa thãi, những lời bây giờ chúng con muốn dâng lên thật nhiều cũng chẳng bao giờ diễn tả hết những nguyện vọng của chúng con.

Chỉ một mình Chúa tồn tại mãi và trở nên mọi sự cho mọi người, lúc ấy chúng con hợp thành một lời ca ngợi Chúa muôn đời và trở nên một trong Chúa. (Thánh Augustinô).

II. Hãy lưu lại trong tình yêu Thầy

Lời Chúa

- *Như Cha đã yêu mến Thầy, Thầy cũng yêu mến các con. Hãy lưu lại trong tình yêu Thầy (Ga 15:9).*
- *Nếu các con giữ lệnh truyền của Thầy, các con sẽ lưu lại trong tình yêu của Thầy (Ga 15:10).*
- *Ai lưu lại trong tình yêu thì lưu lại trong Thiên Chúa và Thiên Chúa lưu lại trong kẻ ấy (1 Ga 4:16).*
- *Hãy sống trong tình yêu (Ep 5:2).*
- *...ngõ hầu tình Cha đã yêu Con ở trong chúng, và Con ở trong chúng (Ga 17:26).*

1. Vị kỷ hay vị tha, đó là hai thái cực thu hút cả nhân loại, là hai lý do chính của hành động.

Trong thực tế, tất cả không đơn giản; hai yếu tố trái ngược nhau, thay vì đẩy nhau, chúng lại chông lên nhau và nối tiếp nhau khi ở trong cùng một hỗn hợp, nhưng không hoà tan với nhau được.

Dưới tác động của Thánh Linh, cả cuộc sống trần gian đã được ban cho con để thanh luyện mọi ước muốn tỏ hiện hay thầm kín của con. Đó là một cố gắng trường kỳ, kết quả của những cuộc kiểm điểm thẳng thắn, của sự đặt lại vấn đề cách can đảm với sự cộng tác quảng đại vào ơn Thầy. Vì thế Thầy nhắc lại lời mời gọi: "Hãy lưu lại trong tình yêu Thầy".

2. Hãy yêu mến Thầy bằng một tình yêu vô vị vợi và mạnh mẽ:

- Với một trái tim trẻ thơ thanh sạch và trong suốt.
- Với một trái tim đơn sơ không cầu kỳ.
- Với lòng tín thác, biết trông cậy không nghi nan.

- Với tấm lòng nhiệt thành, cho đi cách quảng đại những gì Thầy vừa ngỏ ý. Lúc ấy Thầy sẽ cho con biết cách Thầy yêu anh em con.
- Yêu bằng một trái tim khiêm tốn, yêu không đòi đáp lại.
- Yêu bằng một trái tim trung thành, không quên sót một ân huệ nào đã lãnh nhận, và cũng không nghi ngờ một điều ác đã phải chịu.
- Yêu bằng một trái tim không lay chuyển, không đáp lại trước vô ơn, không mệt mỏi trước thờ ơ.
- Yêu bằng một trái tim khao khát vinh quang Cha và phát triển tình huynh đệ trong mỗi người.

3. Thay vì chỉ sống cho con và điều con ưa thích, hoặc cho vinh quang Thầy nhưng phải qua con, con hãy lưu tâm đến nỗi ưu tư của Thầy hơn nữa. Hãy mở rộng chân trời của con. Hãy nhìn với cái nhìn của Thầy, suy nghĩ bằng trí hiểu của Thầy, yêu mến với trái tim của Thầy.

Hãy cố gắng sống với Thầy trong mọi hoạt động của Thầy ở trần gian, con hãy làm với Thầy, cho đi với Thầy và tha thứ với Thầy.

Hãy thông hiệp với lời khen ngợi Thầy không ngừng dâng lên Cha bằng triệu tiếng nói. Hãy hiệp với hy lễ là chính thân thể Thầy nơi mọi người, mà qua họ Thầy hoàn tất những gì còn thiếu sót trong cuộc thương khó của Thầy, cho Nhiệm Thể Thầy là Giáo Hội.

4. Hãy phó thác chính mình con cho những nhu cầu của Thầy. Với cách diễn tả của con, con hãy làm cho Thầy cảm nghiệm được tình yêu của con. Tình yêu lớn mạnh khi yêu. Ai lớn lên trong tình yêu, cũng trưởng thành trong tế nhị và trong mọi nhân đức. Đừng phí thời giờ của con vào những việc thiếu tình yêu. Con sẽ bị xét xử về tình yêu. Cũng về tình yêu mà thời gian xét xử con. Thời gian đẹp nhất trong đời con, chính là lúc con yêu nhiều nhất.

Theo phẩm giá và mức độ yêu thương của con người mà Thầy đánh giá họ trước mặt Cha.

5. Lưu lại trong tình yêu Thầy chính là sống trong tư thế sẵn sàng hy sinh.

Nếu hy sinh là lửa thử vàng đối với tình yêu thì thí mạng sống mình vì người yêu là dấu chứng đích thực nhất của tình yêu. Nếu đôi khi Thầy để con phải đau khổ tinh thần hay thể xác, đau từng cơn đau hay đau dữ dội, chính là để giúp con chuẩn bị phần nào cho sứ vụ của con, tức là chuẩn bị huyết thanh đức ái cho nhiều tế bào trong Nhiệm Thể Thầy. Kho dự trữ của Thầy thường vơi cạn, vì thế có bao nhiêu tâm hồn xanh xao yếu ớt.

Các thánh trên trời không thể hy sinh được nữa, các ngài phân bì với anh em nơi trần thế. Chúng con là những người duy nhất, với ơn trợ giúp của Thầy, có thể làm việc đáng công

nhờ hiệu quả ơn cứu chuộc. Thầy không đòi các bạn Thầy sống liên li trong hy sinh. Mỗi việc có giờ của nó: niềm vui, giải trí, nghỉ ngơi, sinh hoạt lành mạnh, tất cả đều giữ một vị trí quan trọng trong chương trình yêu thương của Thầy. Nhưng con cũng đừng ngạc nhiên vì ngay trong những giờ lành mạnh ấy, cũng gặp những giọt máu nho nhỏ, bởi một mũi gai, một sự thiếu thốn, dù rất nhỏ. Đó là dấu chứng một tình yêu: liên li, luôn tỉnh thức. Sau này con mới hiểu được giá trị và con sẽ cảm ơn Thầy về sự quan phòng đó.

6. Thật ít người hiểu được cách sống tình bạn với Thầy! Thầy lại không có khả năng làm phong phú trí khôn và con tim của họ hơn gấp triệu lần những cái tâm phào của thế gian ư?

Kết hiệp với Thầy để hoạt động, để thanh tẩy ý hướng của con, để xin Thầy soi sáng, trợ lực và cố vấn... con có thấy công việc của con suy thoái đi, việc giải trí lành mạnh có kém vui và sinh hoạt của con trì trệ hơn không?

Tình yêu của Thầy cũng có những hoà âm mang nhiều sắc thái và độ mạnh. Muốn nắm bắt được điều đó, cần sống trong tình thân ái sâu thẳm và liên li với Thầy. Lúc ấy, từ thâm tâm sẽ vang lên bản hợp âm muôn điệu cùng nhịp với con tim Thầy.

7. Sống thân mật với Thầy không bao giờ làm con người mỗi mệt. Nếu con cảm thấy chút mỗi mệt nào đó là tại con đã làm mất đi nhịp sống với Thầy và con không hoà hợp với điều Thầy ước mong cho con. Khi ấy, con sẽ lao đao một mình và con sẽ cảm thấy không còn hơi sức.

Trong khiêm tốn, con hãy trở lại với Thầy. Hãy tin tưởng gọi Thầy. Thỉnh thoảng Thầy có để con chờ đợi đôi chút là để thử con. Nhưng hãy kiên trì, đến giờ Thầy đã định, con sẽ gặp lại được điệu nhạc hài hoà trong tâm hồn.

8. Có những niềm vui bên trong mà chỉ một mình Thầy có thể ban cho. Có những màu sắc tự nhiên mà không một họa sĩ nào có thể vẽ đúng hoàn toàn. Ví dụ cảnh mặt trời lặn hai lần không thể giống nhau hoàn toàn.

Tình yêu của Thầy cũng luôn luôn có muôn ngàn sáng tạo mới, muôn vẻ lạ lùng. Khi con thành thực yêu mến Thầy, trong con sẽ nảy sinh một sức hút do những tia sáng linh thiêng của Thầy, và những người đến gần con đều được phản chiếu ánh sáng đó. Hãy chiêm ngắm tình yêu Thầy dưới vạn sắc màu, dưới muôn vẻ đẹp, và hãy để cho tình yêu đó thu hút con. Rất nhiều tâm hồn đã biết tận dụng điều đó.

Và, trước khi vị tông đồ chinh phục con người, thì tình yêu Thầy đã chinh phục chính vị tông đồ đó!

III. Nếu con có đức tin

Lời Chúa

- Nếu các người có đức tin bằng hạt cải, thì các người có bảo núi này: hãy bỏ đây qua đó, nó cũng sẽ chuyển qua (Mt 17:20).
- Kẻ tin vào Ta thì các việc Ta làm, kẻ ấy cũng sẽ làm, và sẽ làm những việc lớn lao hơn nữa (Ga 14:12).
- Đây là chiến thắng đã thắng thế gian: đức tin của ta (1 Ga 5:4).
- Nay bà, lòng tin của bà thực lớn lao! Bà muốn sao sẽ được như vậy (Mt 15:28).
- Lòng tin của người đã cứu chữa người. Hãy đi bằng an (Lc 7:50).
- Tại sao các người lại suy tính là không có bánh? Quân yếu tin (Mt 16:8).
- Quân yếu tin, sao lại hoài nghi? (Mt 14:31).
- Bởi thấy Ta, người đã tin. Phúc cho những ai không thấy mà tin! (Ga 20:29).
- Không có đức tin thì vô phương làm đẹp lòng Thiên Chúa (Dt 11:6).
- Ta sẽ đính hôn với người bằng đức trung tín, và người sẽ biết Giavê (Os 2:22).
- Người công chính sống bởi đức tin (Dt 10:38).
- Chính đức tin cho anh em sức mạnh chống lại ma quỷ (1 P 5:9).

1. Thật kỳ diệu điều mà một người có đức tin có thể nhận được từ nơi Thầy và thực hiện được ngay từ đời này. Một người tin thực sự có sức mạnh không gì địch lại được. Họ có thể xin Thầy mọi sự, nhưng hiếm có những người có đức tin đích thực như vậy, một đức tin nồng nhiệt, trong sáng và sâu xa, một đức tin vượt mọi thử thách!

Đức tin là tiêu chuẩn duy nhất cho người Kitô hữu ngay ở trần gian, để nói ăng ten với thế giới vô hình, nghĩa là thế giới đích thực. Chỉ có đức tin mới tạo được bậc thang giá trị và cung cấp một nền tảng vững chắc cho niềm hy vọng không lay chuyển, chỉ đức tin mới là lý chứng quyết định cho việc thực hiện đức ái.

2. Dưới sự hướng dẫn của Thánh Linh, đức tin chính là sự gắn bó trọn vẹn chúng con với Thầy. Mà Thầy là Đường, là sự Thật, và là sự Sống. Đó là ơn ban cho con nhận ra, từ trong thế giới vô hình, sự hiện diện, ánh nhìn và lời nói của Thầy. Đó là khả năng phân biệt cái gì là của Thầy trong mỗi sinh vật. Đó là tin Thầy là tình yêu vô biên, là Thiên Chúa quyền năng và cũng là một người Bạn, và rồi con sẽ hành động theo đức tin đó.

Đức tin là một sức mạnh, nhưng cũng là một ơn mà không bao giờ Thầy từ chối ban cho người xin Thầy với lòng khiêm tốn và kiên trì. Mỗi ngày con, con đừng sợ nài van cho được đức tin và làm cho nó lớn mạnh lên.

3. Đức tin là điều Thầy đòi hỏi nơi mỗi người đến gần Thầy. Trước hết nơi những người đến gần Thầy trong cầu nguyện. Đó là đức tin của Thân Mẫu Thầy, niềm tin đó đã khiến

Thầy làm phép lạ tại Cana. Chính đức tin của Anrê và Gioan đã khiến Thầy chọn họ làm môn đệ. Cũng chính do lòng tin của Giakêu mà Thầy đã vào nhà ông. Do lòng tin của viên đại đội trưởng mà Thầy đã chữa đầy tớ ông. Đức tin của người đàn bà Canaan đã cứu con gái bà.

Cũng chính đức tin mà Thầy đòi hỏi nơi bệnh nhân và gia đình họ: "Ông có tin là tôi có thể chữa con ông không?" "Lạy Chúa, con tin, nhưng xin thêm đức tin cho con". Đây là tiếng kêu mà mọi người phải thốt lên khi họ cần và phải diễn tả dưới mọi hình thức.

4. Nếu thực sự con có đức tin, con sẽ không thắc mắc về nơi Thầy sẽ dẫn con đến, cũng như cách Thầy chỉ con đi. Con sẽ phó mặc Thầy hành động. Nói đúng hơn, con tha thiết với tất cả những gì Thầy mong ước cho con.

Và một ngày kia con sẽ nhận rằng như thế lại tốt đẹp hơn điều con có thể mơ ước gấp triệu lần.

Nếu thực sự con có đức tin, con sẽ không thể dừng dung với Thầy. Con quên đi cách dễ dàng cái con là, để nghĩ đến cái Thầy là, Thầy sẽ trở thành trung tâm mọi ưu tư của con. Lúc đó con có thể nói thật rằng: "Lợi ích của Chúa Giêsu đó là sự sống của con: tình yêu của Người lớn mạnh trong các tâm hồn là điều tôi tha thiết tìm kiếm và làm tôi rung động..."

Nếu thực sự có đức tin, con chẳng lo về quá khứ cũng như tương lai, con cũng chẳng bận tâm cho sức khỏe hay bệnh tật, chẳng màng chi đến thành công hay thất bại, con phó mặc để Thầy hướng dẫn con như ý Thầy, theo kế hoạch phục vụ anh em. Một điều duy nhất con phải lo là điều Thầy nghĩ và cái Thầy muốn nơi con.

5. Nếu thực sự có đức tin con sẽ hiểu được giá trị đức ái mà Thầy ưa thích. Chỉ có điều đáng kể là mức độ tình yêu trong mỗi tâm hồn. Đức ái không phải là một nhân đức lạnh nhạt mà là một đam mê nồng nàn...

Đức ái sẽ giúp con mỗi buổi tối, dốc sạch túi những cay đắng chất chứa trong ngày...

Đức ái sẽ khuyên con lấy việc lành thắng điều ác, lấy tình thương thắng hận thù...

Đức ái làm con chia sẻ niềm vui và chạnh thương trong đau khổ...

Đức ái sẽ cho con cảm nghiệm mọi chán chường của nhân loại, nếu không trong thân xác, ít ra cũng trong tâm hồn. Và sẽ nhắc nhở con đúng lúc rằng: Thầy ở trong con hấp hối cho đến tận thế...

Những thiếu sót về đức ái là nguyên nhân chính làm trì trệ Nước Cha trị đến và làm tê liệt hoạt động của Thầy trên trần gian.

6. Đức tin và đức ái bổ túc cho nhau. Và thấm nhuần vào thực tại của cuộc sống hằng ngày. Để yêu cách nồng nàn, phải tin cách mãnh liệt.

Tin vào sự hiện diện của Thầy trong mỗi người, tin vào khả năng ân sủng của Thầy còn tiềm ẩn nơi những tài năng chưa được biết đến nhưng có thể ngày nào sẽ tỏ lộ ra.

Mặt khác, hãy có lòng tốt đối với người mà từ thâm tâm, chúng ta không kính phục, hơn nữa với lòng nhân ái, hãy cố tìm ra những vẻ đẹp và sự phong phú ẩn dấu nơi người ấy.

Hãy nghĩ đến hình ảnh Thầy nơi mỗi người, con sẽ tìm ra đường vào tim họ, và rồi đức tin sẽ giúp con yêu họ hơn.

Để tin như Thầy muốn, con phải yêu như Thầy yêu. Càng yêu bằng trái tim Thầy, con càng nhìn ra với đôi mắt của Thầy.

IV. Vương quốc Thầy ở trong tâm hồn

Lời Chúa

- Nước Thiên Chúa ở trong các con (Lc 17:21).
- Kẻ không cùng Ta thu góp tức là làm tan tác (Mt 12:30).
- Biệt phái mù quáng, hãy lo rửa sạch bên trong! (Mt 23:26).
- Con người bên trong nơi chúng tôi cứ ngày ngày canh tân đổi mới (2 Cr 4:16).
- Xin Người chiếu theo sự giàu có vinh quang của Người, ban cho anh em được phần trần, đầy dẫy lực nhờ bởi Thần Khí của Người, để thành người bên trong (Ep 3:16).
- Nước Tôi không thuộc về thế gian này, nếu Nước Tôi thuộc về thế gian này, thì bộ hạ của Tôi đã có chiến đấu, không để tôi bị nộp cho người Do Thái. Ấy vậy, Nước Tôi không thuộc chốn này (Ga 18:36).
- Vì chung chúng ta phải trải qua nhiều gian khổ mới vào được Nước Thiên Chúa (Cv 14:22).
- Hãy tìm kiếm Nước của Người trước đã, các điều khác sẽ được ban thêm cho các người (Lc 12:31).
- Đã được ban cho các người biết những mầu nhiệm Nước Thiên Chúa (Lc 8:10).

1. Thầy là vua nhưng vương quốc Thầy không thuộc trần gian này.

Không phải để thành lập hay tái lập một vương quốc tạm thời mà Thầy đã đến trong thế gian.

Vương quốc của Thầy ở trong cung lòng con người. Chính từ bên trong mà Thầy hành động, xây dựng, thanh tẩy và thánh hoá.

Cái bên ngoài cần thiết, nhưng đó chỉ là bề mặt của một thực tại sâu thẳm.

Điều đáng kể là cái thực hiện trong âm thầm, không thấy được, là cái tác động trong lòng con người.

Vương quốc của Thầy ở bên trong.

2. Đúng thế, hoạt động bên ngoài là hữu ích, tổ chức bên ngoài là cần thiết, cả hai đời sống nội tâm và hoạt động bên ngoài đều phần nào ảnh hưởng với nhau. Nhưng nếu xét về giá trị hoặc về giới hạn Vương quốc của Thầy mà so sánh cái thần thiêng với tiêu chuẩn kỹ thuật của con người thì đương nhiên không quân bình.

Nhưng đường lối của Thầy đâu phải đường lối các con.

Con tìm Thầy có lý lẽ của nó mà luận lý loài người không thể hiểu được.

Chẳng có gì che dấu được mắt Thầy, từng giây phút Thầy thấy mọi trạng thái tâm linh, thấy chính xác mọi sự qua âm điệu tình yêu, thấy cả phản xạ từng cử chỉ của mỗi người đối với lợi ích chung.

3. Chính từ trong tâm hồn mà mọi sự được điều chỉnh.

Tất cả mọi thứ tội dù kín đáo đến đâu cũng là cửa mở cho quỷ vào trần gian và kéo theo bao điều khốn khổ cho thế giới.

Mọi tác động tình yêu, dù kín thế nào, cũng là cửa đóng lại đối với ma quỷ và mở ra cho ơn cứu chuộc của Thầy trên trần thế.

Với một số nhỏ linh hồn ngoan ngoãn và đại lượng, Thầy có thể làm bùng sáng những ngọn đèn đang hun khói.

Sống là một cuộc chiến, và nhất là trong những điều thật nhỏ, hầu như không nhìn thấy được, mà con người tiến hay lùi. Chính từ bên trong mà định mệnh của nhân loại được quyết định.

Khi lửa tình yêu không điều khiển thì lửa hận thù sẽ cai trị.

Tội sẽ nặng chừng nào đối với những kẻ đã lãnh nhận nhiều, nhưng vì biếng nhác hay ích kỷ, lại dùng những khả năng ấy để tìm tư lợi hoặc hư danh thay vì để mưu ích cho phần rỗi của anh em mình.

4. Những người giúp ích cho Giáo Hội Thầy nhiều nhất là những người biết từ bỏ chính bản thân, để sống kết hợp với Thầy cách trung thành, họ trở thành những người được Thầy "chiếm hữu".

Thầy không hành động để quảng cáo những người bạn chân chính của Thầy. Không hoạt động vì ham danh, họ không thích được người khác nói đến. Họ là những người Thầy nói với và nói qua họ.

Đừng quan tâm về điều người khác nghĩ về con. Nhưng hãy nhạy bén về điều người khác nghĩ về Thầy.

Thầy lo cho cuộc sống của con, con hãy nghĩ đến cuộc sống Thầy. Thầy đọc trong tâm tư con, con hãy thử đoán những tư tưởng của Thầy. Thầy lãnh nhận đau khổ của con, con hãy quan tâm đến những thống khổ của Thầy. Con hãy gắng hiểu những điều đó mà chia sẻ với Thầy.

Hãy tin tưởng đi sâu vào trong Thầy và hãy để Thầy dùng con như Thầy muốn. Đó là huyền nhiệm của sự phong nhiêu, nó sẽ lan rộng đến tận cùng trái đất.

5. Con đừng ngạc nhiên nếu Thầy chưa dùng hết khả năng và tài khéo của con.

Chính Thầy cũng không làm tất cả các phép lạ khi còn tại thế. Thầy chỉ để ra 3 trong số 33 năm để rao giảng. Và cũng vậy, Chúa Thánh Thần đâu đã dạy các tác giả Tin Mừng ghi chép lại mọi lời Thầy đã nói.

Thầy có lý để hành động như vậy. Thầy đâu có đòi mọi người phải có cùng một hình thức và mức độ phục vụ như nhau.

Điều đáng kể, trước hết, không phải là số lượng công việc đã thực hiện, mà là chất lượng tình yêu đã thúc đẩy con người hành động.

6. Đối với Thầy, việc xây dựng bên trong quan trọng hơn xây dựng một lâu đài tráng lệ. Đó là việc xây dựng sống động Nhiệm Thể Thầy bằng đức ái đối với mọi người và qua mọi sự.

Càng có đức ái đích thực trên thế giới, Thầy càng lớn mạnh trong các tâm hồn.

Mọi cái đều có thể sử dụng vào việc tăng triển này. Công việc làm trong âm thầm, thường không ai biết tới, đối với Thầy, lại thiết yếu hơn những hoạt động bên ngoài xem ra có giá trị nhất.

Nếu thấy cần, Thầy sẽ dùng chúng con âm thầm kín đáo.

Thầy không gán cho các hữu thể bên ngoài một hệ thống tăng giá. Con hãy nhớ rằng cái đáng kể trước hết, là cái mà chỉ một mình Thầy thấy và đánh giá. Vương quốc Thầy ở bên trong.

Kinh nguyện của Michael Quoist

Lạy Chúa, con muốn lên thật cao,

Lên trên thành phố con đang ở,

Cao khỏi thế giới này.

Con muốn thanh luyện cái nhìn của con

Và muốn mượn cặp mắt của Chúa.

Khi ấy con sẽ thấy vũ trụ, nhân loại, lịch sử như Cha thấy.

Con sẽ thấy trong sự biến đổi kỳ diệu ấy của vật chất,

Trong cái sôi sục liên li này của cuộc sống,

Thân mình vĩ đại của Chúa đang phát sinh dưới hơi thở Thần Linh

Con sẽ thấy đẹp chừng nào ý tưởng đời đời của tình yêu Cha đang liên tục thể hiện:

Tất cả qui tụ về Chúa, mọi sự trên trời dưới đất. Và con thấy hôm nay cũng như hôm qua, những điều nhỏ nhất cũng qui về đó cả.

Mỗi người ở vào vị trí của mình,
 Mỗi nhóm,
 Và mỗi vật:
 Con thấy một nhà máy, một rạp chiếu phim,
 Một cuộc thảo luận trong phiên họp chung và việc đặt một máy nước bên lề đường.
 Con thấy giá bánh mì dán trên bảng hiệu, đám trẻ đi ca vũ.
 Trẻ nhỏ chào đời và cụ già chết đi.
 Con thấy phân tử nhỏ nhất của vật chất và hơi thở yếu ớt của sự sống.
 Tình yêu và hận thù, tội lỗi và ân sủng.
 Thật sững sốt, con hiểu rằng trước mắt con đang diễn ra cuộc phiêu lưu vĩ đại của tình yêu bắt đầu từ hừng đông của nhân loại.
 Theo lời hứa, lịch sử thánh chỉ hoàn tất trong vinh quang sau phục sinh của xác thể.
 Khi Chúa ra trình diện với Cha và thưa: "Mọi sự đã hoàn tất!" "Ta là Alpha và Omêga, Khởi Nguyên và Cùng Đích".
 Con hiểu rằng mọi sự đều tồn tại, tất cả chỉ là một sự chuyển động của nhân loại và vũ trụ hướng về Chúa Ba Ngôi, nhờ Chúa và trong Chúa.
 Con hiểu rằng không gì là trần tục: sự vật, con người, biến cố.
 Nhưng ngược lại, tất cả đều được Thiên Chúa thánh hiến từ nguyên thủy.
 Và tất cả phải được dâng hiến qua con người thân thiêng hoá.
 Con hiểu rằng cuộc sống của con là một kho báu không thể thiếu trong kế hoạch của Cha, nó như hơi thở vô hình trong thân thể vĩ đại ấy.
 Lạy Chúa! Lúc ấy con quì gối chiêm ngắm huyền nhiệm của thế giới này.
 Một thế giới, mặc dầu bị phủ đầy bởi những hư đốn ghê tởm do tội lỗi gây ra.
 Nó vẫn là sự rung động liên li của tình yêu đang hướng về tình yêu vĩnh cửu.
 Lạy Chúa, con muốn lên thật cao,
 Lên trên thành phố con đang ở,
 Cao khỏi thế giới này,
 Lên trên cả thời gian.
 Con muốn thanh luyện cái nhìn của con
 Và muốn mượn đôi mắt của Chúa.

V. Trong nơi bí ẩn

Lời Chúa

- Còn người, khi cầu nguyện hãy vào buồng, khoá cửa lại mà cầu nguyện với Cha người. Người có mặt cả nơi kín ẩn (Mt 6:6).
- Việc người bố thí, hãy làm kín đáo. Cha người là Đấng thấu suốt mọi sự bí ẩn sẽ hoàn trả lại cho người (Mt 6:4).

- Nước Trời như kho báu giấu trong ruộng (Mt 13:44).
- Khi người ăn chay thì dầu hấy xúc dầu và rửa mặt để đừng lộ ra là ăn chay trước mặt người ta (Mt 6:17-18).
- Thiên Chúa biết tỏ những bí ẩn trong lòng (Tv 43:22).
- Sự sống của anh em đã được giấu kín nơi Thiên Chúa (Cl 3:3).

1. Chính trong sự bí ẩn của đất mà hạt nảy mầm. Trong nơi sâu thẳm của con tim, âm ỉ ngọn lửa đích thực của tình yêu. Trong sự bí nhiệm của lời cầu nguyện thầm kín, thể hiện sự phát triển sức sống của Thầy trong các linh hồn.

Vì bản chất con người bị lôi cuốn bởi độ nhạy cảm. Nó hướng ngoại và xét tầm quan trọng của sự vật theo bên ngoài.

Chúa Cha nhìn bên trong và như thế đã đủ cho Người.

Mặt nạ, điệu bộ, dáng vẻ không đứng vững trước mặt Người. Chúa không nhìn bên ngoài nhưng nhìn thấu tận đáy tâm hồn.

2. Từ đáy lòng, con cảm thấy mình nghèo nàn ư? Đừng sợ phải thú thực như vậy. Thầy yêu con như thế mà, vì lúc ấy Thầy là sự giàu có cho con.

Chỉ những gì từ Thầy đến mới đáng quý, mới mạnh mẽ, bền vững. Hơn nữa, chỉ có cái từ Thầy đến mới thông dụng trong vương quốc của Thầy.

Phần con, hãy tan biến để hội nhập trong Thầy mỗi ngày một hơn.

Điều quan trọng không phải cái con nói, mà điều Thầy nói qua con, không phải việc con làm, mà cái Thầy thực hiện qua hành động của con; không phải đau khổ của con, mà là cái Thầy chuộc lại bằng nỗi thống khổ của Thầy.

3. Trong thâm tâm con thấy mình yếu đuối. Chính vì thế mà Thầy yêu con. Vì khi đó Thầy có thể là sức mạnh của con. Chính mình, con chỉ là cát bụi. Nên thật ích lợi khi con cảm được giới hạn của mình.

Bản thân con chẳng ảnh hưởng gì đến không gian và thời gian. Hơn thế nữa, nào con có thể làm gì trong thế giới vô hình và vĩnh cửu?

Vì yêu, con hãy tan hoà trong Thầy, hãy để Thầy thu hút con, hãy sống cho Thầy, đừng sống cho chính mình nữa.

Khi ấy con sẽ mạnh mẽ nhờ quyền năng Thầy, con sẽ thắng nhờ sức mạnh Thầy, ngõ hầu xây dựng vương quốc tình yêu Thầy trong thế giới loài người.

4. Con có một nỗi buồn thầm kín ư? Để Thầy nói con nghe: con quý giá biết bao đối với Thầy. Nỗi buồn ấy nếu không phải là kết quả của tự ái bị xúc phạm, sẽ là một đau khổ

đáng chúc phúc, nó sẽ hoàn tất thiếu sót trong sự thương khó của Thầy, khi con muốn kết hợp nó vào nỗi thống khổ của Thầy.

Con hãy đón nhận tất cả cách vui vẻ. Hãy làm cho gương mặt con luôn hân hoan. Thầy muốn con như thế và Thầy thương con.

Con hãy tập quên mình để nghĩ đến đau khổ của nhân loại. Thầy đau trong toàn thân. Tình yêu của con sẽ giúp Thầy biến đổi sự đau khổ vô biên thành nguồn ơn cứu rỗi.

5. Đừng vội muốn thành công. Thầy không làm rối loạn. Những người "con của sấm sét" muốn có hiệu quả rừng rợn, chẳng hiểu gì cách thức hành động của Thầy, cả những người muốn thay đổi mặt địa cầu trong nháy mắt cũng chẳng hiểu chi!

Thầy cần sự kiên nhẫn của con hơn những ước muốn vội vàng. Một cách chậm chạp, không tiếng động, vô hình và từ từ từng chút một, nhựa đã lên nuôi cây.

Thầy cần con khiêm tốn hơn nổi danh. Chính từ bên trong mà Thầy cứu nhân loại.

Thầy rất cần sự thất bại hơn sự thành công của con. Phần rỗi các linh hồn luôn luôn thực hiện qua thánh giá.

6. Nếu Thầy muốn nêu danh con thì cũng đừng quên rằng Thầy yêu cuộc sống âm thầm. Thầy muốn sự thinh lặng và ẩn dật.

Nếu Thầy muốn để con luôn thức tỉnh. Hãy vui mừng biết ơn Thầy. Chắc con không nghi ngờ là như vậy Thầy đã tránh cho con nhiều chướng ngại.

Điều cốt yếu cho con không phải là thế này hay thế kia, ở đây hay ở chỗ khác. Mà chính là yêu mến Thầy và làm Thầy được yêu như Cha muốn và như Thầy mong đợi nơi con.

VI. Điều Cha ưa thích

Lời Chúa

- *Đáng đã sai Ta ở với Ta: Ngài đã không bỏ Ta một mình vì Ta hằng làm những điều đẹp lòng Ngài (Ga 8:29).*

- *Phàm ai làm theo ý Cha Ta, Đáng ngự trên trời, kẻ ấy là anh chị em và Mẹ Ta (Mt 12:50).*

- *Không phải mọi kẻ nói với Ta: Lạy Chúa, lạy Chúa, là sẽ vào được Nước Trời, nhưng là kẻ thi hành ý Cha Ta (Mt 7:21).*

- *Lương thực của Ta là làm theo ý Đáng đã sai Ta và chu toàn công việc của Ngài (Ga 4:34).*

- *Này con đến để thi hành ý muốn của Cha (Dt 10:7).*

- *Tại sao tìm Con? Lại không biết Con phải ở nhà Cha Con sao? (Lc 2:49).*

- *Đức Giêsu ngược mắt lên và nói: Lạy Cha, Con tạ ơn Cha vì Cha đã nhận lời Con (Ga 11:41).*

- *Đừng theo ý Con, nhưng xin cho ý Cha được thể hiện (Lc 22:42).*
- *Lạy Cha, những kẻ Cha đã ban cho Con thì Con muốn rằng Con ở đâu, chúng cũng ở đó với Con để chúng được ngắm nhìn vinh quang mà Cha đã ban cho Con (Ga 17:24).*
- *Thưa Cha, sự sống đời đời là chung nhận biết Cha, Thiên Chúa độc nhất và chân thật và Đấng Cha đã sai đến là Đức Giêsu Kitô (Ga 17:3).*
- *Một tiếng phán ra từ đám mây: Ngài là Con Chí ái của Ta, các ngươi hãy nghe lời Ngài (Mc 9:7).*
- *Điều gì các ngươi xin nhân danh Ta, Ta sẽ làm ngõ hầu Cha được tôn vinh nơi Con (Ga 14:13).*

1. Sự cao trọng của Cha... sự uy nghi của Cha... lòng nhân hậu vô biên của Cha... Những từ ngữ nghèo nàn của nhân loại mà con người cố gắng bập bẹ để diễn tả bao nhiêu điều kỳ diệu và mầu nhiệm.

Chúa Cha, từ nơi Ngài phát xuất tất cả mọi người và mọi tình phụ tử. Chúa Cha, Đấng tạo dựng mọi loài, từ những hữu thể vô cùng lớn lao đến những hữu thể vô cùng nhỏ bé... Các nhà bác học càng khám phá ra những điều bí ẩn của vũ trụ và hoàn thiện những dụng cụ để tìm kiếm, họ càng thấy bị giới hạn trong sự hiểu biết: cái mà con người khám phá ra lại làm cho họ tiên đoán còn nhiều thứ nữa phải khám phá, và họ không thể tưởng tượng nổi.

Con hãy ngắm bầu trời vào một đêm mùa hạ... con có thể thán phục khoảng cách bao la cả triệu năm ánh sáng, nhưng cái con thấy không là gì so với bao thực tại.

2. Chúa Cha, trí tuệ vô biên cũng là Tình Yêu không biên giới. Chúa Cha đã yêu thương con người đến nỗi sau khi tạo dựng con người giống hình ảnh mình, phú cho nó sự tự do, Ngài đặt con người làm chủ, làm vua mọi tạo vật.

Còn hơn nữa, Chúa Cha yêu thương nhân loại đến nỗi đã sai Thầy đến một điểm trong vũ trụ là trái đất. Thầy là Con Một duy nhất của Ngài, là phản ảnh bản thể sáng ngời của Ngài. Để làm vui lòng Cha, Thầy là Ngôi Lời đã hoá thành nhục thể. Thầy đã mặc xác phàm với một linh hồn, đã đi vào lịch sử nhân loại, chấp nhận thân phận một thụ tạo yếu hèn.

Ngài đã nộp Thầy cho con người. Để chuộc lại sự bất tuân của anh em Thầy, Thầy đã vâng phục cho đến chết và chết trên cây thập tự. Thầy tự đặt mình vào hạng tội nhân.

3. Con đang đọc những dòng này, bất kể con là ai, con cũng được Chúa Cha cứu mang từ thuở đời đời trong tâm trí Ngài. Chính Ngài đã kéo con ra khỏi hư vô, cho con sự hiện hữu từ một thời điểm trong không gian và thời gian. Chính Ngài đã cho con sự sống và

duy trì con hiện hữu. Chính Cha mời con vào chia sẻ cuộc sống của Ngài, cho con thành chi thể của Con Ngài.

Đối với Ngài con không phải là một tạo vật vô danh, nhưng một ai đó, nghĩa là một cá thể mà Ngài cư xử cách tôn trọng và yêu thương. Không gì liên quan đến con mà Ngài lại đứng dưng.

Con được trao cho một sứ vụ riêng biệt mà không một người nào có thể chu toàn thay con. Con có một chương trình phải thực hiện trong Nhiệm Thể, vai trò con đóng không thể thay thế được.

Có một hình thức phục vụ và một âm điệu tình yêu riêng tư của con mà không thể thông truyền được.

Nếu con muốn, con sẽ được vinh dự cộng tác làm Thầy lớn mạnh trong thế giới. Một ngày kia, nếu con đã trung thành, con sẽ được nghe lời mời gọi cho người tôi tớ trung hiếu và con được vào hưởng niềm vui vô tận trong đời sống Ba Ngôi.

4. Bởi vì tất cả những gì con là và mọi sự con có đều do Thầy. Con hãy sống trong niềm tri ân.

Thật hiếm người biết nói cảm ơn... Tâm hồn Kitô hữu phải là một bài tôn dương nối dài và sống động của Đức Maria.

Với đức tin, khi chiêm ngắm những điều cao trọng Thầy đã thực hiện trong và qua con, trái tim con phải rung động phấn khởi, và phải gọi lên trong con ý nghĩa cao cả và nhân hậu của Thầy.

Không gì nghịch với Thần Khí bằng óc hẹp hòi, định kiến và có cái nhìn thiên cận.

5. Bởi vì tất cả những gì con là và mọi sự con có đều bởi Thầy, con hãy khiêm tốn. Không gì vô lý hơn kiêu ngạo.

Có chi con đang có mà con đã không lãnh nhận, và một ngày kia con sẽ phải trả lễ? Không có gì ở trong con là của con, cho con và thuộc về con, ngoại trừ việc con cản ngăn Tình Yêu của Cha và của Thầy.

Mọi sự trong con là của Ngài, thuộc về Ngài và cho Ngài. Bởi chính Ngài đã cho con sự hiện hữu, sự di động và sự sống mà không làm tổn thương đến sáng kiến và tự do của con.

Còn gì hợp lý và cao sang hơn là nhận biết và tuyên xưng rằng con là con của Cha trong Thầy.

Vậy con hãy hiệp nhất với Thầy để tôn vinh Cha, vì nhờ Thầy, với Thầy, và qua Thầy con có thể dâng lên Ngài của lễ đầy đủ nhất.

6. Bởi vì cái con là và mọi sự con có đều do Cha, con hãy mạnh dạn đi vào chương trình của Ngài đã dành cho con.

Con hãy ngoan ngoãn, mềm dẻo, dễ dạy dưới sự hướng dẫn đầy tình phụ tử của Ngài. Hãy tin tưởng, phó thác hoàn toàn cho hành động quan phòng của Ngài.

Con càng tích cực cộng tác với Ngài trong điều Ngài muốn về con, con càng nhận được sự trợ giúp mà con cần dưới nhiều hình thức khác nhau.

Nếu vì lỗi của con mà con làm sai chương trình của Cha thì con đừng ở lì trong lầm lạc, đừng để trái tim con ra chai đá, nhưng hãy tin vào lòng nhân hậu vô biên của Cha. Con hãy trở lại với Ngài, đầy lòng sám hối, và sau khi đã duyệt xét lại, chương trình mới sẽ tốt đẹp hơn trước.

7. Trước hết con hãy lo tìm ý Cha rồi mọi sự khác sẽ được ban cho con gấp bội.

Việc con làm chỉ mưu ích khi nó hợp với lợi ích của Cha, hoạt động của con chỉ có giá trị khi nó góp phần vào việc thực hiện giấc mơ lớn của Cha. Đó là sự tháp nhập, ý thức tự nguyện, của mỗi gia đình nhân loại vào Gia Đình Ba Ngôi mỗi ngày mỗi khăng khít hơn.

Luôn luôn con hãy chọn điều Cha ưa thích hơn điều con muốn, ý Cha hơn ý con, quan niệm của Cha hơn quan niệm của con.

Điều Cha ưa thích phải là điều hướng dẫn hành vi cuộc sống của con. Và cuối cùng, con sẽ thấy thế nào là bí quyết của niềm vui sâu thẳm cho con.

VII. Hãy đón nhận Thần Khí

Lời Chúa

- *Hãy chịu lấy Thánh Thần (Ga 20:22).*

- *Khi nào Ngài đến, vì là Thần Khí sự thật, Ngài sẽ đưa các con vào tất cả sự thật (Ga 14:13).*

- *Khi Cha sai Thần Khí từ Cha đến, Ngài sẽ làm chứng về Thầy (Ga 15:26).*

- *Nếu các người yêu mến Ta, các người sẽ giữ các lệnh truyền của Ta. Và Ta sẽ xin Cha, và Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Bầu Chữa khác để ở với các người luôn mãi. Thần Khí sự thật mà thế gian không thể lãnh nhận vì nó không thấy cũng không biết Ngài (Ga 14:15-17).*

- *Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào sa mạc (Mt 4:1).*

- *Thần Khí nâng đỡ tình cảnh yếu hèn của chúng ta. Vì cầu nguyện như thế nào cho phải nào ta có biết, nhưng chính Thần Khí chuyển cầu cho ta bằng những tiếng rên khôn tả (Rm 8:26).*

- *Thần Khí dò thấu mọi sự, cả những chiều sâu thẳm nơi Thiên Chúa (1 Cr 2:10).*

- Anh em không biết rằng thân xác anh em là Đền Thờ của Thánh Thần sao? Mà Thánh Thần đang ngự trong anh em là Thánh Thần mà chính Thiên Chúa đã ban cho. Như thế anh em không còn thuộc về mình nữa (1 Cr 6:19).
- Không ai có thể nói: Giêsu là Chúa! Mà lại không phải bởi Thánh Thần (1 Cr 12:3).
- Bởi vì anh em là con cái nên Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Ngài vào lòng anh em (Thần Khí) kêu lên: Abba! Lạy Cha (Ga 4:6).
- Còn hoa quả của Thần Khí là: bác ái, hoan lạc, bình an, nhẫn nhục, nhân hậu, từ tâm, trung tín, hiền từ, và tiết độ (Gl 5:22-23).
- Anh em chớ làm phiền lòng Thánh Thần của Thiên Chúa, vì chính Người là dấu ấn ghi trên anh em, để chờ ngày cứu chuộc (Ep 4:30).
- Lòng mến của Thiên Chúa đã được đổ xuống lòng ta nhờ bởi Thánh Thần (Rm 5:5).

1. Lời này Thầy đã nói với các môn đệ, hôm nay Thầy nhắc lại cho con: thật ít người biết đón nhận Thần Khí khi Ngài không ngừng hiện diện nơi họ. Nếu con biết sự biến đổi nào sẽ xảy ra trên địa cầu khi Thần Khí được loài người đón nhận và Người có thể hành động tự do hơn nữa.

Người hết sức tể nhị và tôn trọng sự tự do của con người. Người chỉ can thiệp khi được mời và nếu linh hồn chấp nhận trò chơi huyền nhiệm và vĩ đại của Người.

Đừng bao giờ con làm phiền Thánh Thần, nếu không Người sẽ âm thầm bỏ đi để mặc con một mình, chính con đã muốn như vậy.

2. Để triển nở trong cuộc sống, con hãy tin tưởng hơn nữa vào thể lực của Thần Khí, uy thế đó phụ thuộc thái độ của con đối với Người. Có rất nhiều người không biết đến Người, tệ hơn nữa, họ phủ nhận Người.

Thần Khí đến với con như đấng thanh tẩy. Sự khôn khéo lớn trong đời há chẳng phải tại con để tư tưởng, lòng tự ái, sự xét đoán, ý riêng con thay thế thần trí, tình yêu, sự phán đoán và lòng muốn của Thầy đó sao?

Thần Khí thanh tẩy tâm hồn con, hướng tình cảm con về với Thầy cách vừa dịu dàng lại vừa mạnh mẽ.

Người thanh tẩy tư tưởng con, khi uốn nó theo tư tưởng của Thầy.

Người thanh tẩy ước muốn của con, khi qui nó vào lợi ích cho vinh quang Thầy.

3. Thần Khí đến với con như vị Hướng Đạo. Chính Người dạy con tư cách làm con Thiên Chúa. Người cầu xin cho con bằng những lời rên xiết khôn tả, chính Người dạy con kêu lên: Abba! Cha ơi! Và biến lời cầu của con thành lời nguyện xin tha thiết dâng lên Cha.

Chính Người cho con cảm được những gì là của Thầy trong mỗi người anh em con, và âm thầm gọi cho con những lời phải nói để cảm hoá con tim.

Chính Người làm phát triển trong con tính ngoan ngoãn hiếu thảo đối với Giáo Hội Thầy và cho con sự bình an trong vâng phục.

4. Thần Khí đến với con để khơi lại ngọn lửa trong trái tim con. Con cảm thấy rõ đức ái chân tình ấy, tình yêu thiên quốc ấy không thể do tự nhiên hay là kết quả của cố gắng con người.

Chính ngọn lửa phát xuất từ cuộc sống Ba Ngôi và chính Thần Khí đã truyền vào trái tim con người, ít ra khi họ không đặt chướng ngại.

Hãy khát khao Thần Khí viếng thăm con và anh em con. Chỉ mình Người đốt lên ngọn lửa ấy trong thế giới mà không làm chói mắt, sưởi ấm mà không thiêu hủy, qui tụ mà không lẫn lộn, làm hoan lạc mà không lãng phí.

Nhiều người sẽ tốt hơn nếu họ biết mình được yêu hơn. Nhiều người sẽ cho đi hết khả năng nếu chính họ được làm việc đó. Nhiều người sẽ vượt thắng nếu họ cảm thấy được đánh giá cao hơn.

5. Thần Khí đến để thánh hoá con.

Ơn Thánh Thần do bản năng siêu nhiên làm cho con nhận ra những phản xạ thiên tính của Thầy, ơn đó giúp con có những phản ứng của người Kitô hữu trong những hoàn cảnh khác nhau của cuộc sống hằng ngày.

Qua động tác tài tình của Người, Thánh Thần hướng dẫn muốn của con cho lợi ích lớn lao là phục vụ ý Cha.

Những ai kết hợp với Thánh Thần như vậy sẽ được Người hướng dẫn ý và chỉ bảo họ hành động theo Người. Những người đó thực sự trở thành con Thiên Chúa.

Chính Thầy đây, trong mọi hoàn cảnh Thầy đã không được Thánh Thần hướng dẫn là gì?

6. Nhưng con đừng quên rằng Thánh Thần chỉ tác động trong con nếu con khẩn khoản mời Người đến, và vâng theo những đề nghị và thúc đẩy của Người.

Con hãy ý tứ vì Người thận trọng. Con hãy sẵn sàng vì Người rất tế nhị. Khi Người gọi con, nếu con xa tránh Người thì có nguy cơ con sẽ không được gặp Người lúc con kêu cầu Người.

Vâng phục Thánh Thể là bí quyết của thánh thiện.

Bây giờ con có muốn biết một trong những phương pháp tốt nhất để sống trung thành với Người không? Đó là hướng về vị Hôn Thê hoàn hảo của Người, Mẹ sẵn sàng giúp con luôn trả lời "xin vâng" mỗi khi con được Thánh Thần thúc giục.

Chính qua sự kết hợp của Thánh Thần với Đức Mẹ, mà Thầy đã đến trong trần gian, cũng qua chính tác động kết hợp ấy, mà Thầy tiếp tục sinh ra và lớn lên trong các linh hồn.

VIII. Đây là Mình Thầy

Lời Chúa

- *Hãy mở miệng ra, Ta sẽ cho no đây (Tv 80:11).*
- *Phải chi dân Ta biết nghe Ta... Ta sẽ nuôi nó bằng lúa mì tinh hảo (Tv 80:14-17).*
- *Ta là Bánh sự sống (Ga 6:48).*
- *Ta là Bánh hằng sống từ trời xuống (Ga 6:51).*
- *Ai ăn Bánh này sẽ được sống đời đời (Ga 6:54).*
- *Cũng như Cha, Đấng hằng sống đã sai Ta, và Ta sống nhờ Ngài, thì kẻ ăn Ta cũng vậy, nó sẽ sống nhờ Ta (Ga 6:57).*
- *Ta ước ao ăn lễ Vượt Qua này với các người trước khi chịu khổ nạn (Lc 22:15).*
- *Hãy làm việc đừng vì lương thực hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại mãi cho sự sống đời đời mà Con Người sẽ ban cho các người (Ga 6:27).*
- *Đức Giêsu cầm lấy Bánh, chúc tụng rồi bẻ ra và ban cho họ, Ngài nói: Hãy cầm lấy mà ăn, đây là mình Ta. Đoạn cầm lấy chén tạ ơn, Ngài ban cho họ mà rằng: Tất cả anh em hãy uống chén này, vì đây là Máu Thầy, Máu Giao Ước đổ ra cho muôn người được tha tội (Mt 26:26-28).*
- *Chúng ăn và được no nê phi tình, thêm sao, Ngài đã cho như vậy (Tv 77:29).*
- *Đây Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá tội trần gian (Ga 1:29).*

1. Thầy là Bánh sự sống... Bánh hằng sống từ trời xuống. Manna chỉ là hình bóng điều Thầy phải thực hiện trong nhà Tiệc Ly vào ngày thứ Năm Tuần Thánh, khi Thầy cầm Bánh và nói: "Các con cầm lấy mà ăn vì đây là Mình Thầy".

Bánh sự sống, chính là Thầy. Bánh hằng sống từ trời xuống, chính là Thầy đây, thực sự đang sống trong bánh thánh.

Bánh Thầy ban chính là thịt Thầy cho thế gian được sống.

Thầy đến trần gian cho con người được sống dồi dào.

Thầy muốn trở nên cho các con những hiệu quả của bánh đem lại cho thân xác con người. Đó là thuốc chữa tật nguyên và khốn khổ hằng ngày của chúng con, và là thành phần chính bữa ăn bổ dưỡng chúng con.

2. Khi yêu nhau thực sự người ta có khát vọng nồng cuồng là luôn ở với người yêu. Người ta mong ước có thể cho đi chính bản thân mình cho người yêu cách trọn vẹn và tự nộp mình cho người yêu sâu xé ra.

Sự điên rồ trước mặt người đời lại là sự khôn ngoan đối với Thiên Chúa.

Điều không thể đối với con người, lại có thể đối với Thiên Chúa.

Để được ở giữa chúng con,

Để cho chúng con sâu xé Thầy ra,

Để nuôi chúng con bằng chính bản thể Thầy.

Thầy đã dùng quyền năng mình để phục vụ tình yêu.

Thầy bị luật vật lý nhạo báng.

Thầy đã biến bản tính bánh thành Thân mình Thầy. Ai ăn tấm bánh đã trở thành thịt Thầy thì ở trong Thầy và Thầy ở trong kẻ ấy.

Như Thầy sống bởi Cha, kẻ ăn Thầy cũng sống bởi Thầy như vậy.

3. Thầy hiện diện trong Bánh Thánh thường xuyên, để cầu nguyện và dâng của lễ.

Thầy ở đây với tâm trạng của nạn nhân, hiện thực hoá hiến tế núi Canvê vì lợi ích cho chúng con, vào một thời điểm, lúc nhân danh cả nhân loại Thầy đền tội cho loài người.

Bù lại sự bất tuân của loài người bằng sự vâng phục và vâng phục cho đến chết trên thập giá.

Chữa tội kiêu ngạo bằng mọi nhục nhã trong cuộc thống khổ của Thầy.

Sửa lại sự ghen ghét và ích kỷ bằng tác động yêu thương tội đỉnh.

4. Như Chiên Vượt Qua, sau khi bị sát tế, mang lại sự bảo trợ linh thiêng cho những ai trở nên một với con chiên qua việc ăn thịt chiên.

Chiên là chính Thầy, Thầy ban ơn cứu độ cho những ai hiệp nhất với Thầy qua việc rước lễ.

Kẻ ăn thịt và uống Máu Thầy mang trong mình sự sống của Thầy và Thầy sẽ cho nó phục sinh ngày sau hết.

Kẻ ăn Thầy được nuôi dưỡng bằng sự sống của Thầy, và sẽ được chia sẻ cuộc sống vĩnh cửu với Thầy.

Ngay từ bây giờ, nếu con khao khát Thầy, hiệp nhất với Thầy thì Thầy sẽ biến cả con người con thành con người Thầy.

Không phải con sống nữa mà chính Thầy sống trong con.

5. Trong Bánh Thánh, Thầy là dây liên kết sống động giữa trời và đất.

Nhờ Thầy, với Thầy, và trong Thầy, con có thể dâng lên Cha trên trời, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần, lời chúc tụng và tôn vinh trọn hảo.

Bằng tâm trí, con hãy dâng cho Thầy mọi khốn cùng của loài người, mọi nhu cầu của nhân loại.

Thầy ở đây để đảm trách niềm vui, nỗi buồn của chúng con, sự nghỉ ngơi và bữa ăn, công việc và lo âu, thành công cũng như thất bại, tiến bộ và cố gắng.

Thầy lo đảm nhiệm tất cả những gì tạo nên cuộc sống khiêm tốn hằng ngày của anh em nhân loại, để thanh tẩy, thánh hoá và mặc cho nó giá trị vĩnh cửu.

6. Con có thể cầu xin với Thầy, trong Bánh Thánh cho mọi người đã an nghỉ.

Cũng trong Bánh Thánh, con có thể gặp những phần tử của Thầy đã vinh thắng trên thiên quốc và những phần tử trong luyện hình.

Như vậy con có thể gặp lại các thánh trên thiên đàng và giúp các ngài, từ trời, thi ân trên trái đất.

Sống trên địa cầu, con còn có thể lập công, nhờ vào lòng thương xót con có thể làm giảm bớt thời thanh luyện cho những người còn phải đền do đức công bằng.

7. Trong Thầy con cũng liên kết với mọi anh em trên trái đất.

Qua Thánh Thể sự hiện diện của Thầy rộng rãi trên mọi người ở mọi lứa tuổi, thuộc mọi màu da, đủ mọi trạng thái tâm hồn, cảm được lòng tin của con và chờ đón lòng bác ái của con.

Không một giây phút nào không có người rước lễ, trái đất thường xuyên sống trạng thái "ăn Chúa mình" (rước Thánh Thể).

Con cũng hãy tham dự thường xuyên, nếu có thể, vào việc trao đổi tuyệt vời và không ngừng diễn ra đó.

Mầu nhiệm đức tin, mầu nhiệm tình yêu. Mầu nhiệm hiệp nhất.

IX. Xin cho chúng nên một

Lời Chúa

- *Thầy là cây nho, các con là nhành (Ga 15:5).*

- *Ta thí mạng sống Ta vì đoàn chiên. Ta còn những chiên khác không thuộc dân này. Ta cũng phải chăn dắt, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, sẽ thành một đàn chiên và một chủ chăn (Ga 10:15-16).*

- *Đã bao lần Ta muốn tụ họp các người lại như gà mẹ ấp ủ gà con dưới cánh... (Mt 23:37).*

- *Con không chỉ cầu xin cho chúng mà thôi, nhưng còn cho những người nhờ lời chúng mà tin vào Con, để hết thấy chúng nên một cũng như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha, ngõ hầu chúng ở trong Chúng Ta. Và thế gian tin là Cha đã sai Con. Phần Con, Con sẽ ban cho chúng vinh quang Cha đã ban cho Con, để chúng nên một như Chúng Ta là một: Con trong chúng và Cha trong Con, để chúng được hoàn toàn nên một, ngõ hầu thế gian biết là Cha đã sai Con, và Cha đã yêu mến chúng như Cha đã yêu Con (Ga 17:20-23).*

- *Caipha đã nói điều ấy, không phải tự mình, nhưng vì làm thượng tế năm ấy, ông đã nói tiên tri là Đức Giêsu phải chết thay cho tất cả dân tộc, và không phải chỉ thay cho dân tộc mà thôi, nhưng còn để tụ họp con cái Thiên Chúa tản mác khắp nơi về một mối (Ga 11:51-52).*

- Ví như thân mình chỉ là một, nhưng lại có nhiều chi thể, và hết thấy các chi thể, tuy nhiều nhưng cũng chỉ là một thân mình, thì Đức Kitô cũng vậy. Thật thế, tất cả chúng ta đã chịu phép rửa trong cùng một Thần Khí để trở nên một thân mình (1 Cr 12:12-13).

- Vì chung thân mình không chỉ là một bộ phận, song là nhiều. Giả sử chân nói: Tôi không phải là tay, tôi không thuộc về thân mình! Tai nói: Tôi không phải là mắt, tôi không thuộc về thân mình! Phải chăng vì thế mà nó không thuộc về thân mình? Nếu toàn thân là thánh giá thì khỉu giá ở đâu? (1 Cr 12:14-17).

- Bộ phận thì nhiều, mà thân mình chỉ là một! Mắt không thể bảo tai: Tôi không cần anh! Tay không thể bảo chân: Tôi không cần anh! (1 Cr 12:20-21).

- Thiên Chúa đã điều hoà các bộ phận của thân mình để làm sao càng ít trang nhã càng được trang sức hơn để khỏi có phân tranh trong thân mình. Trái lại, các bộ phận vì ích chung mà bảo che cho nhau. Cho nên một bộ phận đau thì hết các bộ phận đau chung, một bộ phận vinh dự thì hết các bộ phận vinh chung! Mà anh em là thân mình của Đức Kitô, và ai theo phận nấy mà làm chi thể (1 Cr 12:4-5).

1. Thầy nhân mạnh quá đủ về lòng khao khát của Thầy cho sự hiệp nhất trong nhân loại chưa? Thầy đến trần gian để làm công việc đó: luôn tôn trọng sự đa dạng hợp lý về tính tình của họ, về tư cách của chủng tộc - sự đa dạng làm nên sự phong phú của nhân loại - Thầy mời gọi mọi người sống trong tình yêu Thầy, họ là những tế bào sống động của thân mình mà Thầy là đầu.

Mỗi người khác nhau, nhưng tất cả bổ túc cho nhau.

Thầy thương yêu mỗi tâm hồn một cách. Mỗi người có chỗ riêng trong thân thể Thầy, có sứ mạng riêng mà không ai khác có thể thay thế.

Mỗi người có phận sự riêng và vẻ đẹp riêng, có cách thức duy nhất để tôn vinh Cha qua Thầy. Nhưng tất cả chúng con đều lệ thuộc lẫn nhau.

Chúng con càng hiệp nhất với nhau, Thầy càng có thể hiệp thông với chúng con và cho chúng con chia sẻ niềm vui vô tận của Chúa Ba Ngôi.

2. Hãy tìm kiếm những gì có lợi cho sự hiệp nhất nhân loại và hãy tránh xa những gì làm chia rẽ.

Không có một bên hoàn toàn tốt, một bên hoàn toàn xấu. Chính trong mỗi người có cái xấu và cái tốt.

Con hãy tập khám phá cái tốt nơi mỗi người và làm nổi bật giá trị của họ với lòng tôn trọng và quý mến.

Con sẽ góp phần trong việc làm trung dung cái không mấy tốt và con sẽ làm xích lại gần nhau cách dễ dàng các tư tưởng, con tim và ý chí.

Hãy vững vàng trong đức tin, nhưng đừng cuồng tín.

Hãy vững mạnh trong hy vọng, nhưng đừng nghĩ mình hơn ai.

Hãy trung tín trong tình yêu, nhưng chớ gì tình yêu của con rộng mở cho mọi người.

3. Hiệp nhất là sức mạnh truyền thông. Nó khởi đi như một hạt nhỏ xíu, như Vương Quốc của Thiên Chúa, nhưng nó có thể thành cây lớn, cành lá xum xuê, bông hoa rực rỡ với những trái thơm ngon.

Mọi nơi con đến, hãy cố gắng là dây liên đới, nhưng trước hết hãy là gạch nối giữa Thiên Chúa và con người.

Từ trong thâm tâm, trước hết con hãy giao hoà mọi anh em đồng loại. Khi cầu nguyện, con hãy mang lấy tất cả sự chán chường, nỗi khốn cùng của họ. Hiệp nhất lời nguyện của con với lời cầu của Thầy, và như thế lời van xin của con rất có hiệu lực cho mọi người.

Khi làm việc, con hãy nhớ tới tất cả mệt nhọc của anh em con. Hãy kết hiệp việc con làm với công việc Thầy đã hoàn tất trên trái đất, để nguồn tình yêu chảy tràn trên mọi lao nhọc của nhân loại.

Lúc đau khổ, con hãy mang vào mình mọi đau khổ của nhân loại. Hiệp thông với thập giá của Thầy. Như thế, con cho đau khổ của anh em con một giá trị cứu độ.

4. Với hết tâm tình, con hãy mong ước sự hiệp nhất, hy sinh cho sự hiệp nhất.

Hãy tha thứ cho sự xúc phạm đến con, hãy có những tư tưởng tốt đẹp đối với mọi người. Làm như thế, con xây dựng sự hiệp nhất hiệu lực hơn những bài bút chiến báo thù. Tất nhiên không phải những ai kêu gào: "Hiệp nhất! Hiệp nhất!" là góp phần đắc lực hơn cho sự hiệp nhất đâu.

Thầy không khuyên con nên đại khờ. Chúng con phải biết liên kết sự khôn ngoan của con rắn với sự đơn thành của chim câu. Nhưng hãy giữ mình khỏi độc tài. Người thiên vị và óc đảng phái nghịch với tinh thần của Thầy.

5. Người Kitô hữu có trách nhiệm lớn lao đối với những gì có liên quan đến sự hiệp nhất trong nhân loại. Nếu họ sống hoàn toàn theo đức tin, họ sẽ đánh đổ thành kiến và sẽ làm vui lòng nhiều người.

Lời nói không làm nên nhân đức, chính cuộc sống của người Kitô hữu, qua nhân chứng cụ thể, cho nhân đức ý nghĩa và hiệu quả.

Phần con, hãy sống những gì Thầy dạy. Đó là cách thế tốt nhất để Lời Thầy được chấp nhận và thấu hiểu.

Nếu mọi tâm hồn đã được thánh hiến qua phép Rửa, nhất là thánh hiến qua đời tu, cố gắng cách chân thành đem Tin Mừng vào cuộc sống của họ, tấm áo dài không đường may của Giáo Hội đã không có nhiều chỗ rách!

6. Con càng im lặng, lu mờ đi, tôn trọng sự tự do của người khác, không tìm cách cai trị, cũng không muốn thống trị họ, con càng giúp họ đến gần Thầy trong tự do và ý thức tình nguyện. Con càng muốn củng cố mình, bắt người khác theo sở thích, ước muốn, hành vi, ý tưởng của mình, hoặc cưỡng ép người khác không kể chi đến họ, thì hành động của con càng kém hữu hiệu và có nguy cơ con đào sâu hơn hố ngăn cách.

Đừng tìm cách phỉnh gạt, ép buộc, quyến rũ; Thầy kêu gọi, mời mọc, thu hút, cho mọi người ánh sáng tùy ở mức đón nhận của mỗi người.

Thầy không đặt để theo ý mình, không loè bịp, không ép uổng, không bẻ gãy, không cưỡng bách, không nghiền nát. Thầy yêu mến và luôn luôn sẵn sàng chờ đợi. Thầy ở giữa chúng con như người phục vụ.

Thành công của một người không hệ ở số người phục vụ họ, mà ở số những người mà họ phục vụ.

7. Để có được sự hiệp nhất, cần nhiều hy sinh cá nhân, kiên nhẫn trong vui tươi, cần rất nhiều tình thương. Mọi người sẽ tốt hơn nếu họ cảm thấy mình được yêu hơn.

Còn trên trái đất, con đừng chờ công lý thực hiện hoàn toàn mới tạo ra bầu khí hiệp nhất và yêu thương. Chính vì có bất công mới phải yêu thương, mới phải đề phòng để vươn lên: dĩ đức báo ác. Như vậy đó, không thể khác, bất công sẽ bị đánh bại, ngăn cách sẽ được xoá bỏ, hố sâu sẽ được lấp đầy.

Nếu con muốn xây dựng sự hiệp nhất giữa con người, con phải chấp nhận mẫu nhiệm thập giá.

Phải, chấp nhận thấy những mơ ước của con bị bẻ gãy, nhưng con hãy luôn giữ vững lý tưởng.

Phần thưởng lớn lao con sẽ lãnh nhận trong thế giới vô hình, đáp ứng độ khát khao sự hiệp nhất mà Thầy làm nảy sinh trong tâm hồn con.

8. Ôn cứu chuộc nhân loại, không thể hiện qua sự thành công của con người, không theo hình thức bên ngoài, cũng chẳng theo lòng ham danh được toại nguyện, dù đó là việc tông đồ đi nữa. Nhưng nó thực hiện qua đau khổ của vị tông đồ thông hiệp với cuộc khổ nạn của Thầy.

Tại vườn Giếtsimani, Thầy đã cầu cho sự hiệp nhất: "Ước gì chúng nên một. Như Cha ở trong Con và như Con ở trong Cha, chúng nên một trong Chúng Ta. Con đã mạc khải cho chúng sự sống tuyệt vời mà Cha đã cho Con. Xin cho chúng nên một, Con ở trong chúng và Cha ở trong Con. Xin cho sự hiệp nhất nên trọn".

Hãy tin tưởng, điều đó đang đến và sẽ đến: Thầy đã thắng thế gian!

Chương 3

I. Phúc cho người hiền lành

Lời Chúa

- Phúc cho những kẻ hiền lành vì họ sẽ được đất làm cơ nghiệp (Mt 5:4).
- Hãy học cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng và các người sẽ tìm thấy sự nghỉ ngơi cho tâm hồn (Mt 11:29).
- Các người hãy biết thương xót, như Cha các người là Đấng thương xót (Lc 6:36).
- Anh em hãy ở nhân hậu và chạnh thương với nhau (Ep 4:32).
- Đừng nói hành nói xấu nhau, hỡi anh em! Còn người là ai mà dám xét đoán người đồng loại? (Gc 4:11-12).
- Đừng xét đoán, để khỏi bị xét đoán. Các người xét đoán cách nào, thì sẽ bị xét đoán cách ấy; và các người đong bằng đấu nào, thì người ta sẽ đong cho các người bằng đấu ấy (Mt 7:1-2).
- Trong tình huynh đệ, hãy mến nhau tha thiết; bởi kính trọng nhau, hãy coi kẻ khác hơn mình (Rm 12:10).
- Miệng ngọt ngào thêm bạn hữu (Hc 6:5).
- Lời đáp dịu dàng làm nguôi cơn giận (Cn 15:1).
- Những kẻ nghèo khó (khiêm nhường) sẽ lại được vui mừng trong Giavê (Is 29:19).

1. Cuộc sống Kitô hữu được tạo thành do những tương phản bổ túc nhau.

Thầy cần các Kitô hữu biết dung hoà sự đơn sơ của chim câu với sự khôn ngoan của con rắn.

Thầy muốn họ kết hợp sự dịu hiền của Thầy với nghị lực mãnh liệt để chiếm lấy Nước Trời, và sự khiêm nhường của Thầy với nhiệt tâm Nhà Chúa.

Thầy đã nói: phúc cho kẻ hiền lành vì họ sẽ được Đất làm gia nghiệp.

Nếu dùng bạo lực và tàn nhẫn, chúng ta có thể làm người khác sợ hãi, bắt người ta nghe theo mình, nhưng chúng ta chẳng chiếm hữu được họ.

2. Hiền lành đi đôi với khiêm nhường. Đó là điều Thầy làm gương trước và dạy cho loài người. Đó là bí quyết của bình an: sự bình an trong tâm hồn, trong gia đình và trong cộng đoàn, bình an giữa các tầng lớp xã hội, giữa các quốc gia và chủng tộc.

Ở đâu có ích kỷ, khinh người, kiêu căng khinh mạn, khát khao quyền lực, ước muốn thống trị... ở đó sinh ra hận thù, cay đắng, ghen ghét, trả thù, bạo lực và chiến tranh.

Thật đáng thương, các con không có gì để làm hơn là cắn xé nhau ư?

Mong sao các Kitô hữu nêu gương sáng trước về vấn đề này.

3. Hỡi con đang đọc những dòng này, con hãy là yếu tố hiệp nhất cho những người sống chung quanh, ngay tại chỗ Thầy đã đặt định cho con.

Để được điều đó, con hãy sống thật hiền lành, thật bác ái, hết tình phục vụ và có lòng nhân hậu.

Người ta đi tìm sự thánh thiện ở ngay đó, trong những điều khó khăn phức tạp. Trong khi sự thánh thiện ở ngay đó, vừa tầm tay và nhất là ở trong tim các con, ngay trong những công việc nhỏ mọn của đời sống cộng đoàn.

Dĩ nhiên còn phải có thái độ quả quyết tích cực xứng đáng!

Trước hết, con hãy nhìn Thầy trong tha nhân. Đó là phản xạ phải tập. Thầy ẩn thân trong mỗi người và mỗi người là một thành phần của Thầy. Hãy nói với Thầy trong mỗi người.

Con không nghĩ rằng mọi quan hệ của con với những người xung quanh sẽ biến đổi cách điệu kỳ sao? Đó sẽ là một sự biến hình đích thực.

Con hãy thử xem!

4. Hãy cố gắng duy trì trong con những ý tưởng nhân ái. Đức ái lớn nhất con có thể có đối với tha nhân không ở nơi quà tặng, cũng chẳng phải tại sự phục vụ con dành cho họ. Trước hết nó ở trong tư tưởng của con. Mọi chuyện khác sẽ theo sau.

Chắc chắn rằng tư tưởng có ảnh hưởng trên ngôn ngữ, giọng nói, ánh nhìn, hành động của chủ thể. Nhưng nó cũng ở trong phản ứng vô thức của đối tượng và họ cảm nhận nó qua trực giác kỳ diệu.

Con hãy tránh xa những tư tưởng tiêu cực liên quan đến khuyết điểm, làm lẫn hoặc sai sót của người khác. Những tư tưởng tiêu cực đó thường gán cho chúng một tầm quan trọng quá mức, đến nỗi xâm chiếm cả lương tâm, không còn chỗ cho những lý do chính đáng, những đức tính tốt có thể đền bù lại những khiếm khuyết nêu trên

5. Con người là một hỗn hợp sinh động của ánh sáng và bóng tối.

Hãy để lại trong bóng tối cái đen tối, còn điều sáng sủa hãy làm tăng thêm giá trị. Như thế con sẽ biến cái thiếu sót ra vô hiệu cách dễ dàng và làm nổi bật những tài khéo, nhân đức của người khác cho lợi ích chung.

Những tư tưởng hiền hoà và nhân hậu giúp con người thắng được mình cách chắc chắn nhất như Thầy mong muốn.

Nhiều người đang có đà tiến tới điều thiện, nhưng lại nản lòng, khựng lại, thu mình vào vỏ ốc, vì họ đã không cho Thầy điều Thầy có quyền đòi hỏi nơi họ. Lý do là họ đã không cảm thấy mình được yêu thương. Ngược lại, rất thường bị xét đoán nghiêm ngặt, hoặc chỉ trích cách bất công.

6. Hơn nữa, xét đoán và chỉ trích có lợi gì? Cái đó có làm cho người xét đoán được hạnh phúc hơn không? Và người bị chỉ trích có khá hơn không?

Thầy không thể sống thoải mái trong tâm hồn một người không có trách nhiệm mà xét đoán tha nhân. Họ cướp quyền xét đoán thuộc về một mình Thiên Chúa. Đó là điều rất nguy hiểm.

Ngược lại Thầy vui sướng ở trong tâm hồn người biết thông cảm và dễ tha thứ.

Thầy không hài lòng đến với những người mà trên môi không ngừng nói những lời chỉ trích dù do đại khờ hay ác ý. Hơi thở của họ bị nhiễm độc. Thật đúng là miệng lưỡi phát sinh nọc độc, gieo rắc sự ngờ vực và chia rẽ khắp nơi. Họ đang làm công việc của Satan!

7. Hành động như thế, người ta đã làm hư đi bầu khí trong lành nhất, hủy hoại những cộng đoàn sốt sáng nhất, làm nản những thiện chí quảng đại nhất.

Satan thật khéo đội lốt thiên thần sáng láng. Để chỉ trích, người ta tự bào chữa, lấy có: cảnh giác vì bác ái, vì ích chung.

Thực ra là để bảo vệ tính kiêu ngạo bị thất bại của mình, với ý thức ít nhiều, người ta tìm ra một sự bù trừ cho sự lường gạt của chính mình. Nhưng kết thúc bằng việc hủy hoại, công trình của tử thần.

Nếu con muốn làm vui lòng Thầy, hãy giữ miệng con xa mọi lời chỉ trích, hãy học nghệ thuật tế nhị nhưng rất phong phú đó là: "luôn nói tốt cho tha nhân".

Hãy nói tốt cho mọi người, Thầy sẽ nghĩ tốt về con.

8. Đừng bao giờ khinh dễ ai, đừng khi nào nói lời chua cay, gắt gỏng với ai kéo con gây thương tích cho chính Thầy.

Ngược lại, ước gì sự hiền lành và lòng nhân ái dễ thương của con, góp phần làm tươi đẹp cuộc sống cho những người chung quanh

Khi Thầy không còn hiện diện hữu hình nữa. Thầy đặt bên con tha nhân với muôn vẻ mặt..., họ tiếp tục cuộc sống của Thầy và đại diện cho Thầy.

Chớ gì qua tha nhân, con thực hiện lòng khát khao yêu mến, phục vụ, đón tiếp nồng hậu của Thầy, để làm vui lòng Thầy.

Thái độ, cử chỉ của con sẽ ra sao nếu con nhìn thấy Thầy trong mọi người? Hãy nghĩ đến điều đó, đừng hà tiện sự niềm nở và quan tâm với mọi người. Chính Thầy sẽ đón nhận những thái độ đó, khi ấy con mới hiểu tại sao Thầy chúc phúc, ngay từ đời này cho những người hiền lành, họ sẽ chiếm hữu được trái tim Thầy.

II. Hãy tri ân

Lời Chúa

- *Nào tôi biết lấy gì mà báo đền Giavê. Vì bao ơn lộc Người xuống trên tôi! (Tv 115:12).*

- Sao không thấy họ quay trở lại mà chúc vinh Thiên Chúa, trừ phi có người dị chủng này? (Lc 17:18).
- Tôi hằng cảm tạ Thiên Chúa (Cr 1:4).
- Hãy tạ ơn trong mọi dịp! Vì đó là thánh ý Thiên Chúa về anh em trong Đức Giêsu Kitô (1 Thes 5:18).
- Vì mọi sự, hãy nhân danh Chúa chúng ta, Đức Giêsu Kitô mà tạ ơn Thiên Chúa là Cha (Ep 5:20).
- Vâng tiên vàn mọi sự, tôi truyền phải dâng lời tạ ơn cho hết mọi người, ngõ hầu ta được qua một thời yên hàn, ổn định, trong đạo đức vẹn toàn và nghiêm chỉnh (1 Tim 2:1-2).

1. Con có muốn biết bí thuật của sự bình an cũng là bí thuật của một cuộc sống phồn thịnh không?

Hãy cố gắng, từ trong tâm hồn, làm phát sinh sự tri ân không ngơi nghỉ.

Hãy cảm ơn Thầy về mọi sự và trong mọi trường hợp.

Hãy cảm ơn Thầy về mọi cái con có chung với người khác và về tất cả những gì con lãnh nhận riêng cho con.

Hãy cảm ơn Thầy về những gì con đã nhận mà con biết.

Hãy cảm ơn Thầy về những gì con đã nhận mà con không biết.

Hãy cảm ơn Thầy về những gì con đã lãnh nhận mà con quên mất.

2. Hãy cảm ơn Thầy vì niềm vui hạnh phúc lớn lao đang chờ con mà hiện giờ con đang được ném thử, dù chỉ là một tia rất lờ mờ.

Hãy cảm ơn Thầy vì những đau khổ con đang hoàn tất trong thân xác con, những đau khổ còn thiếu sót trong cuộc khổ nạn của Thầy, cho Nhiệm Thể Thầy là Giáo Hội. Nếu con thấy được tất cả những lợi ích mà con mang lại do những đau khổ của con, ắt con sẽ không muốn chịu đau khổ ít hơn.

Hãy cảm ơn Thầy về sự lựa chọn của Thiên Chúa mà đôi khi lý trí con người không thể thấu triệt. Thiên Chúa không làm chủ ơn ban của Ngài sao? Đừng bao giờ ghen tương; rất chân tình, con hãy vui sướng tạ ơn Chúa về thành công của anh em con. Tất cả chúng ta là chi thể của một thân mình, để phục vụ cùng một nguyên do, tất cả chúng ta sẽ chung phần cùng một thắng lợi.

3. Hãy cảm ơn cho con, cảm ơn cho tha nhân. Có rất nhiều người quên cảm ơn. Luôn luôn là câu chuyện "mười người phong cùi được chữa lành. Còn chín người kia đâu?"

Vì quá quen với nhận ơn, người ta quên kể làm ơn cho mình thật mau lẹ, con hãy đền bù sự thiếu sót đó!

Con thấy điều làm Thầy đau khổ khi nhân loại vô ơn, không chỉ là thiếu tôn trọng, mà còn thiếu công bằng nữa. Sự vô ơn đó ngăn cản Thầy rất nhiều khi muốn thi ân và tặng ban chính mình cho họ như lòng ao ước. Để không tăng thêm lỗi cho họ, Thầy phải giới hạn ơn ban. Và điều ấy gây đau khổ chừng nào cho người yêu tha thiết và chỉ sống để cho đi như Thầy!

Vì thế, con hãy dành cho Thầy niềm vui do sự tri ân của con.

Ước gì nhớ ơn trở thành nốt nhạc nền cho đời sống thiêng liêng của con.

4. Hơn thế nữa, con hãy trở nên một với Thầy trong sự tri ân mà Thầy không ngừng dâng lên Cha.

Tất cả những gì Thầy là, Thầy đều nhận từ nơi Cha. Với Thầy, tất cả đều do ơn ban và tình yêu. Thầy hoàn toàn dâng mình cho Cha trong hiến lễ tạ ơn và mong ước không có gì trong Thầy mà không vì Ngài và để tôn vinh Ngài.

Khi nhập thể làm người, Thầy chỉ thi hành một việc là diễn tả chi tiết bản trường ca tạ ơn, qua lời cầu và hoạt động của Thầy. Đó là tất cả sự sống của Thầy ở trong cung lòng Cha, đồng thời Thầy cảm nhận món nợ tri ân cho toàn thể nhân loại.

Ước muốn mãnh liệt của Thầy là làm sao cho con người hiểu ra bản phận của họ đối với Cha trên trời, và đưa họ vào hiệp thông với lời ngợi khen tôn vinh của Thầy.

Đó là một trong những lý do khiến Thầy ở lại giữa chúng con trong bí tích Thánh Thể, từ bản chất là tác động tạ ơn sống động và bền bỉ.

5. Thánh Thể là một bí tích tuyệt vời của đức ái huynh đệ. Điều này có lý do sâu xa của nó.

Sự biết ơn phải được thể hiện qua hành động, thật công bằng và hữu ích khi cảm ơn Thầy và hiệp thông với lòng tri ân của Thầy đã không ngừng dâng lên Cha – nhưng như thế cũng vẫn chưa đủ - cách cảm ơn tốt nhất là đem những ơn đã lãnh nhận ra phục vụ anh em con.

Thầy đã đặt tha nhân bên con vì mục đích ấy. Chúng con không thể trực tiếp phục vụ cá nhân Thầy được nữa, nhưng Thầy ẩn mình trong tha nhân; điều chúng con không thể làm cho Thầy, chúng con có thể làm cho họ và lúc đó Thầy kể như chúng con đã làm cho chính Thầy.

Chúng con có muốn minh chứng lòng tri ân của chúng con đối với Thầy không? Hãy sống tốt với những người khác cách quảng đại, hãy làm ơn cho họ và nhớ đến những gì Thầy đã làm cho chúng con và còn làm mãi mãi.

6. Hơn nữa, nhiều khi thường do trung gian của người khác mà chúng ta nhận được ơn đã dành sẵn cho chúng ta.

Nhiệm Thể Thầy là một Cộng Sinh huyền nhiệm, trong đó tùy theo những quan hệ âm thầm, mà mỗi người được hưởng phần góp của tất cả, và mọi người hưởng phần mỗi người.

Chỉ trên trời, qua ánh sáng thần linh, chúng con mới nhìn ra tất cả những gì phải đáp đền nhau.

Chính Thầy sẽ chỉ cho chúng con biết qua những máng chuyên ơn nào mà Ân sủng đã đến với chúng con, làm cho chúng con đáng được hạnh phúc đời đời.

Lúc đó chúng con sẽ sống trong sự biết ơn nhau.

Một cuộc trao đổi tri ân bất diệt sẽ vang lên như một bài ca ngợi mà Thầy dâng lên cho vinh quang Cha, và niềm vui của chúng con sẽ tròn đầy hơn.

III. Hãy trung thành

Lời Chúa

- *Mắt tôi nhắm đến những người hiền lương trong xứ, cho họ được ở với tôi! (Tv 100:61).*
- *Người chính trực sẽ được phủ đầy phúc lành (Cn 28:20).*
- *Kẻ chút ít mà trung tín, thì nhiều cũng trung tín (Lc 16:10).*
- *Phúc cho đầy tớ nào khi chủ về thấy đang tỉnh thức chờ đợi (Mt 24:46).*
- *Hãy trung kiên đến chết (Kh 2:10).*
- *Khá lắm, hỡi người đầy tớ tài giỏi! (Lc 10:17).*

1. Thầy không có ước muốn nào mãnh liệt hơn là, mỗi ngày được trao ban chính mình Thầy cho con, để cuộc sống của con tiếp nhận tối đa sinh khí siêu nhiên và sự phong phú trong việc tông đồ; nhưng hiệu năng ước muốn mãnh liệt ấy lại bị giới hạn bởi mức trung thành của con.

Phải, Thầy cần sự trung thành của con để có thể đến với con và hoạt động qua con như lòng mong ước.

Mỗi người có cách yêu và phục vụ riêng biệt. Từ khởi nguyên vũ trụ, chưa có cách nào hoàn toàn giống cách nào.

Con đừng giấu cách của con đối với Thầy.

Nếu con không trung thành với sứ mạng của con, sẽ có những thiếu sót đáng buồn. Không ai có thể chu toàn thay con như đã được ấn định cho nó phải được thực hiện cách nào.

2. Sứ mạng của con trước hết là cầu nguyện – và sống trong trạng thái cầu nguyện – Con phải đạt được mức cầu nguyện như con hít thở, nghĩa là tham gia với Thầy mà không cần cố gắng, không căng thẳng, và qua mọi sự, tự nhiên con qui hướng về Thầy mọi khát vọng của con.

Để được như vậy, con hãy trung thành duy trì giờ cầu nguyện riêng. Càng bận rộn, con càng phải sắp xếp công việc để có giờ cầu nguyện. Tâm nguyện hay khẩu nguyện, tạ ơn hay cầu xin – không quan trọng - tất cả những dạng thức ấy đều được chấp thuận. Điều quan trọng là con phải trung thành liên kết kinh nguyện của con với lời cầu của Thầy, trung thành sáp nhập con vào chính hiến tế Thầy không ngừng dâng lên để tôn vinh Cha. Con cũng phải trung thành cầu nguyện trong Hội Thánh, nghĩa là hiệp thông với tất cả anh em đang cầu nguyện, thay cho những người không cầu nguyện, hoặc họ không nghĩ tới, hoặc đáng tiếc, họ không muốn cầu nguyện! Chính những người này cần con trung thành cầu nguyện hơn hết, cầu nguyện nhân danh nhiều người.

3. Con hãy trung thành kết hợp với Thầy trong khi làm việc.

Không có Thầy con không thể làm gì vững chắc và trường tồn. Không có Thầy, con xây nhà trên cát, gió sẽ cuốn đi.

Với Thầy, dù rất ít thời gian, con xây nhà trên đá, đi vào chiều sâu của công việc, kết quả những cố gắng của con không ai thấy, con chẳng màng chi sự phô diễn và bất chấp cả những thế kỷ dài.

Hãy trung thành nhìn khía cạnh tích cực trong những thử thách, đôi khi Thầy rải rác trên những bước đường của con.

Những thử thách ấy đâu có nhằm làm con đau khổ, càng không có ý đẽ bẹp con. Nhưng để thanh luyện, tập dượt con, tăng giá trị cho con và nhất là ngay từ bây giờ, tăng niềm vui tươi hồ hởi, đồng thời tăng hạnh phúc vĩnh cửu.

Hãy trung thành tận hưởng những dịp vui Thầy gửi cho con.

Dĩ nhiên, bao lâu con còn trên trái đất, Thầy phải pha trộn ánh sáng với bóng tối. Không một niềm vui nào tại thế mà trọn vẹn và vĩnh viễn. Đó không phải là lý do để con coi thường những niềm vui Thầy dành cho con. Nhưng nó phải giúp con phục vụ lanh lẹ và vui tươi hơn. Đó là điều Thầy mong chờ nơi các chi thể của Thầy.

4. Đặc biệt con hãy trung thành yêu mến. Vì tình yêu làm nên sự hiệp nhất, tăng giá trị và làm phong phú cuộc sống của con. Mỗi giờ qua đi con sẽ phải xét xử về tình yêu.

Hãy trung thành yêu mến.

Yêu Thầy và làm cho Thầy cảm thấy được yêu thật là đơn giản. Khi con tỏ ra con yêu Thầy, con làm cho Thầy sung sướng chừng nào! Bởi vì con càng yêu Thầy, Thầy càng có thể trao ban mình cho con và dùng con đi gieo hạnh phúc cho những người xung quanh.

Hãy trung thành yêu mến. Hãy tìm lại lòng sốt sắng thuở ban đầu. Thầy không nói tới sốt sắng bên ngoài, nhưng sự nhiệt tình ấy đã làm con quên mình cách dễ dàng để nghĩ đến Thầy trong mọi người và qua Thầy con hy sinh cho họ.

Hãy trung thành yêu mến. Biết Thầy hiện diện trong anh em con chưa đủ, còn phải cảm nhận được điều Thầy chờ đợi ở con nơi mỗi người: sự hiền lành, lòng nhân hậu, tinh thần phục vụ, sự trợ giúp, khích lệ, đôi khi cương quyết, nhưng từ thâm tâm luôn luôn yêu mến.

5. Hãy trung thành bất kể mệt mỏi, chán nản của những ngày dài giống nhau, công việc cứ đều đều, bao giờ cũng vậy.

Chính trong cái tầm thường của cuộc sống hằng ngày lại thể hiện những công trình trường cửu và phi thường.

Hãy trung thành dù trời sương mù, mưa giông và bão tố.

Con hiểu rằng Thầy sắp đặt ánh sáng và bóng tối. Đông qua, Xuân tới. Mặt trời chiếu sáng đẹp nhất là sau trận mưa rào.

Hãy trung thành dù những cố gắng của con bên ngoài xem ra vô ích không thấy có tiến triển, không có những thành quả lẫy lừng.

Thầy đã sống cuộc đời trần thế ẩn dật, suốt 30 trong 33 năm chẳng ai biết tới. Thầy chỉ làm những công việc rất tầm thường, thế mà Thầy đã cứu nhân loại, thánh hoá công việc của con người, và cho những công việc khiêm tốn hằng ngày của họ một giá trị cứu rỗi.

6. Hãy trung thành dù không được thông cảm, dù bị hiểu lầm về cách cư xử vụng về của con. Hãy xem, chính Thầy cũng đã bị đối xử tàn nhẫn.

Hãy trung thành, bất chấp sự lừa gạt, thiếu tôn trọng, vô ơn của những người mà con đã cho nhiều nhất.

Con đừng nản lòng. Ngược lại hãy vui mừng vì phần thưởng lớn lao của con ở trên trời, mà bao lâu còn trên mặt đất chẳng bao giờ con nhìn thấy... chỉ như vậy mới thanh luyện được con tim và ý hướng của con.

Hãy trung thành dù là đêm tối của đức tin và đường hầm lạnh giá của khô khan thiêng liêng.

Một khi đã cộng tác vào chương trình cứu độ, bình thường con có kinh nghiệm cái gì đó của Giêtsimani hay của Canvê. Nhưng hãy tin tưởng! Vì sự trung thành của con trong những giờ khắc của mầu nhiệm mùa Thương sẽ trở sinh bông hạt gấp trăm.

7. Hãy trung thành cho con. Một tín hữu Kitô trung thành, dù ở đời này không thấy sự sung mãn mà họ có thể thấy trong đời sau, được ném thử sự bình an trong tâm hồn, sự bình an đã được hứa ban cho những tâm hồn thiện chí giữa những khó khăn đương nhiên của cuộc sống hiện tại.

Hãy trung thành cho tha nhân. Cần sự trung thành của con để đưa về cho Hội Thánh nhiều kẻ bất trung. Người ta nghe con nói, chăm chú nhìn con sống. Nếu không có sự

đồng nhất giữa những gì con tin với điều con nói và việc con làm, người ta sẽ cho đức tin con tuyên xưng là không nghiêm túc.

Hãy trung thành cho Thầy. Đức Kitô của con đã yêu con đến chết và còn yêu đến độ muốn tùy thuộc phần nào vào sự trung tín của con để sinh ra và lớn lên trong nhiều người.

8. Không do dự con hãy trung thành, giữ những quyết tâm mà con đã nhất trí dưới sự hướng dẫn của Thần Khí Thầy, bởi vì kẻ nào đã tra tay vào cày mà còn ngó lại sau lưng thì không xứng đáng với Nước Trời.

Đừng nhất đảm, hãy trung tín những lúc có nhiều cám dỗ hoặc điều quan trọng phải lựa chọn. Vì đường con đã chọn giữa ngã ba liên quan đến tương lai vĩnh cửu của con.

Hãy trung thành trong từng chi tiết, vì không có gì là nhỏ mọn đối với kẻ yêu mến.

Sau hết, hãy trung thành đến cùng để giúp Thầy mở rộng cánh tay đón tiếp con bước vào cuộc sống vĩnh cửu và nói với con: "Hãy vào, hỡi đầy tớ tốt lành và trung tín. Bởi vì con đã trung thành trong việc nhỏ, hãy nhận lòng thương xót của Thiên Chúa, hãy tiến vào Vương Quốc của Niềm Vui mà hưởng niềm vui mừng hoan lạc mà Tình Yêu Thầy đã dọn sẵn cho con."

IV. Để Thầy hướng dẫn con

Lời Chúa

- *Thầy là Đường (Ga 14:6).*

- *Ai theo Ta sẽ không phải đi trong tối tăm (Ga 8:12).*

- *Giavê chặn dắt tôi, tôi không thiếu gì (Tv 22:1).*

- *Lòng người suy tính đường nẻo mình đi, nhưng chính Giavê hướng dẫn bước chân con người (Cn 16:9).*

- *Xin phái ánh sáng và chân lý của Người: chúng sẽ hướng dẫn tôi, đưa tôi lên núi thánh của Người, tới đền Người ngự (Tv 42:3).*

1. Cuộc lữ hành trần thế của con tương đối ngắn ngủi.

Nếu con muốn những ngày đời dành cho con đạt giá trị tối đa cho cuộc sống vĩnh cửu, con hãy để Thầy hướng dẫn con theo ý Thầy. Con sẽ không phải hối tiếc đâu.

Thầy là chính lộ - Ai theo Thầy không đi trong bóng tối.

Phần con, có thể con sẽ không hiểu ngay cách Thầy đối xử với con.

Lý luận của Chúa không luôn luôn giống lý luận loài người, nhưng nó vượt lên trên.

Những nẻo đường thiên giới không cần trùng hợp với nẻo đường trần thế, nhưng chúng lại tuyệt hảo.

Hơn ai hết, Thầy biết cái gì hợp cho con và sứ vụ của con trên trái đất.

Một ngày kia mọi sự sẽ được tỏ cho con trong ánh sáng huy hoàng. Lúc ấy, con sẽ thấy Thầy dẫn con đi trong sự khôn ngoan và tình thương của Thầy như thế nào.

2. Nếu con hiểu được giá trị đời con – giá trị mà Thầy, Thiên Chúa của con, rất quan tâm trong cuộc sống con - nhất là khi con để Thầy dùng con theo ý Thầy.

Chỉ trên trái đất con mới có thể lập công và tình nguyện thực hiện công trình cứu độ của Thầy vì lợi ích cho tâm hồn con và những người mà Thầy đã liên kết với con.

Một hành động vì bác ái dù rất nhỏ mọn cũng có giá trị đời đời. Nỗi khổ cực dù tầm thường mà ta chấp nhận và dâng hiến thì cũng thành vô giá.

Không gì vô ích trong những việc con hoàn thành dưới sự hướng dẫn của Thầy.

Không gì tầm thường trong những cái con thực hiện dưới tác động của Thầy.

3. Chỉ mình Thầy có thể cung cấp ánh sáng cần thiết cho đời con. Vì Thầy là sự sáng.

Bao lâu con còn trên mặt đất thì ánh sáng đó như giảm bớt đi để không làm con chói mắt, không làm mù mắt con.

Nhưng chính dưới tác động của ánh sáng nội tâm này mà những thực tại trần thế có được chiều kích đích thực của nó.

Chính dưới tác động của ánh sáng nội tâm đó mà trí con có thể cảm nhận được những chân lý đức tin, như đang sống với tất cả bề mặt, với hương vị của nó. Tiếc thay, đôi với nhiều người những chân lý ấy thường là những dòng chữ chết!

Chính nhờ ánh sáng của Thầy, dần dần con có được cái nhìn sáng suốt về lịch sử và về thế giới.

Chính trong ánh sáng của Thầy mà những biến cố mang ý nghĩa đích thực, và những gì liên quan đến con, những vấn đề xem ra phức tạp nhất sẽ từ từ được giải quyết hết.

Nhưng để được điều đó, con phải để Thầy hành động trong con và dẫn dắt con theo ý Thầy.

4. Phải ngoan ngoãn, dễ dạy và sẵn sàng để Thầy hành động. Đừng bướng bỉnh, đừng lòng lên như ngựa bất kham.

Con đừng để mình đi theo những con đường bất chính, những lối đi sai trái. Hãy luôn đặt ý muốn con theo ý Thầy.

Cản trở lớn nhất không cho Thầy hướng dẫn con, chính là con tìm mình dù với ít nhiều ý thức.

Đừng nghĩ mình là trung tâm vũ trụ nữa. Tránh những dịp đề cao mình. Đừng tưởng mình là cứu cánh của một ai. Hãy bỏ lòng tự ái, đừng xét đoán, hãy bỏ ý riêng và óc thiên kiến.

Tóm lại, hãy bỏ quyền sở hữu chính mình. Ai muốn làm môn đệ Thầy phải từ bỏ cái tôi ích kỷ, kiêu hãnh và hưởng thụ.

Con chỉ có giá khi chính Thầy đánh giá con.

Công việc của con chỉ phong phú và trường tồn khi chính Thầy soi sáng và giúp con hành động.

Con còn ở lại trong mình quá nhiều. Con phải lưu lại trong Thầy mới sinh nhiều hoa trái. Đừng quên rằng con là một phần của Thầy. Điều quan trọng là mỗi ngày con hãy là của Thầy hơn nữa.

Vậy hãy nghĩ: con là chi thể của Thầy – nên chỉ có Thầy mới là lẽ sống và là cùng đích cho cuộc sống của con.

5. Con không đơn độc trong cuộc lữ hành... con là một phần tử trong dân của Thầy đang tiến về Vương Quốc.

Mỗi người có cách và nhịp độ, tùy theo tính tình và ân sủng. Con hãy tôn trọng cách thức riêng của mỗi người, nhưng đừng hờ hững đi qua giữa anh em.

Hãy chú ý đến những tiếng kêu cứu không nên lời của họ. Với lòng kiên nhẫn và nhiệt tình con hãy nhanh nhẹn, luôn sẵn sàng giúp đỡ họ.

Hãy nâng đỡ những đôi chân trượt bước, khuyến khích người âu lo, nâng đỡ những ai ngã quỵ. Hãy mang đỡ gánh nặng cho những ai mệt mỏi.

Thầy ẩn mặt nơi mỗi người, đó là cách Thầy hướng dẫn con đi, tức là Thầy xin con giúp những người con gặp gỡ, hoặc Thầy trao cho con những bạn đường trong một thời gian.

6. Đừng sợ khó khăn trong cuộc hành trình dù dưới dạng thức nào đi nữa. Những khó khăn được tạo ra để ta thắng nó, và với Thầy chúng con sẽ luôn luôn chiến thắng.

Cũng đừng sợ những chuyện bất ngờ trên đường, dù mang danh nào đi nữa: đau khổ thể lý hay tinh thần, cáo gian, phản đối, cất nghĩa xấu tư tưởng hay thái độ của con. Thầy biết tất cả những cái đó, Thầy đã trải qua hết; môn đệ không hơn Thầy được. Đó là phần mà Thầy chờ con giúp để hoàn tất cách hữu hiệu ơn cứu độ cho anh em con.

Ngoài ra, không bao giờ con bị thử thách quá sức chịu đựng. Thầy biết đo lường gánh nặng trên đôi vai con và Thầy ở đó để gánh với con.

7. Tuy vậy, con đừng quá tin ở sức mình. Thầy không muốn con bị căng thẳng, bực tức, co rút.

Đừng tìm cách lẩn vào việc quan trọng của Thầy. Đừng vội tiến bước thiếu suy nghĩ. Hãy tôn trọng cách tính toán của Thầy; hãy theo nhịp, đừng phá ngang tiết điệu Thầy dành cho con.

Khi con tự dẫn đường thì đâu phải Thầy dẫn con nữa!

Hãy khiêm tốn chấp nhận những phút nghỉ ngơi, giải trí mà Thầy sắp đặt cho con, đặc biệt khi ở bên cạnh Thầy. Những phút dừng chân bổ ích đó cần thiết cho con và giúp con duy trì việc phục vụ Thầy.

Để giúp Thầy thực hiện chương trình phổ quát của Cha trên thế giới, thì không gì hơn là sự sẵn sàng trong an bình, của một tâm hồn yêu mến và khiêm nhường.

Hãy để Thầy hướng dẫn con.

V. Hãy có tâm hồn cầu nguyện

Lời Chúa

- *Giavê đàm đạo với Môsê, diện đối diện như người ta nói với bạn mình (Xh 33:11).*
- *Các người hãy đi riêng ra, vào nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi với Ta (Mc 6:31).*
- *Còn người, khi cầu nguyện, hãy vào phòng khoá cửa lại mà cầu nguyện với Cha người, Người có mặt nơi kín ẩn: và Cha người, Đấng thấu suốt cả nơi kín ẩn sẽ hoàn trả lại cho người (Mt 6:6).*
- *Matha, người lo lắng xôn xao về nhiều chuyện! Cần ít thôi, chỉ một điều! (Lc 10:41-42).*
- *Maria giữ kỹ mọi điều ấy và hằng suy đi nghĩ lại trong lòng (Lc 2:19).*
- *Hỡi con, hãy lắng nghe và đón nhận các lời của Ta, và năm tháng đời con sẽ gấp bội (Cn 4:10).*
- *Phúc thay kẻ nghe Ta, ngày ngày canh thức nơi cửa nhà Ta (Ca 11:28).*
- *Phúc cho những ai nghe Lời Thiên Chúa và noi giữ (Lc 11:28).*
- *Lời Ta đã nói với các người là Thần Khí và là sự sống (Ga 6:63).*
- *Lạy Chúa, xin hãy phán, vì tôi tớ Chúa đang nghe (1 Sm 3:9).*
- *Tôi vui khoái nơi sấm ngôn của Người như kẻ được nhiều lợi phẩm (Tv 118:162).*

1. Chính Thầy gọi con, trước hết vì Thầy mà Thầy xin con cầu nguyện.

Thầy chờ con vào cầu nguyện để dễ dàng ban chính mình cho con và qua con ban mình cho người khác nhiều hơn nữa.

Con sẽ thấy Thầy luôn luôn sẵn sàng đón tiếp con khi con đến trong khiêm tốn và phó thác, đến như kẻ đói khát.

Ma quỷ thổi phồng những dị nghị, khó khăn, chướng ngại để cản ngăn con đến với Thầy. Con đừng dừng lại, hãy trung thành đến gặp Thầy.

2. Trong cuộc đàm đạo riêng với Thầy, con sẽ học được nhiều điều hơn trong những cuộc trao đổi trần thế, hoặc đọc những chuyện tầm phào.

Thầy sẽ thông cho con sức mạnh cứu độ để giúp con vừa rút ngắn thời gian và mệt nhọc, vừa hoàn tất nhiều công việc hữu ích và trường tồn.

Thầy sẽ cho con ánh sáng trong tâm hồn để giúp con tránh sự lầm lạc, lối bước gian tà và những cuộc vận động vô ích.

Nhất là Thầy sai Thần Khí đến với con, Ngài sẽ soi cho con cách Thầy hành động và gọi cho con điều Thầy mong ước thấy con làm hay nói trong mọi hoàn cảnh.

3. Phương tiện tốt nhất để có thời gian là bắt đầu bằng: dâng cho Thầy giờ phút Thầy xin con.

Trong những cuộc gặp gỡ ưu tiên này, sẽ xảy ra một sự truyền huyết bí nhiệm, nó cho con có cùng cái nhìn, cùng tình cảm và ước muốn với Thầy.

Những cuộc gặp gỡ linh thiêng này, giúp Thầy thấm vào con những tia sáng mặt trời xuyên qua cơ thể mỗi mọt để tăng thêm nghị lực.

Những cuộc tái tiếp xúc với Thầy như vậy đặt lại trật tự cho mọi sự, uốn nắn cái nhìn đức tin của con và giúp con dung hoà những biến cố nhân loại với giá trị đích thực của nó, theo cái nhìn siêu nhiên, mà không giảm thiểu, cũng không tăng lên cách vô lý.

4. Tới gần Thầy trong cầu nguyện, con sẽ cảm thấy mình nghèo nàn hơn, khốn nạn hơn, nhưng đồng thời cầu nguyện cũng đưa cuộc sống của con vào viễn tượng rộng lớn trong thân mình Thầy mà con là chi thể, rồi cho con cộng tác vào quyền năng cứu độ của Thầy khi con thực sự ý thức những tội nguyên thâm sâu của con.

Không có Thầy con không làm gì được. Với Thầy, con làm được tất cả.

Cho nên khả năng trung gian của con thật đáng kể. Con cầu nguyện nhưng không phải một mình con cầu nguyện, chính Thầy cầu nguyện cùng Cha qua con. Hãy nhớ lời hứa của Thầy: "Mỗi khi chúng con cho phép" Thầy cầu nguyện cùng Cha qua chúng con, chúng con sẽ được nhận lời.

Vì thế, những tâm hồn chiêm niệm có ảnh hưởng rất lớn. Họ là những nhà truyền giáo đích thực. Chính lời cầu nguyện của họ tiềm ẩn định mệnh các dân tộc.

Chẳng bao giờ mất thời gian khi con tìm đến để chiêm ngắm, nói chuyện và nghe Thầy.

Đúng thế, con hãy nhìn Thầy với cái nhìn đức tin.

Trong cái nhìn đó, con hãy trình bày tất cả niềm tin thác của con, tình yêu và khát vọng của con. Thầy sẽ đọc được tất cả những gì con muốn Thầy cảm thông.

Hãy nhìn Thầy trong thinh lặng và hãy để Thầy lặng lẽ in sâu trong con tất cả những gì Thầy là.

Chiêm ngắm là dần dần trở nên giống cái mình chiêm ngắm.

Ngắm nhìn Thầy mãi con sẽ nên giống Thầy.

5. Hãy nói với Thầy đi, kể Thầy nghe tất cả mối bận tâm của con, những điều làm con lo lắng buồn sầu. Nhưng cũng hãy nói nguyện vọng của con, điều làm con vui sướng.

Hãy kể cho Thầy mọi nhu cầu của con. Đừng ngại đưa ra một danh sách dài những ơn con cần để con trở thành điều Thầy muốn thấy nơi con, hoặc để thực hiện sứ vụ Thầy trao cho con.

Con hãy viết danh sách ấy với từng chi tiết một và mỗi ngày lại thêm nữa cho đầy đủ. Hãy mang đến, đọc chậm chậm cho Thầy nghe rồi con bình luận theo cách của con, nhấn mạnh những điều con cho là quan trọng nhất.

Càng xin nhiều, con càng lãnh nhận nhiều. Đối với Thầy, cho nhiều cũng chẳng khó hơn cho ít.

6. Không chỉ nói với Thầy về một mình con, hãy nói về những người khác nữa: về gia đình con, những người lân cận, nơi con đang sinh sống, trong giáo xứ con, trên quê hương con. Hãy nói thật rộng chân trời suy tư của con. Hãy nói với Thầy về mọi nỗi khốn cùng của nhân loại, về mọi người đang lao nhọc, khổ đau, mọi người đang tìm kiếm, đang chiến đấu, mọi người đang gục ngã, đang than khóc, đang chết chóc, không phải chỉ những người ở gần con mà là mọi người trên hoàn vũ, nói như ngay lúc này con đang hiện diện tại đó, bên cạnh Thầy.

Hãy nói với Thầy về chính Thầy, về sự phát triển của Thầy trên thế giới, về những chương ngại ngăn cản Vương Quyền Thầy trong nhiều tâm hồn.

Hãy nhắc lại với Thầy những lý do khiến con yêu Thầy và những dự phóng con đang suy nghĩ để làm cho Thầy được mến yêu.

7. Tuy nhiên, đừng để một mình con nói. Cầu nguyện là một cuộc đối thoại. Thầy cũng có nhiều điều nói với con, hay ít ra để làm cho con hiểu. Vì thế con cần tỉnh lặng nghe Thầy nói.

Thầy nói với con qua Kinh Thánh, qua Phụng Vụ của Giáo Hội. Khi Thầy ban bố lời này hay lời khác, Thầy biết một ngày kia con sẽ đọc, nên Thầy giấu trong đó một luồng ánh sáng để soi cho tâm hồn con. Con hãy thử đi sâu vào đó, tìm ra ý nghĩa ẩn dấu và nhất là hãy nghe Thầy nhắc lại rất nhỏ với con hôm nay trong mọi cảnh huống của cuộc sống. Lời đó luôn luôn là Thần Khí và sự sống.

Không bằng lời, cũng không bằng tiếng, Thầy nói với con trong tận đáy lòng con. Thầy là Ngôi Lời bản thể. Thầy có cách riêng của mình, không giống ai, để làm cho tâm trí con được đầy những tư tưởng của Thiên Chúa.

Mỗi ngày con hãy tiến sâu hơn vào đời sống cầu nguyện. Con sẽ thấy những thời gian tiếp xúc với Thầy biến đổi cuộc sống con biết chừng nào.

Nhưng nhất là một ngày kia, con có thể chiêm ngắm công trình tuyệt vời mà nhờ những giờ cầu nguyện đó, chúng ta đã cùng nhau hoàn tất.

Lời cầu của Ève Lavallière

Cầu nguyện là lâu đài của tôi; ở đó tôi gặp hay không gặp Đấng tôi yêu mến và tôi đến tìm Ngài; không can chi, cứ trung thành, tôi đến điểm hẹn, ý thức rất rõ: nếu để thử tôi, Thầy Chí Ái đôi khi ẩn đi để tôi tìm lâu hơn, khao khát hơn. Và tôi ở đó một mình thật lâu trong bóng tối, nhưng từ trong thâm tâm luôn sáng lên ngọn đèn của niềm tín thác và yêu mến.

Lạy Cha chí ái, Cha là Đấng duy nhất. Sức mạnh của Cha cũng là lòng nhân ái, lòng nhân ái cũng là tình yêu.

Ôi Đấng Toàn Mỹ! Xin hãy nhìn xem, dưới chân Cha, tận trong góc xa kia có một con sâu nhỏ xíu đáng thương đang khẩn cầu Cha. Nó chỉ biết trông chờ mọi sự nơi Cha, xin Cha đừng xua đuổi, đừng khinh miệt nó, dù nó rất đáng như thế. Xin Cha chỉ nhìn chính Cha, Thiên Chúa Tình Yêu, và in lời kéo con lên cùng Cha.

Nhân danh Đức Giêsu Con chí ái của Cha, nhân danh Thân Mẫu diễm phúc của Ngài, con qui gối khẩn nài Cha làm cho con yêu mến Cha luôn mãi. Amen.

VI. Bao lâu con còn trên địa cầu

Lời Chúa

- Trước hết, hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ khác Người sẽ thêm cho (Mt 6:33).

- Các người chớ tích trữ cho mình những kho tàng dưới đất. Nhưng hãy tích trữ những kho tàng trên trời, nơi mối mọt không nhắm nát, nơi trộm cắp không đào ngạch và lấy đi được (Mt 6:19-20).

- Người đã nhận năm nén tiền lại nộp thêm năm nén khác mà rằng: Thưa ngài, ngài đã trao cho tôi năm nén, này tôi đã làm lời được năm nén khác! Chủ nói với người ấy: Khá lắm! hỡi đầy tớ tài giỏi và trung thành! ...Hãy vào hưởng niềm vui của chủ anh! (Mt 25:20-21).

- Không phải các người đã chọn Ta, nhưng chính Ta đã chọn các người và đã cắt đặt ngổ hầu các người ra đi và sinh nhiều bông trái và để bông trái các người tồn tại mãi (Ga 15:16).

- Vì đối với tôi, sống chính là Đức Kitô, và chết là một mối lợi. Nhưng nếu sống ở đời này mà công việc của tôi được sinh hoa kết quả, thì tôi không biết phải chọn đường nào. Vì tôi bị giằng co giữa hai đường: ao ước của tôi là được ra đi ở với Đức Kitô, điều này tốt hơn mọi phần, nhưng ở lại đời này là cần thiết hơn cho anh em (Pl 1:21-24).

1. Bao lâu còn trên trái đất, con có thể lập công và lớn lên trong tình yêu. Đó là một trong những đặc ân cho cuộc sống trần thế của con người. Đó là cái làm nên vẻ đẹp và giá trị vô song của cuộc sống.

Bao lâu còn trên trái đất, con có thể giúp Thầy cứu nhân loại, có thể tự do bắt đầu áp dụng hiệu quả ơn cứu độ cho anh em con. Thầy chờ con khởi xướng đó. Thầy lưu tâm đến sự giúp đỡ của con. Thầy cho là nghiêm túc sự cộng tác của con.

Sự nhiệt tình khôn ngoan của con, được Thầy nâng đỡ, cộng tác vào việc dẫn dân Thầy tiến về Đất Hứa. Một phần lệ thuộc vào con và Nhiệm Thể của Thầy đạt tới tâm cỡ con người hoàn thiện cách vững vàng mau lẹ.

2. Bao lâu còn trên trái đất, nhờ tình yêu, con có thể tăng giá trị đòi đòi tới mức tối đa cho công việc con làm và những đau khổ con chịu.

Con có thể tự do chọn Thầy hơn chọn con.

Khi quảng đại chấp nhận những tội nhục lớn nhỏ, con có thể sửa lại tội kiêu căng của nhân loại và tập cho con đức khiêm nhường.

Khi chịu đau khổ lớn cũng như nhỏ, con có thể đền tội cho mình và cho tha nhân, và ngay ở đời này có thể đền, nhờ vào lòng thương xót, những tội phải đền đời sau do đức công bằng.

Khi chống lại chước cám dỗ, con có thể biến đổi nó thành dịp chiến thắng và tăng thêm nghị lực cho những ai bị cám dỗ.

3. Bao lâu còn trên địa cầu, con có thể lựa chọn, nhưng sự lựa chọn của con là một cuộc giao chiến và những hành động của con sẽ theo con mãi!

Dù ở tuổi nào, có kinh nghiệm bao nhiêu, dù cố gắng đến mức nào, nhân đức con đã khó nhọc tập tành và xem ra phần nào vững chắc, con cũng phải tỉnh thức và cầu nguyện. Hãy đơn sơ như chim câu, khôn ngoan như con rắn. Hãy khiêm nhường và tỉnh thức.

Được lợi lãi cả thế gian mà mất linh hồn mình thì có ích chi?

4. Bao lâu còn trên địa cầu, con có thể làm tăng tài khéo con đã lãnh nhận để phục vụ cho vinh quang Cha; vì lợi ích cho anh em, con có thể đạt được nhiều thành quả tồn tại mãi.

Bao lâu còn trên địa cầu, con có dịp chiến đấu, chịu đau khổ vì danh Thành. Con phải đổ mồ hôi mới kiếm được cơm bánh. Con hiểu thế nào là đói, là khát trong tâm hồn cũng như ngoài thân xác.

Qua kinh nghiệm con có thể biết thế nào là than khóc, là đói rét, là mệt nhọc...

Bao lâu còn trên địa cầu, con có thể hiểu thế nào là không được thông cảm, bị nói hành, bị cáo gian và cái vinh dự chua xót thế nào là bị bách hại vì lẽ công chính... của những người lành thánh.

Bao lâu còn trên địa cầu, con còn có quyền cho đi của quý giá là tha thứ những điều làm con khổ nhục.

5. Bao lâu còn trên địa cầu, con có thể thấy từ trong bóng tối, cái con sẽ chiêm ngắm trong ánh sáng. Con có thể thử đức tin của con và làm cho lớn mạnh, vì nếu Thầy cho đủ ánh sáng để có lý mà tin, thì Thầy cũng sắp đặt cho có bóng tối để lập công khi tin. Như thế con có thể giúp đỡ những người nghi nan cho họ thấy đường về với Thầy.

Bao lâu còn trên địa cầu, con có khả năng tuyệt vời làm lớn mạnh mức độ tin, độ nồng nàn của tình yêu và lời ca ngợi cho cuộc sống mai hậu của con.

Cuộc sống dương gian là thời tiền sinh của sự hiện hữu trường tồn, ngày con chết mới là ngày sinh nhật thực sự của con trong cuộc sống vĩnh cửu.

6. Ngày đó con sẽ biết tất cả những việc lành con đã làm dùng để làm gì. Ngày đó mức độ ân sủng của con lập được tương xứng với vinh quang, mức độ đức ái được cố định luôn và trở thành lượng vĩnh cửu cho lời tán dương và niềm tin của con.

A! Nếu lúc đó con có thể trở lại trần gian để làm lại, với tình yêu trọn vẹn hơn, tất cả những gì Thầy đã trao cho con làm để hoàn tất những gì còn dang dở, sửa lại những gì do lỗi con làm hư hỏng, làm cách cầu thả và phá hoại, và nhất là để cho một dòng đức ái chảy qua mọi sinh hoạt của con.

Lúc ấy con mới hiểu được giá trị tương đối của những cái đã bao lần làm con lo lắng, hao mòn và chế ngự con, đồng thời hiểu rõ giá trị không thể hủy hoại của cái cốt yếu.

Vậy thì đang khi còn tại thế, con hãy lợi dụng đi! Sau này sẽ đòi đòi quá trễ đó!

Chương 4

I. Chính Thầy ở trong con

Lời Chúa

- *Ta sẽ đặt Nhà Tạm Ta giữa các người (Lv 26:11).*
- *Thiên Chúa không sai Con đến trong thế gian để xử án thế gian, nhưng để nhờ Ngài mà thế gian được cứu (Ga 3:17).*
- *Cha đã tiên định cho ta được phúc làm con, nhờ Đức Giêsu Kitô (Ep 1:5).*
- *Vì chưng Thiên Chúa đã quyết định cho tất cả viên mãn đậu lại trong Ngài. Và đã giảng hoà cả vạn vật nhờ Ngài và cho Ngài (Cl 1:19-20).*
- *Kể kết hợp với Chúa thì nên một tinh thần với Ngài (1 Cr 6:17).*
- *Thiên Chúa là Tình Yêu (1 Ga 4:16).*
- *Còn chúng tôi, chúng tôi tin vào Tình Yêu (1 Ga 4:16).*

1. Thầy ở trong con như Người đang cầu nguyện. Con hãy thông hiệp với Thầy, lời cầu gồm tóm tất cả và cho mọi người. Hãy vui mừng vì nhân danh con và anh em con mà Thầy cầu xin Cha.

Lời kinh của Thầy là ngợi khen, tôn thờ, cảm tạ Cha và lãnh nhận mọi ơn.

Không ai đến được với Cha nếu không qua Thầy. Nhờ Thầy, với Thầy, và trong Thầy, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần, mọi danh dự, tôn vinh đều qui về Cha trên trời.

Chỉ lời cầu của Thầy mới toàn năng nhưng Thầy để hiệu quả của nó tùy thuộc cường độ tình yêu của con và anh em con khi chúng con muốn thi hành sứ vụ của mình trong sứ vụ của Thầy.

2. Thầy ở trong Con như Người đang hiến dâng. Con hãy hiệp thông với hiến lễ của Thầy trên mọi Bàn Thờ trong thế giới, Bàn Thờ của Giáo Hội và Bàn Thờ sống động của tâm hồn, để dâng hiến lễ.

Không giây phút nào trên trái đất lại không có hiến lễ dâng lên trời, là Minh Máu Thầy.

Thầy không có ước vọng nào lớn hơn là lời cuốn mọi con tim vào hiến tế vô biên và liên li là chính Thầy, để dâng lên Cha lời ngợi khen, tôn vinh.

Thầy ở trong con như Người dâng hiến Cha những lao nhọc vất vả của nhân loại, bữa ăn và sự nghỉ ngơi, sự lo lắng và niềm vui của họ. Nhưng tất cả còn phải được dâng cho Thầy với lòng yêu mến, để Thầy có thể thanh tẩy, nhận là của mình và cho giá trị cứu rỗi. Thầy muốn con luôn có cử chỉ dâng hiến đó nhân danh con và anh em đồng loại.

3. Thầy ở trong con như người yêu mến. Phải, trước hết Thầy ở trong con như người yêu mến Chúa.

Con có thể tưởng tượng sự nao nức và cường độ tình yêu của Con đối với Cha, Ngài không ngừng sinh ra Thầy, như trí khôn sinh tư tưởng, nhưng cho nó tầm quan trọng đến độ nó trở thành bản thể, và Thầy là một Ngôi Vị ngang hàng Ngôi Cha, Đấng đã nghĩ đến Thầy và sinh ra Thầy.

Cha thấy trong Thầy tấm gương sống động và vẻ huy hoàng mọi thiện hảo của Ngài nên Cha yêu Thầy khôn tả và đặt mọi mãn nguyện nơi Thầy.

Chính Thầy, Thầy biết mình hiện hữu do Cha, Thầy hoàn toàn phó thác cho Ngài với tình yêu vĩnh cửu và lòng cảm tạ vô biên.

4. Thầy ở trong con như người yêu mến Chúa Thánh Thần. Ngài là mối dây sống động liên kết Thầy với Cha, là nụ hôn sung mãn giữa tình yêu Chúng Ta. Chúng Ta khác nhau nhưng liên kết với nhau thành một.

Chính trong sự hiệp nhất của Thánh Thần mà Cha yêu Thầy vĩnh hằng, cũng trong sự hiệp nhất ấy mà Thầy dâng lên Cha lời chúc tụng tôn vinh trọn vẹn.

Các Thiên Thần và các thánh hằng chiêm ngắm Mẫu Nhiệm ơn ban trọn vẹn trong sự sống Ba Ngôi. Chính sự chiêm ngắm này là vinh quang, hạnh phúc tràn trề và vĩnh cửu cho các Ngài.

5. Thầy ở trong con như người yêu mến Đức Maria. Với Tình Yêu tạo thành, vì cùng với Cha và Chúa Thánh Thần, từ đời đời Chúng Ta đã cứu mang Đức Maria và không bao giờ Ngài làm Chúng Ta thất vọng.

Với tình con thảo, vì thực sự Thầy là Con của Đức Mẹ hơn bất cứ người con nào trên trái đất là con của mẹ mình.

Tình yêu Cứu Độ đã gìn giữ Ngài khỏi tội tổ tông và cho Ngài cộng tác chặt chẽ vào công trình cứu chuộc nhân loại, cộng tác cách phổ quát, như hoa quả ơn cứu độ, cho lợi ích của nhân loại qua mọi thời và mọi nơi.

Con hãy hiệp thông với những tình cảm Thầy dành cho Mẹ: tình yêu tế nhị, âu yếm, tôn trọng, thần phục, hoàn toàn tín thác và muôn đời ghi ơn.

Nếu Ngài đã không chấp nhận "làm mẹ" thì Thầy đã làm được gì cho anh em con?

Con hãy nghĩ: Mẹ đẹp tuyệt vời, đến độ không thể đẹp hơn được nữa. Mẹ thật là phản ánh trung thực về lòng nhân hậu từ mẫu Thiên Chúa trong loài thụ tạo.

6. Thầy ở trong con như người yêu mến các Thiên Thần và các thánh.

Thầy chẳng phải là niềm vui, là phần thưởng và sự ngưỡng mộ vĩnh hằng của các Ngài sao?

Thầy muốn các Ngài là bạn đồng hành của con trên dương thế, là bạn đường nhiệt tình, là sự hỗ trợ huynh đệ, là trung gian mạnh mẽ và luôn thức tỉnh giữ gìn con trên mọi nẻo đường.

Trong Thầy con sẽ gặp được tất cả: Thiên Thần Bản Mệnh, Thánh Quan Thầy, các Thánh con sùng mộ và tổ tiên của con, những vị đã để lại cho các nhân đức cùng với dòng máu của các Ngài.

Cách tỏ lòng kính mến tốt nhất của con đối với các Ngài chẳng phải là hiện thực sức mạnh của các Ngài trong sứ vụ con đã đón nhận khi chào đời sao?

7. Thầy ở trong con như người yêu mến tất cả anh em đồng loại của con.

Tất cả miêu duệ đông đúc của con, mọi người mà một ngày kia Thầy sẽ cho con thấy, như chính họ đã được trực tiếp hưởng sự từ bỏ, nỗi thống khổ, công việc của con. Và rồi mọi người khác, không trừ ai, dù họ đang thế nào hay sẽ thế nào. Tất cả, không phân biệt quốc gia, dân tộc, nền văn minh hoặc trạng thái tâm linh.

Thầy yêu họ tới độ để các linh mục, mỗi ngày mấy trăm ngàn lần tái diễn hiến tế núi sọ để họ được cứu rỗi.

Thầy yêu họ tất cả, vì thế Thầy đã chọn con đem Tin Mừng tình yêu vô biên cho họ, tình yêu luôn luôn sẵn sàng cho đi và tha thứ hết.

Vì họ, con hãy sống hiệp thông với Thầy bằng cách không ngừng toả chiếu ánh sáng chói ngời của Tình Yêu Thầy.

8. Chính Thầy ở trong con như người yêu con. Nếu con hiểu được thế nào là một Thiên Chúa yêu thương, một Thiên Chúa tự hiến và chỉ mong được tự hiến mỗi ngày một hơn. Thầy yêu con bằng một tình yêu vĩnh cửu. Từ khi con hiện diện trên trái đất, Thầy đã không ngừng yêu con bằng một tình yêu vô biên và riêng biệt.

Thầy đã không ngừng gọi con cách âu yếm bằng chính tên con, ước ao mãnh liệt được hiệp nhất với con và kết hợp con với Thầy. Thầy không ngừng nhìn con trong địa vị duy nhất của con, địa vị mà từ đời đời đã được Cha Thầy dự phóng trong sự hiệp thông cùng các Thánh, Thầy lo lắng giúp con thi hành sứ vụ không thể thay thế đó trong sự phát triển Nhiệm Thể Thầy.

9. Thầy là người Bạn kiên nhẫn nhưng lại yêu sách. Lúc nào Thầy cũng dò xem tư tưởng con, lòng khao khát của con, cách con làm việc, nhất là xu hướng lòng con. Thầy kín đáo, thận trọng, tế nhị, nhưng con có nhận ra nỗi thất vọng của Thầy khi thấy con chẳng lưu tâm đến Thầy không?

Thầy là tình yêu mạnh mẽ và êm ái. Con hãy để mình được thu hút và thiêu hủy đi bởi tình yêu Thầy. Thật chỉ là không không tất cả những gì không cùng với tình yêu ấy, vì và cho tình yêu ấy.

Nếu con được tình yêu Thầy thu hút hơn nữa, con sẽ thấy rất nhiều chuyện chỉ có giá trị tương đối. Biết bao lần con để mình lo lắng bối rối vì những đám mây bay qua, chẳng có gì quan trọng, và rồi con không màng chi đến một thực tại quan trọng duy nhất!

Hãy tin vào tình yêu Thầy!

II. Hãy hân hoan vì Thầy hiện diện

Lời Chúa

- *Đừng sợ! vì Ta ở với ngươi, Ta là Thiên Chúa của ngươi. Ta cho ngươi kiên cường, Ta phù hộ ngươi (Is 41:10).*

- *Ta sẽ đặt Nhà Tạm của Ta giữa các ngươi (Lv 26:11).*

- *Ta sẽ ở với các ngươi mọi ngày cho đến tận thế (Mt 28:20).*

- *Hãy vui thoả nơi Giavê, vì Người sẽ cho ngươi như lòng ngươi sở nguyện (Tv 36:4).*

- *Anh em hãy luôn luôn vui mừng trong Chúa! Tôi xin lặp lại, hãy vui luôn! (Pl 4:4).*

1. Phải, con hãy hân hoan vì biết Thầy hiện diện và luôn ở gần con.

Người ta đi thật xa để tìm Thầy trong khi Thầy ở rất gần.

Thầy là Đấng vô hình, nhưng không vắng mặt, cũng chẳng xa xôi.

Thầy không bao giờ để con một mình.

Thầy nghe thấy mọi lời con nói.

Thầy nhìn thấy mọi việc con làm.

Thầy cảm thấy trong chính mình mọi thử thách của con.

Thầy biết con hơn con biết mình. Thường con là nạn nhân của sự thiếu thông cảm của những người xung quanh. Với Thầy không thể có chuyện hiểu lầm.

2. Sự hiện diện của Thầy không có gì đáng sợ, cũng chẳng tọc mạch.

Thầy hiện diện không phải để rình con, cũng chẳng để kết án hay luận phạt con.

Thầy hiện diện để nâng con dậy, để chữa trị, thanh tẩy, thêm sức và thánh hoá con.

Thầy hiện diện để giúp con làm cho cuộc sống tốt đẹp và hữu ích hơn nếu thực sự con muốn như vậy.

Thầy hiện diện để làm cho những cử chỉ nhỏ nhất cũng như những cố gắng không đáng kể của con có giá trị vĩnh cửu, nếu con chấp nhận đặt mình dưới sự hướng dẫn của Thầy.

Thầy ở đây cho con thêm phong phú về ơn hiện diện của Thầy, một sự hiện diện luôn hiện tại và luôn chăm chú để che chở con bằng tình yêu của Thầy.

Hãy vui mừng vì biết Thầy ở gần con...

3. Hãy vui mừng vì biết Thầy hiện diện trong con.

Thật vậy, qua ân sủng, Thầy ở trong con cách sống động, ở tận thâm tâm của bản thể con.

Con thấy và con tin như vậy là rất tốt. Với đức tin con thử chạm đến sự hiện diện linh thiêng này xem, rồi con tiến lại với Thầy ở đó, trong tâm hồn con, để Thầy cảm được niềm vui của con khi chúng ta chiếm hữu nhau.

Điều xảy ra cách nhiệm màu trong con, qua sự hiện diện của Thầy, còn lạ lùng hơn con có thể tưởng tượng.

Trong con, Cha hằng sinh ra Thầy và gọi Thầy là Con chí ái.

Trong con, Thầy kêu với Cha: "Abba, Ba ơi!" và dâng cho Ngài chính bản thân Thầy làm hiến tế với lời khen ngợi.

Từ sự trao ban hỗ tương này của Chúng Ta, phát sinh Ngọn Lửa sáng rực tình yêu vĩnh hằng và đồng bản thể, đó là Thánh Thần.

Qua Thầy, con hãy đi sâu vào nguồn sống khôn tả của Ba Ngôi, con hãy tôn thờ trong hân hoan.

4. Hãy vui mừng vì biết Thầy hiện diện trong người khác.

Đúng vậy, tất cả mọi người khác, dù họ thế nào đi nữa, họ là những ngành nho trong cây nho của Thầy, là tế bào trong thân Thầy – ngành nho có thể, đôi khi đã khô héo, nhưng những tế bào sống dù mạnh dù yếu, đó là những phần tử của chính sự sống Thầy.

Thầy ẩn giấu trong họ, Thầy tự chan hoà và chìm sâu trong mỗi người ngay cả khi họ nghi ngờ điều đó.

Thầy coi mọi sự xảy đến cho họ như cho chính mình. Thầy coi mọi chuyện tốt xấu người khác làm cho họ như cho chính mình Thầy.

Con hãy tìm nơi mỗi người cái thuộc về Thầy rồi con sẽ khám phá ra cái tuyệt vời nơi họ. Con hãy nói tới cái thuộc về Thầy nơi họ, con sẽ thấy họ có thiện chí đáng ngạc nhiên hơn con tưởng.

Hãy yêu quý nơi họ cái thuộc về Thầy, và con sẽ góp phần làm Thầy lớn lên trong họ.

Hãy vui mừng vì biết Thầy hiện diện trong những người khác rồi hành động theo đó.

5. Nhất là con hãy vui mừng vì biết Thầy hiện diện trong Bánh Thánh.

Hãy nghĩ đến sự hiện diện của Thầy trong phép Thánh Thể, qua bí tích này, tại muôn địa điểm trên mặt đất, Thầy hiện tại hoá linh hồn và mình máu Thầy, đồng thời Thầy sống giữa loài người trong tư thế không ngừng cầu nguyện và dâng của lễ thay họ.

Thầy hiện diện ở đó để luôn sẵn sàng tiếp đón họ và cho họ tiếp rước Thầy.

Thầy ở đó luôn sẵn sàng cho họ tận hưởng hoa quả ơn Cứu Chuộc như họ mong ước và tùy theo đức ái của họ.

Thầy ở đó cũng luôn sẵn sàng thanh tẩy và thánh hoá họ trong lao nhọc, lo âu, trong lao động và giải trí, trong hy vọng và niềm vui của họ.

Ồ! Nếu họ thường xuyên thăm viếng Thầy, ít là bằng trí khôn, cuộc sống của họ sẽ rạng ngời và thế giới sẽ biến đổi.

Thầy ở đó như kho tàng vô tận của bình an, ánh sáng và mọi ân sủng – nhưng kho tàng mới được khai thác. Vì thế trên đời còn biết bao khốn khổ.

Ít là con, con hãy vui mừng vì biết Thầy ở trong đó, hoàn toàn sống động trong Bánh Thánh, con hãy năng đến thăm Thầy thay cho những người không hề nghĩ đến việc này.

6. Hãy hân hoan vì sự hiện diện của Thầy, nhưng cũng hãy làm cho Thầy vui sướng hiện diện ở đây.

Thầy biết lắm, bao lâu còn trên trái đất con chỉ có thể nhận biết Thầy bằng con mắt đức tin. Chỉ trong cuộc gặp gỡ trọng đại, ngày đó con mới thấy Thầy diện đối diện trong vinh quang rực rỡ.

Trong khi chờ đợi ngày đó, con còn sống trong thế giới hữu hình và còn bị tất cả những vật xung quanh lôi cuốn.

Phải cố gắng mới ra khỏi những gì là bên ngoài để gặp Thầy ở điểm Thầy hiện diện, gần con, trong con, trong tha nhân, trong Bánh Thánh...

Nhưng ơn Thầy luôn sẵn sàng để khuyến khích và nâng đỡ sự cố gắng ấy. Con đừng sợ cố gắng và cố gắng luôn. Sự cực nhọc của con sẽ được đền đáp cách xứng đáng.

Nếu con biết Thầy quan sát và chờ đợi con với trái tim nào!

Khi yêu nhau người ta không ngừng nghĩ đến người yêu, ngay cả khi họ không thấy nhau. Thầy phải nghĩ sao khi hàng giờ qua đi mà con không nhớ đến Thầy?

Cầu nguyện

Lạy Chúa, Chúa hằng gìn giữ những ai kêu cầu Chúa, xin Chúa luôn cho con cảm thấy trái tim con bùng cháy, con biết rằng ân ban chính Mình Chúa là một phần thưởng lạ lùng thỉnh thoảng Chúa mới ban cho ai tìm kiếm Chúa để khơi lại niềm tin của họ và để giữ họ khỏi đi vào thói quen. Con biết con không xứng đáng lãnh nhận ơn đó, nhưng con biết Chúa tốt lành và quảng đại biết bao! Xin cho con ơn: chỉ nghĩ, nói và hành động như con ở trước nhan Chúa. Dù nét mặt có buồn và phản chiếu mọi nỗi buồn thâm kín, mặc dầu con không muốn, xin Chúa cho mọi người con yêu mến thấy được hạnh phúc thâm sâu và sự bình an linh thiêng mà Chúa đã ban cho con hằng ngày. Và khi Chúa "giải thoát con khỏi thân xác hay chết này", ôi lạy Chúa! Xin chỉ nhớ tới lòng nhân hậu vô biên của Chúa mà gọi con vào hưởng niềm vui vĩnh cửu, mặc dù con không đáng, xin chỉ vì lòng ao ước mãnh liệt một ngày kia con được ở gần Chúa.

(Henri Duparc).

III. Hãy làm Thầy vui sướng hiện diện.

Lời Chúa

- Tôi nguyện hát mừng Giavê trong suốt đời tôi, tôi muốn đàn ca Thiên Chúa tôi bao lâu tôi còn sống.
- Ước gì hoài bão của tôi được đẹp lòng Người, phần tôi, tôi mừng vui nơi Giavê! (Tv 103:33-34).
- Tôi đã đặt Giavê luôn luôn trước mắt, vì có Người bên hữu, tôi sẽ không lay chuyển! (Tv 15:8).
- Chỉ một mình Giavê, các ngươi sẽ thờ lạy, sẽ tế lễ cho Người (2 V 17:36).
- Vậy dù ăn, dù uống, dù làm việc gì, anh em hãy làm mọi sự để tôn vinh Thiên Chúa (1 Cr 10:31).
- Hãy biết ơn (Cl 2:7).
- Người yêu tôi thuộc về tôi và tôi thuộc về chàng (Dc 2:16).
- Ai mến Ta thì sẽ giữ lời Ta và Cha Ta sẽ yêu mến nó, và Chúng Ta sẽ đến với nó, và sẽ đặt chỗ ở nơi mình nó (Ga 14:23).
- Hãy hoan hô Giavê, toàn thể cõi đất, hãy phụng thờ Người trong niềm hoan hỷ, hãy đến trước Nhan Người trong tiếng hò reo! (Tv 99:1-2).

1. Để làm Thầy vui sướng hiện diện đâu cần gì nhiều: chỉ một sự tưởng nhớ, một cái nhìn, một lời nói, một nụ cười thâm kín... Nhưng con cần cho Thầy cái ít ỏi đó.

Thật đơn sơ, con hãy tỏ cho Thầy biết con yêu Thầy rồi cứ sống trong an bình.

Hãy chứng tỏ con muốn làm vui lòng Thầy. Tình bạn được chứng tỏ qua những chi tiết nhỏ.

Ước mong đức tin của con được mạnh mẽ hơn, dám để Thầy đi sâu vào cuộc sống con hơn nữa.

Đối với trái tim biết yêu thì không có gì tầm thường cả. Thầy là người bạn tế nhị, Thầy chỉ vào đời sống tư khi được mời.

2. Không gì liên quan đến con mà Thầy lại dừng dừng. Vậy con hãy chia sẻ với Thầy như với người bạn thân những vấn đề làm con bận tâm: từng chi tiết về kế hoạch của con, những lo lắng và hy vọng... Con không nghĩ Thầy có thể giúp con giải quyết cách tốt đẹp nhất và thật đúng lúc mọi vấn đề đó cho con sao?

Phần con, cố nhận ra ý nghĩ của Thầy, cái làm Thầy buồn và điều làm Thầy vui.

Hãy nói với Thầy về vinh quang của Cha, tác động Thần Khí trong thế giới và những chiến đấu của Hội Thánh này.

Qua những đối trao ấy, sự thân mật với Thầy sẽ lớn lên trong tâm hồn con.

3. Có phải vì là Thiên Chúa, Thầy không có quyền sống thân tình với con người mà Thầy đã dựng nên, đã cứu chuộc bằng máu mình, và dưỡng nuôi bằng thịt mình sao?

Thầy muốn con có lửa mến: ước gì mọi sự giúp con yêu mến Thầy hơn.

Như ánh sáng phục sinh Thầy gọi tên Maria Mađalêna, Thầy thường gọi con từ trong thâm tâm. Hãy nghe Thầy gọi tên rửa tội của con với tất cả lòng trù mến.

Con cũng vậy, không cần máy môi, hãy mời gọi Thầy và kêu tên Thầy từ trong tâm trí con với hết tình yêu mến có thể.

Không phải chuyện bông bột mà là việc của đức tin và ý hướng tốt lành: con có tin Thầy yêu con không?

Cũng không phải tưởng tượng, đó chỉ là hiện thực những nhân đức đối thần mà con đã lãnh nhận khi chịu phép thanh tẩy.

4. Thỉnh thoảng con hãy dành cho Thầy những phút giây thân mật, dù ngắn ngủi nhưng trọn vẹn. Một vài phút đó làm cho đời sống nội tâm của con phong phú và vững mạnh.

Thời gian đó giúp con nhạy cảm với những dấu chỉ Thầy chuyên đạt cho con suốt cả ngày.

Đồng thời nó giúp con khám phá ra sứ điệp của Thầy, hoặc nghe vô số những lời mời gọi của Thầy trên mọi nẻo đường của con.

Nhất là những giây phút đó giúp con làm cho Thầy vui sướng hiện diện trong khi chờ đợi "ngày không xế bóng", ngày đó Thầy sẽ là niềm vui vĩnh cửu trong ánh sáng cho con.

5. Mỉm cười với Thầy, chúc mừng Thầy đó cũng làm cho Thầy vui sướng hiện diện. Khi chờ đợi đón tiếp ai, con có mang nét mặt ủ rũ buồn sâu không?

Nếu con hiểu được một số người nhất đảm, sợ sệt hoặc quá khép kín làm Thầy buồn chùng nào! Họ vừa sâu thẳm lại vừa lãnh đạm. Nỗi buồn của họ không phải kết quả của tình yêu chính đáng.

Họ làm Thầy mất vui khi trao ban chính mình cho họ, và họ cũng tự làm mất ơn sủng Thầy đã dành sẵn cho họ.

Những người luôn mỉm cười thu hút được Thầy và làm Thầy an tâm. Con hãy vào số đó. Con sẽ tăng thêm nghị lực cho Thầy và làm Thầy hân hoan hiện diện.

6. Vậy, hãy hiệp nhất với Thầy cách vui vẻ để làm việc bốn phận và để chịu điều con phải chịu.

Thầy còn nhạy cảm hơn con tưởng đối với tất cả những tinh tế mà đức tin, tình yêu và lòng quảng đại có thể gợi ra cho con.

Những hy sinh nhỏ đó chẳng tổn đến sức khỏe, cũng chẳng hại đến bốn phận của con.

Những hành động âm thầm của lòng bác ái rất có giá trị đối với Thầy. Sự lo lắng về chuyện liên hệ đến mức phát triển của Thầy trong thế giới.

Sự quan tâm đến đời sống Giáo Hội Thầy, những chiến đấu, sự thăng tiến, niềm hy vọng của Giáo Hội.

Tất cả những cái làm phấn khởi sự hiện diện của Thầy, bởi vì nó cho phép Thầy dùng con hơn nữa để thực hiện ý định của Cha.

Can đảm lên con! Hiện giờ con hoạt động, con lao nhọc trong tranh tối tranh sáng của đức tin – nhưng một ngày kia con sẽ ngạc nhiên, trong ánh sáng không bóng mờ, Thầy sẽ cho con thấy ngay ở đời này, tất cả những gì con đã cố gắng để làm phấn khởi sự hiện diện của Thầy.

IV. Hãy lưu lại trong Thầy

Lời Chúa

- *Hãy ở lại trong Thầy (Ga 15:4).*
- *Ai lưu lại trong Ta và Ta trong kẻ ấy thì nó sinh bông trái (Ga 15:5).*
- *Phúc cho ai nghe Ta và hằng ngày đợi chờ trước cửa Nhà Ta (Cn 8:3).*
- *Nếu các người lưu lại trong Ta và các lời của Ta lưu lại trong các người, thì muốn gì, các người hãy xin, và các người sẽ được (Ga 15:7).*
- *Ai đến tìm Ta từ buổi sớm sẽ gặp Ta (Cn 8:17).*
- *Kẻ đến với Ta, Ta sẽ không đuổi ra ngoài (Ga 6:37).*

1. Kẻ cư ngụ trong Thầy nghiệm thấy Thầy vừa là Vua, vừa là Vương Quốc Bình An mà không thể lực nào ở trần gian có thể đem lại được. Đó chính là sự bình an trong chân lý, trật tự và tình thương.

Con càng lưu lại trong Thầy con càng lưu tâm tìm kiếm những cái cần để thể hiện ước mơ sâu thẳm Thầy đã đặt trong con.

Anrê và Gioan vừa gặp Thầy lần đầu đã hỏi: "Thưa Thầy, Thầy ở đâu?" – "Hãy đến mà xem" đó là câu Thầy đã trả lời, và họ đã đi theo Thầy.

Con cũng vậy, hãy đến theo Thầy. Hãy ra khỏi con, hãy chiêm ngắm bằng tình yêu, chính tình yêu sẽ làm tinh nhuệ trí hiểu và thâm sâu cái nhìn của con.

Hãy đến cư ngụ tại nhà đã dọn cho con.

2. Hãy lưu lại trong sự thông hiểu của Thầy. Hãy chiêm ngắm các tư tưởng Thầy và hiệp nhất với các ý muốn của Thầy.

Khi Thầy ở trên thập giá, người trộm lành xin Thầy: "Lạy Ngài, xin nhớ đến tôi khi Ngài về Vương Quốc Ngài" – Và Thầy cũng nói với con: "Hãy nhớ tới Thầy khi con còn tại thế" Thầy muốn lớn lên trong con bằng việc con nhớ đến các tư tưởng của Thầy.

Hãy đoán ra những vấn đề Thầy phải giải quyết và con hãy âm thầm yêu mến đường lối huyền nhiệm của sự khôn ngoan Thầy.

Hãy xem Thầy gạn lọc và đánh giá hoạt động của con người, dò thấu từng mảnh nhỏ của đức ái đích thực để nhận làm của riêng Thầy mà dâng lên Cha.

3. Con hãy lưu lại trong trái tim Thầy. Hãy lắng nghe những tiếng đập từ đó phát ra.

Hãy chia sẻ với Thầy nỗi chờ mong được nhiều tâm hồn cộng tác.

Hãy chiêm ngắm lòng nhân hậu cực độ của Thầy, hãy thử cảm nghiệm lòng khao khát các linh hồn của Thầy.

Con hãy thử nghiệm lòng khao khát đón nhận mọi người con hoang đàng của Thầy, và được thanh tẩy mọi tâm hồn tội lỗi.

Con hãy hiểu rõ nỗi lo lắng của Thầy đối với nhiều người, họ đã hữu ý lạm dụng các ân sủng của Thầy và hiện giờ họ không nghe tiếng Thầy gọi nữa. Mắt họ nhắm lại trước những thực tại siêu nhiên. Áo tường của kiêu ngạo đã ngăn cản không cho họ thấy và hiểu được. Thời gian qua đi và giờ định mệnh đời đời đang tới gần bên họ rồi!

4. Thầy cần biết bao sự cộng tác vào ơn cứu chuộc nơi những tâm hồn ưu tuyển, họ chấp nhận hiệp nhất những hy sinh của họ với hy tế của Thầy, để làm biến đi lớp sơn kiêu ngạo đó, để thấm nhuần những tia tình thương và lòng nhân hậu của Thầy vào tâm hồn anh chị em họ, những người đã dần dần khép kín trước ân sủng Thầy!

Mỗi ngày, tùy số mệnh đòi đòi của hơn hai trăm ngàn người bị quyết định tùy trạng thái tâm hồn giữa lúc thần chết đến tìm họ. Con thử diễn lại thảm kịch đó xem: một bên là hoàn toàn tôn trọng sự tự do của họ, không có nó con người không khác một con rối. Đàng khác, lại chờ mong sự cộng tác xứng đáng của họ. Chính điều này cho phép Thầy mang đến cho họ, với tất cả tình thương nhưng cũng với đức công bằng, ơn chiến thắng nhờ Máu cứu chuộc của Thầy.

5. Hãy lưu lại trong quyền năng Thầy, con chưa tin đủ vào quyền năng Thầy. Không có gì là không thể đối với Thầy, và mọi sự đều có thể cho người ở trong Thầy và hiệp thông vào sức mạnh Thầy.

Chính Thầy là Ôn Cứu Độ, là Sự Sống, là Ánh Sáng. Không do dự, con hãy kín mức từ kho là chính Thầy. Không do dự, vì kẻ sợ sệt sẽ hụt chân và chìm xuống lúc Thầy gọi họ. Khi đã là khách được mời của Thầy, ở trong nhà Thầy, người ta phải nhìn cao, ước muốn rộng và cho đi cách quảng đại, cho mọi người, dứt khoát không từ chối.

Con không thấy nhu cầu của con người thời đại sao? Con không đoán ra những nhu cầu của bao sinh mạng trên trái đất: họ thiếu Đấng Duy Nhất có thể cho họ ý nghĩa của cuộc sống trong lao nhọc trong đau khổ và trong cả niềm vui của họ sao?

Thầy ở đây, vừa tầm tay và tầm tim họ. Thầy sẵn sàng nhập cuộc với họ, thanh tẩy họ, làm cho họ thêm phong phú, và Thầy phải chờ đợi họ, phải chứng kiến tất cả những gì họ lãng phí, tất cả những gì họ đánh mất, khi họ đặt Thầy ra bên lề, rồi cũng chẳng bận tâm đến Thầy nữa!

Ai cho họ biết sự hiện diện, tình BẠN và Quyền Năng của Thầy, nếu không phải những người sống trong Thầy, hành động, dâng hiến, cầu nguyện nhân danh họ, kéo ơn thánh xuống trên họ để cứu họ?

Thầy cần những linh hồn tin tưởng vào Quyền Năng Thầy hơn dựa vào kỹ thuật của nhân loại để bắt đầu đời sống cầu nguyện. Nếu không được Thánh Thần ban sinh khí, họ sẽ không thể biến đổi gì sâu xa và chỉ tạo thêm ảo tưởng, nuôi dưỡng tính kiêu ngạo.

6. Kẻ lưu lại trong Thầy sinh nhiều hoa trái. Thỉnh thoảng người ta mới nghĩ đến Thầy, rất ít nếu so với sự hiếu khách của Thầy. Thầy ban chính mình để liên kết các linh hồn cách chặt chẽ hơn vào lời cầu của Thầy, vào Hiến tế Tình yêu, hoạt động và quyền năng của Thầy.

Con ở trong Thầy, con thuộc về Thầy.

Con hãy hiểu rõ điều đó có nghĩa gì. Con chỉ có cái Thầy có, con chỉ mạnh bằng sức mạnh Thầy, chỉ hiện diện nhờ hiệp nhất với Thầy.

Con càng kiên vững tự nguyện lệ thuộc vào Thầy, cuộc sống con càng có giá trị, càng ảnh hưởng tốt đẹp trong sự hiệp thông với các thánh, càng thực hiện ý Chúa, càng phong phú cho đời này và cho vĩnh cửu.

V. Ai muốn làm môn đệ Thầy

Lời Chúa

- *Nếu ai muốn làm môn đệ Ta thì hãy từ bỏ chính mình, hãy vác khổ giá của mình mỗi ngày và hãy theo Ta (Lc 9:23).*
- *Tôi sống, nhưng không phải tôi sống mà là chính Đức Kitô sống trong tôi (Gl 2:20).*
- *Ngài phải tiến, còn tôi phải suy giảm (Ga 3:30).*
- *Vì đối với tôi, sống chính là Đức Kitô (Pl 1:21).*
- *Này là lệnh truyền của Ta: các ngươi hãy yêu mến nhau như Ta đã yêu mến các ngươi (Ga 15:12).*
- *Quả thật, quả thật, Ta bảo các ngươi: giả như hạt lúa gieo xuống đất không chết đi, thì nó trổ trọt một mình; nhưng nếu nó chết đi, nó mới sinh nhiều bông trái! (Ga 12:24).*
- *Vì nếu ai tưởng mình là gì, mà kỳ thực là không, thì chỉ lừa gạt chính mình đó thôi (Gl 6:3).*

1. Thật tốt nếu con cảm nghiệm được giới hạn, sự nghèo hèn và khốn cùng của con. Không kiêu hãnh, hãy phó thác chính mình cho Thầy; không tự mãn, hãy sát nhập vào Thầy. Đó là điều kiện để Thầy lớn lên trong con như lòng mong ước.

Hãy quảng đại từ bỏ tất cả những gì là con, của con và cho con.

Mỗi ngày con hãy sống cho Thầy, với Thầy và trong Thầy hơn nữa.

Chớ gì cái tôi của con tự tan biến trong cái tôi của Thầy.

Nếu con muốn chu toàn sứ vụ của con là làm phát triển Nhiệm Thể Thầy thì không gì của con mà lại không cho Thầy.

Tại sao con đi tìm cái gì khác? Tất cả những cái khác đó chỉ là hư vô, ảo tưởng và căn cỗi.

2. Chính những cái từ bỏ nho nhỏ ấy lại giúp Thầy chiếm hữu dễ dàng.

Thầy chỉ có thể đi sâu vào trong con khi cái tôi của con không đặt lại vấn đề, không đòi lại chỗ mà con muốn dành cho Thầy, dù con không muốn, có khi cũng chẳng nghĩ tới nữa.

Con đừng ngạc nhiên về điều đó. Phải chiến đấu để phó thác cho Thầy tự đảm trách về con, đây là điều kiện tại thế, và luôn luôn phải bắt đầu lại.

Chiến đấu nội tâm là tình trạng bình thường cho đến chết.

Chiến đấu không làm con suy giảm; trái lại, đó là dấu chỉ sinh lực ân sủng của Thầy trong con, nó khuyến khích con cố gắng chỗi dậy để đặt lại trọng tâm nơi Thầy và làm con lớn lên trong Tình Yêu...

3. Nếu Thầy cho con những dịp ở khiêm nhường, hãy chấp nhận với lòng biết ơn; đó là món quà quý nhất Thầy có thể tặng con. Nhất là nếu nó chua chát, nó chứa đựng biết bao yếu tố siêu nhiên. Nếu con nhìn mọi sự như Thầy, con sẽ thích bị loại trừ.

Con không thể thấy hiệu quả cho con và cho tha nhân, trong việc kết hiệp những nhục nhã của con với khổ cực của Thầy!

Các môn đệ Thầy đã bỏ mất bao thời giờ, lãng phí bao lao nhọc; bao công lao không có ngày mai và trở thành vô ích, bởi vì đã bị thối nát từ bên trong do con sâu kiêu ngạo và phô trương!

Vậy con hãy giữ mình khỏi tự ái khi lo phần rỗi cho anh em con.

Khi cộng tác với Thầy, con đừng tìm phô trương, cũng đừng ngắm thành quả tức khắc và bên ngoài.

4. Vậy con hãy từ bỏ chính mình, bỏ những quan niệm, cách suy tư, sở thích và tư lợi của con.

Sự bất lực của các phương tiện trần thế là một duyên cớ để Thầy biểu lộ quyền năng. Thầy làm chủ những gì "không thể được".

Như vậy, con hãy để Thầy hoàn tất công việc của Thầy trong và qua con.

Nhưng đừng quên rằng: Không phải con mà là chính Thầy đã giúp con.

Con hãy bình tĩnh: nếu ước muốn phần rỗi anh em làm con bối rối và mất kiên nhẫn, thì nó không phát xuất từ tình yêu Thầy đâu.

Hãy để Thầy thực hiện chương trình của Thầy theo ý Thầy, như thế sẽ tốt hơn và hữu hiệu hơn điều con có thể mơ ước.

Hãy cho là quan trọng cái "Thầy là" hơn cái "con là", việc Thầy hoàn tất hơn việc con làm, điều Thầy chịu hơn điều con chịu.

Hãy sống theo kế hoạch Thầy hơn nữa. Hãy mưu ích cho công việc của Thầy, cầu nguyện và dâng hiến như một phần tử của Thầy.

Trong mọi hoàn cảnh con hãy tự hỏi: nếu ở địa vị con, Thầy sẽ cư xử thế nào? Rồi con hãy làm như vậy. Đó là luật duy nhất và luật tuyệt đối!

5. Hãy sống hiệp thông với Thầy hơn nữa. Trong mọi sự, con hãy liên hệ với Thầy. Tất cả là hồng ân, nếu con vào sâu trong Thầy; tất cả đều phong phú nếu con chuyển trao qua Thầy. Hãy thực hiện ý định, ước muốn và dự tính của Thầy.

A! Nếu người ta hiểu được: khi chiêm hữu được Thầy và tôn trọng Thầy, họ có sức mạnh phi thường biết bao!

Ước chi họ nhớ tới Thầy và cùng cảm nghĩ với Thầy hơn nữa. Mong sao họ chia sẻ những ưu tư của Thầy: họ lưu ý hơn nữa để hiểu được điều Thầy nghĩ, cảm nghiệm được nỗi khổ và chia sẻ những khát vọng của Thầy.

6. Con hãy lưu tâm đến cái liên quan đến Thầy rồi Thầy sẽ chịu trách nhiệm mọi vấn đề liên hệ tới con.

Ai lưu tâm đến Thầy chắc chắn sẽ được Thầy lo đến công việc và lợi ích của họ hơn chính họ tự lo cho mình.

Con hãy luôn sẵn sàng để không từ chối Thầy điều gì. Hãy tin Thầy, vì Thầy sẽ ban ơn để con chấp nhận vui về những điều đề nghị.

Con có hiểu rằng để thực hiện công cuộc cứu chuộc cần có sự ưng thuận và đóng góp của con không?

Thầy muốn như vậy để con đã chia sẻ những thống khổ của Thầy, tại thế, thì trên trời con tham dự vào vinh quang vĩnh cửu của Thầy.

VI. Sứ giả Tin Mừng

Lời Chúa

- Thiên Chúa muốn cho mọi người được cứu rỗi (1 Tm 2:4).
- Các người sẽ là chứng tá của Ta (Cv 1:8).
- Ta đã chọn các người ngõ hầu các người sinh hoa trái (Ga 15:16).
- Ta sẽ cho các người làm ngư phủ bắt lưới người (Mc 1:17).
- Ta sai các người đi như chiên vào giữa sói (Mt 10:16).
- Ta sai người đến với ai, người sẽ đi (Gc 1:7).
- Khốn cho tôi, nếu tôi không loan báo Tin Mừng! (1 Cr 9:16).
- Lòng mến của Đức Kitô thúc bách chúng tôi (2 Cr 5:14).

1. Cha Thầy muốn mọi người được cứu rỗi vì thế Thầy đã đến trần gian và đã đổ đến giọt máu cuối cùng.

Con người muốn được cứu rỗi thì phải biết Cha và đến cùng Thầy vì Thầy là đường dẫn tới Cha.

Nhưng kìa con hãy coi, có biết bao nhiêu người chưa bao giờ được nghe nói về Thầy!

Hãy xem vô số người đã nghe nói về Thầy lại quên mất, họ sống như không có Thầy! Cả trăm triệu người rải rác trên mặt đất.

2. Bây giờ Thầy không thể rảo khắp các lục địa cách hữu hình được nữa. Để loan báo Tin Mừng cho thế gian, Thầy cần đến các tín đồ của Thầy, qua họ Thầy kéo dài cuộc sống trên dương thế.

Các linh mục của Thầy có sứ vụ hàng đầu là ban cho các bí tích, huấn luyện các phần tử đã tái sinh và thêm sức để họ thực hiện ơn gọi của mình trong thời của họ: tức là đem ánh sáng chiếu trong u tối, là muối ướp cho đời khỏi hư nát, là men trong bột, ngọn lửa cháy trong thế giới băng giá vì kỹ thuật thống trị, nếu không muốn nói là hận thù.

Mọi phần tử của Thầy, không trừ ai, đều được động viên cho công cuộc truyền giáo.

3. Sứ vụ truyền giáo của Thầy, trước hết lưu ý chúng con, những người đã quảng đại đáp lại lời mời gọi của Thầy, bỏ mọi sự ra đi xây dựng Hội Thánh tại các miền Kitô giáo mới. Thầy cần Giáo Hội mang ánh sáng và ơn cứu độ đến cho những người chưa nhận biết Thầy.

Nếu Thầy không mạc khải, trí khôn họ sẽ chẳng lãnh hội được gì.

Nếu không có các bí tích, thiện chí họ sẽ yếu dần và tàn lụi.

Nhưng Giáo Hội cũng cần họ để tôn vinh Cha qua tất cả những giá trị văn hoá, và truyền thống của họ, cần họ để được thêm phong phú do sự đóng góp nhân đức và công nghiệp của họ vào kho thiêng liêng chung trong chương trình Cứu Độ.

4. Tất cả vấn đề Tông đồ Truyền giáo là ở chiều sâu của niềm tin vào Tình Yêu Thầy, và thành quả tất yếu là của lời đáp trả.

Một tiếng hô lược tóm lời đáp trả của những Kitô hữu tiên khởi:

"Còn chúng tôi, chúng tôi tin vào Tình Yêu".

Sự bất hạnh của con người là tại họ không biết Thầy yêu họ, yêu họ vì họ và yêu họ hơn yêu chính mình Thầy.

Làm thế nào để thuyết phục được họ?

Trong thế giới bị chia rẽ này, cần phải có sự hiệp nhất và đức ái dồi dào của các Kitô hữu, để làm chứng cho họ về Tình Yêu hiển nhiên của Thầy.

Nếu Thầy tỏ mình ra với họ trong ánh sáng chói ngời như khi Thầy hiển dung thì có nguy cơ làm họ mất công phúc do lời đáp trả tự do.

Nếu những phần tử của Thầy, qua nhân chứng, cho họ thấy thực tại nóng bỏng của Tình Yêu Thiên Chúa, thì sự tự do của con người không bị xúc phạm, sự cộng tác của Giáo Hội chiến đấu sẽ mang lại những thành quả tối đa, và ơn hoán cải sẽ tăng gấp bội.

5. Con cũng đừng quên – phương diện thứ hai trong công việc truyền giáo - tất cả những người sống chung quanh con, vì không được giáo dục liên tục, họ cảm thấy không cần đến Thầy.

Thầy biết rõ là họ có tư tưởng sai lạc về Thầy. Chính sự sai lầm đó làm họ xa Thầy. Nếu không có người cho họ biết Thầy là ai, thì Thầy sẽ bị chê bai và kết án vô phương cứu chữa.

Qua nhân chứng của mình, con hãy cho họ ánh sáng cần thiết.

Nhưng con nên biết: chỉ những người đã sống kinh nghiệm cá nhân tình yêu Thầy mới tìm được giọng nói thuyết phục và có thể tác động mạnh. Nhờ họ, ngọn lửa Thầy mang xuống mới đốt cháy trần gian.

6. Cũng có những người, vì kiêu ngạo, vì muốn an tâm hoặc không thích đặt những vấn nạn phiền hà, đã đẩy Thầy qua bên lề và đánh mất Thầy. Thật đáng thương! Chỉ trong vịnh cửu họ mới nhận ra. Nhưng than ôi, đã quá trễ! Thế là vĩnh viễn họ mất Thầy!

Tất cả những lỗi ấy là do những người Thầy đã chọn để báo động cho họ, đã không đáp lại lời mời của Thầy.

- Những người được Thầy chỉ định để soi sáng cho họ lại không mang ánh sáng đủ nóng và sức thấm nhập.

- Những người có sứ vụ canh phòng chống lại hành động đòi bại của Satan, lại mê ngủ.

- Những người có trách nhiệm chuyển trao sức sống dồi dào của Thầy, đã chỉ cho đi cách nhỏ giọt.

Bao nhiêu tế bào trong Nhiệm Thể Thầy bị bỏ rơi nên từ chối không đón nhận sinh khí của Thầy nữa.

7. Con háp hổi của Thầy kéo dài đến tận thế, những người Kitô hữu không có quyền dừng dưng và ngủ say trong thời gian này, họ phải sống trong tâm thức truyền giáo.

Thầy cho họ cộng tác vào ơn Cứu Chuộc của Thầy và coi đó là việc nghiêm túc. Thật đáng tiếc, nếu họ không cảm được vinh dự ấy!

Việc thiện Thầy chờ đợi nơi họ mà họ không làm, vì thờ ơ, nhút nhát hay thiếu tin tưởng, thì cho đến đời đời việc đó vẫn chưa làm. Thật tai hại kinh khủng khi bỏ không làm những điều có lợi cho cả nhân loại!

Con hãy hiểu rõ Cha và Thầy muốn mọi người được cứu rỗi. Nhưng chắc chắn họ chỉ được cứu, nếu những người đã trở thành con Thiên Chúa giúp họ mở rộng cửa lòng trước Tình Yêu bao la của Chúng Ta.